Frederic Gaubin
Dr medicinae

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

PINDARI EPINICIA.

ADIECTIS METRORUM SCHEMATIBUS

NOTISQUE CRITICIS

EDIDIT

CAR. HERM. WEISE.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1845.

PRAEFATIO.

Summi quoque lyricorum quotquot usquam fuere omnium carmina quum nova editione stereotypa instauranda essent, facile apparuit, non posse amplius servari veterem illam et textus et versuum ordinationem ex Heyniana olim editione male desumtam, quam profecto iam ante hos quadraginta annos abrogatam oportuit. Ea enim διόρθωσις fluxerat ex *medii aevi alicuius scholiastae*, cuius hodie nomen ignoratur, versuum constitutione, qui, utut multa sane satis bene, ita alia tamen valde ἀῤῥύθμως, alia, quo suum systema fulciret, violenter mutata lectione, et inprimis, ubi longa syllaba opus fuerat, particula *γε* frequenter inserta, distinxerat. Quam scholiastae illius ordinationem, ex principe edit. et e Calliergiana deinceps in omnes alias propagatam, quum et Heynius, propter aetatem et, ut ipse scribit, otii defectum, deserere non ausus esset, idem tamen meliori ordinationi instituendae ansam praebuit, eo quod Hermanno auctor fuit scribendi libri de metris Pindari, in quo ille iam et longiores versus plurimos et lectionis emendationes praeci-

puas proposuit, quas deinde Boeckhius fere omnes in textum suum recepit, et aliis auxit, et versus etiam magis longiores constituit, ideo quia destinatum habuit, nullas omnino in Pindaro admittere verborum divisiones; quae tamen et multifariam sine ullo dubio a scenicis sunt admissae, et a Pindaro omnino non ita alienae iudicandae videntur, ut eius rei causa versus effingantur ter saepe aut quater in exscribendo interrumpendi, praesertim in editionibus nostrae similibus. Itaque nos hic, mediam viam ingressi, hoc solum spectavimus, uti verus Pindari rhythmus ubique constaret, ceterum parum solliciti de divisionibus verborum, quas in usu fuisse apertissimis documentis in scenicorum choricis carminibus edocemur. Textus lectionem in plerisque Hermanno-Boeckhianam secutus sum, nisi in paucis, in quibus vulgatam retinui.

Accedunt metrorum schemata, in quibus nonnisi simplicem rhythmi cuiusque carminis normam dedimus, resolutionum in singulis passim factarum notatione lectori relicta, accentu tamen et in brevibus posito, quo commodior scansio fieret.

Versuum numeros Heynianos citatorum causa hic quoque retinendos censuimus.

Sor. L. m. Apr. a. XLV.

Weise.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΓΕΝΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ

ΠΑΡΑ ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαϊφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ Σκοπελίνου φασίν· οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαΐφαντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δέ, Παγωνίδου καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κυνοκεφαλῶν. ἡ δὲ Μυρτὼ ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ, τῷ αὐλητῇ, ὃς τὴν αὐλητικὴν διδάσκων τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἕξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ, τῷ Ἑρμιονεῖ, μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγεγένηται αὐτῷ, καὶ τέθνηκεν, ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας δύο, Πολύμητιν καὶ Πρωτομάχην. κατῴκει δὲ τὰς Θήβας, πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα, ὢν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραφε. νεώτερος δὲ ἦν Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. κατὰ δὲ τὴν τοῦ Ξέρξου κατάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φιλεῖσθαι, ὡς

[illegible] καὶ τὸν [illegible] τοῦ θεοῦ. [illegible] καὶ [illegible] φασὶ δὲ καί, ὅτι ποτὲ [illegible] Θήβας, ἀπέσχοντο [illegible] τόνδε τὸν [illegible] ὅπερ [illegible] καὶ γὰρ οὗ-[illegible] ἐφείσατο. [illegible] Θηβαίους, [illegible] Ἀθήνας, ἐζη-[illegible] ἔτισαν [illegible] τέσ-[illegible] τὰ Ὀλύμπιά φημι, τὰ [illegible]

Ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια ἆθλα εἰς τὸν Δία, τὰ Πύθια ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὰ Νέμεα ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία, τὰ δὲ Ἴσθμια ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ ἔπαθλα τούτων ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐ χρόνος νῦν ἐστι λέγειν· περὶ δὲ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν λεκτέον. τοὺς μὲν εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ Πέλοπος ἀναφέρουσιν, ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν. ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει, ἀποδεξάμενος ποιῆσαι τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθηρε, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολλὴν στρατιὰν, τόν τε Αὐγείαν φονεύει, καὶ τὴν Ἦλιν κατεστρέψατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν, ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν, ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διαμένει. ἀλλ' οὐδὲ αὐτὴ ἔμεινεν ἡ θέσις ἐπὶ τῆς συμβάσης αὐτῇ δυσχερείας· ἐπέμεινε δὲ [illegible]. ἀλλ' Ἴφιτός τις καὶ

Εὐρύλοχος τοὺς Κιῤῥαίους πολεμήσαντες (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος λῃσταὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὁ μὲν Ἴφιτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος· καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὴν θέσιν συνέβη.

Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, ἤ, ὥς τινες, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. ὁ δὲ ἐπινίκιος, οὗ ἡ ἀρχή, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικά, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο. γέγραπται δὲ Ἱέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων, (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας) ὃς καὶ κτίστης Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ οὗτος ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κέλητι.

ΑΛΛΩΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός· γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος, θυγατέρες δὲ Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. συνέβη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δ' ἐν βιβλίοις ιζ', Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους, Διθυράμβους, Σκολιά, Ἐγκώμια, Θρήνους, Δράματα τραγικὰ ιζ', Ἐπιγράμματα ἐπικά, καὶ καταλογάδην Παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ

ΚΕΛΗΤΙ.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ   στρ. α'.
χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἁλίου σκόπει
θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρή-
μας δι' αἰθέρος·
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν·
θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει   ἀντ. α'.

σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρ-
μιγγα πασσάλου
λάμβαν᾽· εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν·
ὅτε παρ᾽ Ἀλφεῷ σύτο, δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν
Συρακόσιον ἱπποχάρ- ἐπ. α
μαν βασιλῆα. λάμπει δέ οἱ κλέος
παρ᾽ εὐάνορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ·
τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο γαι-
άοχος Ποσειδᾶν,
ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ,
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.
ἦ θαυματὰ πολλά.
καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
ἐξαπατῶντι μῦθοι·
Χάρις δ᾽, ἅπερ ἅπαντα τεύ- στρ.
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμάν, καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι

μάρτυρες σοφώτατοι.
τι δ᾽ ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μεί-
ων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ᾽, ἀντία προτέρων, φθέγξομαι,
ὁπότ᾽ ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ᾽ Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,
δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, ἀντ. β'.
χρυσέαισί τ᾽ ἀν᾽ ἵπποις
ατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ᾽ ἐπὶ χρέος.
δ᾽ ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι
φῶτες ἄγαγον·
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ᾽ ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κάτα μέλη,
τραπέζαισί τ᾽ ἀμφὶ δεύματα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.
ἐμοὶ δ᾽ ἄπορα, γαστρίμαρ- ἐπ. β'.
γον μακάρων τιν᾽ εἰπεῖν. ἀφίσταμαι.
ἀκέρδεια λέλογχεν
θαμινὰ κακαγόρως.
εἰ δὲ δή τιν᾽ ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμ-
που σκοποὶ ἐτίμα-
σαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη· κόρῳ δ᾽ ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον,

τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμα-
σε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον,
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
εὐφροσύνας ἀλᾶται.
ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον στρ.
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λασέμεν ἔρ-
δων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον
Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ- ἀντ.
δοξον Ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφ
ἄπυεν βαρύκτυπον
εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ
πὰρ ποσὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας, ἄγ', εἴ τι, Ποσ
δαον, ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον·
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον,
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις,
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίν- ἐπ. γ'.
δυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.
θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
τί κέ τις ἀνώνυμον
γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕ-
ψοι μάταν, ἁπάντων
καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀ-
κράντοις ἐφάψατ' ὦν ἔπεσ-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον, πτεροῖ-
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.
ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν στρ. δ'.
παρθένον τε σύνευνον·
τέκε τε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βω-
μῷ. τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται,
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν
ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' αἰ- ἀντ. δ'.
εἰ παράμερον ἐσλὸν
ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ

Αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν᾽ ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἢ δύναμιν
κυριώτερον,
τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν, τεαῖσι μήδεται,
ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἱέρων,
μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι
σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐ- ἐπ. δ'.
ξειν, ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων,
παρ᾽ εὐδείελον ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλ-
κᾷ τρέφει. ἐπ᾽ ἄλλοι-
σι δ᾽ ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ᾽ ἔσχατον κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίᾳ καθ᾽ Ἕλ-
λανας ἐόντα παντᾷ.

ΕΙΔΟΣ Β.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, στρ. α΄.
τίνα θεόν, τίν᾽ ἥρωα, τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ᾽ ἔστασεν Ἡρακλέης,
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον ὀπί,
δίκαιον ξένον,
ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον, ὀρθόπολιν·
καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ, ἀντ. α΄.
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ᾽ ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰὼν τ᾽ ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ
[χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ᾽ ἀρεταῖς.
ἀλλ᾽, ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφάν,
πόρον τ᾽ Ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,

εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον
λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων ἐπ. α'.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν, ἀποίητον οὐδ᾽ ἂν
χρόνος, ὁ πάντων πατὴρ, δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ᾽ ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,
ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα· πένθος δ᾽ ἐπί-
[τνει βαρὺ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ, τανυέθει-
ρα Σεμέλα· φιλεῖ
δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.
λέγοντι δ᾽ ἐν καὶ θαλάσσᾳ ἀντ. β'.
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι βροτῶν
[κέκριται
πεῖρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ᾽, ἁσύχιμον Ἁμέραν ὁπότε, παῖδ᾽ Ἀλίου,
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
τελευτάσομεν.
ῥοαὶ δ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.
οὕτω δὲ Μοῖρ᾽, ἅ τε πατρώϊον ἐπ. β'.
τῶνδ᾽ ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπί τι καὶ πῆμ᾽ ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·

ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν
παλαίφατον τέλεσσεν.
ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς   στρ. γ'.
ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον.
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπόντι Πολυνείκει, νέοις ἐν [ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις.
ὅθεν σπέρματος ἔχον-
τα ῥίζαν, πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.
Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς   ἀντ. γ'.
γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδε- [καδρόμων
ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν,
πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυςφρόνων.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
δεδαιδαλμένος
φέρει τῶν τε καὶ τῶν
καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν,
ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν   ἐπ. γ'.
ἀνδρὶ φέγγος· εἴ γέ μιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισαν· τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἀλιτρά, κατὰ γᾶς δικάζει τις, ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.
ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί,   στρ. δ'.

ἴσα δ' ἐν ἁμέραις, ἅλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον
ἐσλοὶ νέμονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χε-
[ρὸς ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
ρον εὐορκίαις,
ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα. τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.
ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς ἀντ. δ'.
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔν-
[θα μακάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν, ἀπ' ἀ-
γλαῶν δενδρέων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις
βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος· ἐπ. δ'.
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,
πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·
ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τρῴας στρ. ε'.
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα· Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν·
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος
[ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας

φωνάντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τοπάν, ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
λὰ εἰδὼς φυᾷ·
μαθόντες δέ, λάβροι
παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον
Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. ἀντ. ε'.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε, θυμέ. τίνα βάλλομεν
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς ἱέντες;
[ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις,
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν᾽ ἑκατόν
γε ἐτέων πόλιν
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν, ἀφθονέστερόν τε χέρα
Θήρωνος. ἀλλ᾽ αἶνον ἔβα κόρος ἐπ. ε'.
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ᾽ ἀνδρῶν,
τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
κεῖνος ὅσα χάρματ᾽ ἄλλοις ἔθηκεν,
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν, στρ. α'.
καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων, εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν
ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα
μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ
ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ἀντ. α'.
ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν,
καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως·
ἅ,τε Πίσα με γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί,
ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς ἐπ. α'.
Ἡρακλέος προτέρας,

ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων
Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ
γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας· τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,
δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ- στρ. β'.
λωνος θεράποντα, λόγῳ.
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα
ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέν-
των, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,
καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν ἀντ. β'.
καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ·
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν
χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
αις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαι-
ν' Ἰστρίαν νιν· ἔνθα Λατοῦς ἐπ. β'.
ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν·
εὖτέ μιν, ἀγγελίαις
Εὐρυσθέος, ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-

θ᾽· ἄν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ᾽ Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν·
τὰν μεθέπων, ἴδε καὶ κείναν χθόνα, στρ. γ'.
πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς·
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν,
δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν
ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.
τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν, Οὔλυμπόνδ᾽ ἰών, ἀντ. γ'.
θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ᾽ ἀρετᾶς πέρι, καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ᾽ ὦν πάρ
θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ᾽ ἐλθεῖν κῦδος, εὐΐππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν· ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,
εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον- ἐπ. γ'.
τες μακάρων τελετάς.
εἰ δ᾽ ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν
Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος στηλᾶν. τὸ πόρσω
δ᾽ ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὐ μὴν διώξω. κεινὸς εἴην.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩΙ

ΑΠΗΝΗι.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βρον- στρ.
τᾶς ἀκαμαντόποδος,
Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοι-
δᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν,
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων·
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσα-
ναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί·
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
ἶπον ἠνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα
Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,
χρονιώτατον φάος εὐ- ἀντ.
ρυσθενέων ἀρετᾶν.
Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων· ὅς, ἐλαίᾳ στεφανω-

θεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεὶ
μιν αἰνέω, μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς ἁσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ
γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον.
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·
ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα ἐπ.
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ᾽ ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον,
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών·
οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις
ἐν ἀνδράσιν πολιαὶ
θαμά, καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΨΑΥΜΙΔΙ

ΑΠΗΝΗΙ.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν στ. α'.
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ,
καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ
Ψαύμιός τε δῶρα·
ς, τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον, ἀ. α'.
βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορ-
ταῖς θεῶν μεγίσταις,
ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ-
πταμέροις ἁμίλλαις,
ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμπυκίᾳ τε. ἐπ. α'.
τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ
ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε, καὶ
τὰν νέοικον ἕδραν.
ων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων στ. β'.
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως [ἀντ. β'
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος
τόνδε δᾶμον ἀστῶν.
αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε ἐπ. β'
μάρναται πρὸς ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον.
ἦν δ' ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολί-
ταις ἔδοξαν ἔμμεν.
σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον, στ. γ'
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, Λυδίοις
ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς ἀντ. γ'
δαιδάλλειν· σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσει-
δανίαισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔ-
θυμον ἐς τελευτάν,
υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' ἐπ. γ'
εἴ τις ὄλβον ἄρδει,
ἐξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ
εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύ-
σῃ θεὸς γενέσθαι.

Ε Ι Δ Ο Σ ΣΤ.

ΑΓΗΣΙΑΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ

ΑΠΗΝΗΙ.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτει- στρ. α'.
χεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον
πάξομεν. ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴ-
η μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
σᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνὴρ ἐπικύρσαις
ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;
ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ ἀντ. α'.
δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ
οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις,
τίμιαι. πολλοὶ δὲ μέμναν-
ται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλεί-
δαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον

φθέγξατ᾽, ἐπεὶ κατὰ γαῖ᾽ αὐ-
τόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.
ἑπτὰ δ᾽ ἔπειτα πυρᾶν ἐπ. α
νεκρῶν τελεσθέντων, Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦ-
τόν τι ἔπος· ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς,
ἀμφότερον, μάντιν τ᾽ ἀγαθόν,
καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ
πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔ φιλόνεικος ἐών,
οὔτ᾽ ὦν δύςερίς τις ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις,
τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρή-
σω· μελίφθογγοι δ᾽ ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.
ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη στρ. β
μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ᾽ ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλ-
λᾶν ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο. χρὴ τοίνυν πύλας ὕ-
μνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
πρὸς Πιτάναν δέ, παρ᾽ Εὐρώ-
τα πόρον, δεῖ σάμερόν μ᾽ ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ·
ἃ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖ- ἀντ.
σα Κρονίῳ, λέγεται
παῖδ᾽ ἰοβόστρυχον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.

κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ'
ἀμφιπόλους, ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισά-
νᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν.
ἔνθα τραφεῖσ', ὑπ' Ἀπόλλω-
νι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν ἐπ. β'.
παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυ-
μῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος
ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον
ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν
λόχμας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον.
τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμη-
τίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε Μοίρας.
ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖ- στρ. γ'.
νός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέ-
ψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεὶ
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυ-
θῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐά-

δνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν
πατρός· πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι ἀντ. γ'.
μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον· οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι,
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο, πεμπταῖ-
ον γεγεναμένον. ἀλλ' ἐγ-
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀ-
κτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμι-
ξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ
τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. ἐπ. γ'.
τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν ἥβας, Ἀλφεῷ μέσ-
σῳ καταβάς, ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν
ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον
δάλου θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον
τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀν-
τεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
πατρία ὄσσα, μετάλλα-
σέν τέ μιν· ὄρσο, τέκνον, δεῦρο πάγ-
κοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπισθεν.
ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν στρ. δ'
ἀλίβατον Κρονίου·
ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας· τόκα μέν, φωνὰν ἀκούεν
ψευδέων ἄγνωστον· εὖτ' ἂν

δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρὶ
ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον, τεθ-
μόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βω-
μῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.
ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλα- ἀντ. δ'.
νας γένος Ἰαμιδᾶν.
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετάς,
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον. μῶμος ἐξ ἄλ-
λων κρέμαται φθονεόντων
τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστά-
ζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλά-
νας ὄροις, Ἁγησία, μάτρωες ἄνδρες
ναιετάοντες, ἐδώ- ἐπ. δ'.
ρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν
εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων,
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τι-
μᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρί,
κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ
γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέρπει
καλλιρόοισι πνοαῖς. ματρομά-
τωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, στρ. ε'.
τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν
Παρθενίαν κελαδῆσαι·
γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν·
ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠϋκόμων σκυτάλα Μοι-
σᾶν, γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.
εἶπον δέ, μεμνᾶσθαι Συρακοσ- ἀντ. ε'.
σᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευκίπ-
που τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γιγνώσκοντι. μὴ θραύ-
σαι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐ-
ηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον,
οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ ἐπ. ε'.
Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ'
Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ', ἐν χειμερίᾳ
νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπε-
σκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεὸς
τῶνδ' ἐκείνων τε κλυτὰν
αἶσαν παρέχοι φιλέων.

δέσποτα ποντόμεδον,
εὐθὺν δὲ πλόον, καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα, δίδοι, χρυ-
σαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρί-
τας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΔΙΑΓΟΡΑΙ ΡΟΔΙΩΙ

ΠΥΚΤΗΙ.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών, στ. α'.
ἀμπέλου ἔνδον καχλάζοισαν δρόσῳ,
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων
οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν, κᾶδός τε τιμά-
σαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς· [ἀντ. α'.
καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικών-

τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζω-
θάλμιος, ἁδυμελεῖ
θαμὰ μὲν φόρμιγγι, παμφώ-
νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.
καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων ἐπ. α'.
σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας
Ἀελίοιό τε νύμφαν
Ῥόδον, εὐθυμάχαν
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλ-
φειῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ,
πατέρα δὲ Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ. [στ. β'.
ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ
πατρόθεν, ἐκ Διὸς εὔχονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
ματρόθεν, Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώ-
πων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται.
τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν, [ἀντ. β'.
ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκταν' ἐν Τί-

ῥυνθι Λικύμνιον, ἐλθόντ᾽ ἐκ θαλάμων Μιδέας,
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.
αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. Μαν-
τεύσατο δ᾽ ἐς θεὸν ἐλθών.
τῷ μὲν ὁ χρυσοκόμας ἐπ. β'.
εὐώδεος ἐξ ἀδύτου, ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ᾽ ἀκτᾶς
εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον
νομόν, ἔνθα ποτὲ
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσέαις νεφάδεσσι πόλιν,
ἁνίχ᾽ Ἁφαίστου τέχναισι,
χαλκελάτῳ πελέκει,
πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ᾽ ἄκραν
ἀνορούσαισ᾽, ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
οὐρανὸς δ᾽ ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.
τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας στ. γ'.
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
βωμὸν ἐναργέα, καί, σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ᾽ ἐγ-
χειβρόμῳ. ἐν δ᾽ ἀρετὰν
ἔβαλεν καὶ χάρματ᾽ ἀνθρώ-
ποισι προμαθέος αἰδώς. [ἀντ. γ'.
ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ Λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν
ἔξω φρενῶν.
καί τοι γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες

σπέρμ᾽ ἀνέβαν φλογὸς οὔ· τεῦξαν δ᾽ ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει· κείνοις ὁ μὲν ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ
δέ σφισιν ὤπασε τέχναν
πᾶσαν ἐπιχθονίων ἐπ. γ΄.
Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ᾽ ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία
μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ᾽ ἀνθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω, ὅτε
χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
ἁλμυροῖς δ᾽ ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.
ἀπεόντος δ᾽ οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου· στρ. δ΄.
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἁγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμ πάλον μέλ-
λεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν᾽ αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας
αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
ποισι, καὶ εὔφρονα μήλοις. [ἀντ. δ΄.
ἐκέλευσεν δ᾽ αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ᾽ ὅρκον μέγαν
μὴ παρφάμεν,
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι,

φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτα-
σαν δὲ λόγων κορυφαὶ
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι.
βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς
νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὀ- ἐπ. δ'.
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.
ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτά, σοφώ-
τατα νοήματ᾽ ἐπὶ προτέρων
ἀνδρῶν παραδεξαμένους,
παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
πρεσβύτατόν τε Ἰά-
λυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ᾽. ἀπάτερθε δ᾽ ἔχον,
διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.
τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ, [στρ. ε'.
ὥσπερ θεῷ,
μήλων τε κνισσάεσσα πομπά,
καὶ κρίσις ἀμφ᾽ ἀέθλοις. τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς· κλεινᾷ τ᾽ ἐν Ἰσθμῷ
τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ᾽ ἄλλαν ἐπ᾽ ἄλλᾳ,
καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις. [ἀντ. ε'.
ὅ τ᾽ ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν· τά τ᾽ ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις· ἀγῶνές τ᾽ ἔννομοι
Βοιώτιοι,
Πέλλανά τ᾽· Αἰγίνᾳ τε νικῶν-

θ᾽ ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν τ᾽ οὐχ ἕτερον λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ᾽ ὦ Ζεῦ πάτερ, νώ-
τοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου
τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν
ἄνδρα τε, πὺξ ἀρετὰν ἐπ. δ΄.
εὑρόντα· δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν,
καὶ πότ᾽ ἀστῶν, καὶ ποτὶ ξεί-
νων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ,
σάφα δαείς, ἅ τε οἱ πατέρων
ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ᾽ ἀπὸ Καλλιάνα-
κτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις. ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου,
ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία, στ.
ιν᾽ ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες,

ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπει-
ρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον, ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν·
ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταί· ἀ. α'.
ἀλλ', ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν
δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεί,
ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀγλαόν.
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραξίας·
Τιμόσθενες, ὔμμε δὲ κλάρωσεν πότμος ἐπ. α'.
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃν μὲν
ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλός· ἔργῳ
τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων,
ἐξένεπε, κρατέων
πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα Σώτειρα, Διὸς ξενίου
πάρεδρος, ἀσκεῖται Θέμις
ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ τι γὰρ πολὺ, καὶ πολλᾷ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενί, μὴ παρὰ καιρόν, [στ. β'.
δυσπαλές· τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων
καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις

κίονα δαιμονίαν,
(ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι·)
Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ· ἀντ. β'.
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον
τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος· ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.
γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον, ἐπ. β'.
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς,
οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὖθι δ', ἀτυζομένω, πνοὰς βάλον·
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαί-
νων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς,
ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται.
(ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·)
οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν· ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπαις, [σ. γ'
Ξάνθον ἤπειγεν, καὶ Ἀμαζόνας εὐ-
ίππους, καὶ ἐς Ἴστρον, ἐλαύνων.
ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

ιαὶ Κορίνθου δειράδ᾽, ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν. ἀ. γ'.
τερπνὸν δ᾽ ἐν ἀνθρώποις ἶσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ᾽ ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενεί-
ων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν·
τὰν δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνδρῶν μάχαν
ἐν παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι δέ τοι, ἐπ. γ'.
εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνω-
μον δέ, τὸ μὴ προμαθεῖν.
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δ᾽ ἐκεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων,
τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων,
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·
ς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ᾽ οὐκ ἀμπλακὼν σ. δ'.
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν
γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον·
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Ἀΐδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.
λ᾽ ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι ἀντ. δ'.
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκει-

ται φυλλοφόρων ἀπ᾽ ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
καννόμον ἐρδόμενον.
κατακρύπτει δ᾽ οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.
Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων ἐπ. δ'.
ἀγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν ὤπασεν
Ζεὺς γένει. ἐσλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν· ὀξεί-
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ᾽ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩΙ ΟΠΟΥΝΤΙΩΙ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος στρ. α'
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ,
καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,

ἄρεσκε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,
τὸ δήποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας.
πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν ἀντ. α'.
Πυθῶναδ' ὀϊστόν. οὔ-
τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος. αἰνήσαις ἑ καὶ υἱόν·
ἃν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ Σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία. θάλλει δ' ἀρεταῖς, ἴ-
σον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.
ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν ἐπ. α'.
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι
κᾶπον· κεῖναι γὰρ ὤπασαν
τὰ τέρπν'· ἀγαθοὶ δὲ καὶ
σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες
ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντία στρ. β'.

πῶς ἂν τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,
ἁνίκ᾽ ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ᾽ Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ᾽ ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεούς,
ἐχθρὰ σοφία· καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν
μανίαισιν ὑποκρέκει. ἀντ. β.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ᾽· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων. φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν᾽, αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ,
Πύῤῥα Δευκαλίων τε, Παρνασοῦ καταβάντε,
δόμον ἔθεντο πρῶτον· ἄτερ δ᾽ εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτησάσθαν λίθινον γόνον·
λαοὶ δ᾽ ὀνόμασθεν.
ἔγειρ᾽ ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν,
αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ᾽ ὕμνων
νεωτέρων. λέγοντι μὰν ἐπ. β.
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος· ἀλλὰ
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ᾽ ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος
φύτλας κοῦροι κορᾶν τε φερ-
τάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώ-

ριοι βασιλῆες αἰεί.
πρὶν Ὀλύμπιος ἁγεμὼν, στρ. γ΄.
τὰν παῖδ᾽ ἀπὸ γᾶς Ἐπει-
ῶν Ὀποῦντος ἀναρπάσαις, ἕκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν, πότμον ἐφάψαις,
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ᾽ ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ
ἔργοισι. πόλιν δ᾽ ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.
ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι, ἀντ. γ΄.
ἔκ τ᾽ Ἄργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν, ἰδ᾽ Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
υἱὰ δ᾽ Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων
Αἰγίνας τε Μενοίτιον. τοῦ παῖς, ἅμ᾽ Ἀτρείδαις
Τεύθρανος πεδίον μολὼν, ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ᾽ ἀλκᾶντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
ὥστ᾽ ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιος γ᾽ οὐλίῳ γόνος μιν ἐν ἄρει
παραγορεῖτο, μήποτε ἐπ. γ΄.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἕσποιτο. προξενίᾳ δ᾽ ἀρετᾷ

τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχου μίτραις,
ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν
μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν. στρ. δ'.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν-
θου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει δ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον ἐν Μαραθῶνι, συλαθεὶς ἀγενείων,
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων, ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν;
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσσαις,
διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ,
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός, κάλλιστά τε ῥέξαις;
τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ ἀντ. δ'.
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου·
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὤρουσαν ἑλέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι
ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, ἐπ. δ'
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
μελέτα. σοφίαι μὲν
αἰπειναί. τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,

τόνδ᾽ ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶν-
τ᾽ ἀλκάν, Αἰάντεόν τε δαί-
θ᾽ ὅς Οἰλιάδα νικῶν
ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

ΕΙΔΟΣ Ι.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩΙ ΛΟΚΡΩΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩΙ

ΠΥΚΤΗΙ.

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα   στρ.
χρῆσις· ἔστιν δ᾽ οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων Νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.
ἀφθόνητος δ᾽ αἶνος Ὀλυμπιονίκαις   ἀντ.
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
ἐκ θεοῦ δ᾽ ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν
κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας   ἐπ.
ἁδυμελῆ κελαδήσω,

τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ᾽, ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατόν,
μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν, ἀφίξε-
σθαι. τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέον-
τες διαλλάξαιντο ἦθος.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΑΓΗΣΙΔΑΜΩΙ.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι στρ. α΄.
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ᾽. ὦ
Μοῖσ᾽, ἀλλὰ σύ, καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.
ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος ἀντ. α΄.
ἀμὸν κατήσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖ-
αν ἐπιμομφὰν τόκος ὀνάτωρ.
νῦν, ψᾶφον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον·

ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.
νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν ἐπ. α'.
Ζεφυρίων·
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα,
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ [ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.
ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, στρ. β'.
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι
θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν ἀρχαί-
ῳ σάματι πὰρ Πέλοπος
βίη Ἡρακλέος ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,
πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀντ. β'.
ἀέκοντ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις
ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κεί-
νους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ·
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον
ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν,
μυχοῖς ἥμενοι Ἄλιδος,
Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ἐπ. β'.

ξεναπάτας
Ἐπειῶν βασιλεύς, ὄπιθεν
οὐ πολλόν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ
πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ᾽ ἄπορον.
κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος
ἁλώσιος ἀντάσαις, θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.
ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν σ.γ΄.
λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις
Ἄλτιν μὲν ὅγ᾽ ἐν καθαρῷ
διέκρινε. τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ
μετὰ δώδεκ᾽ ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον ἀντ.γ΄.
Κρόνου προσεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ
νώνυμνος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε,
βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ᾽ ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν,
ὅ τ᾽ ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον
Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω ἐπ.γ΄.
κατέφρασεν,
ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε, καὶ πενταετηρίδ᾽ ὅπως ἄρα
ἔστασαν ἑορτάν, σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ

νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών;
σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον, στρ. δ'.
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἷκεν δὲ Μιδέαθεν
στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλᾳ κυ-
δαίνων Ἔχεμος Τεγέαν·
Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν
ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου· ἀντ. δ'.
ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν·
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ,
χέρα κυκλώσαις, ὑπὲρ ἁπάντων,
καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἕσπερον
ἔφλεξεν εὐώπιδος
Σελάνας ἐρατὸν φάος.
ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ- ἐπ. δ'.
σι θαλίαις
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καὶ νυν ἐπωνυμίαν
[χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντὰν
καὶ πυρπάλαμον βέλος,
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει

αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων,
τὰ παρ' εὐκλεῖ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν· στρ. ε'.
ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος
τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ τοι θερ-
μαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος·
καὶ ὅταν, καλὰ ἔρξαις, ἀοιδᾶς ἄτερ, ἀντ. ε'.
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις
ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.
τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα
γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.
ἐγὼ δέ, συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, ἐπ. ε'.
κλυτὸν ἔθνος
Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα· τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ,
βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέᾳ τε καλὸν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩΙ

ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩΙ.

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, στρ.
Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύ-
δη μεταμώνια τάμνοι-
σαι, κυλίνδοντ' ἐλπίδες·
σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων ἀντ.
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος· οἱ δ', ἀνιαραῖς
ἀντικύρσαντες ζάλαις, ἐσ-
λὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-
κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.
υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν, ἐπ.
ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ,
συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,

εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμι-
λέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

ΕΙΔΟΣ ΙΓ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩΙ

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩΙ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩΙ.

Τρισολυμπιονίκαν στρ. α'.
ἐπαινέων οἶκον, ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνη-
ταί τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές,
Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι
ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι
παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·
ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν ἀντ. α'
ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι

εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὔμμιν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νι-
καφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς
ἐν ἀέθλοισιν, πολλὰ δ' ἐν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον
ὧραι πολυάνθεμοι ἀρ- ἐπ. α'.
χαῖα σοφίσμαθ'· ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες διθυράμβῳ;
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰω-
νῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ';
ἐν δὲ Μοῖσ' ἁδύπνοος,
ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων
οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.
ὕπατ', εὐρὺ ἀνάσσων στρ. β'.
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τε-
θμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας,
πεντάθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· οὐκ
ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ
θνατὸς οὔπω τις πρότερον.
δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν ἀντ. β'.
πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα. Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ·

πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου
θ', ἁλίῳ ἀμφ' ἑνί, μηνός τέ οἱ
τωὐτοῦ κρανααῖς ἐν Ἀθάναισι τρία μὲν
ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα
θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις,
Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις· ἐν δ' ἐπ.
ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ δ' ἕσποντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί.
ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος,
δηρίομαι πολέσι περὶ πλή-
θει καλῶν. ὡς μὰν σαφὲς
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν
ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.
ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ στρ.
μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν
πυκνότατον παλάμαις, ὡς θεόν,
καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν
τὸν γάμον αὐτᾷ, ναΐ σώ-
τειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.
τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ ἀντ.
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος·

τοὶ μέν, γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέως,
Ἑλέναν κομίζοντες· οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόν-
τα τρόμεον Δαναοί. τοῖσι μὲν
ἐξεύχετ', ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου
μὲν πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν
κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον,
ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ- ἐπ. γ'.
όν ποτε Γοργόνος, ἦ πόλλ', ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων, ἔπαθεν,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν
Παλλὰς ἤνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· εὕδεις,
Αἰολίδα βασιλεῦ; ἄγε φίλ-
τρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν, θύων
ταῦρον ἀργόν, πατρὶ δεῖξον.
κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ στρ. δ'.
κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί,
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν
πράγματος, ὥς τ' ἀνὰ βωμῷ θεᾶς
κοιτάξατο νύκτ', ἀπ' ἐκείνου χρήσιος· ὅπ-
πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χεικεραύνου παῖς ἔπορεν
δαμασίφρονα χρυσόν. ἀντ. δ'.
ἐνυπνίῳ δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν· ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ

καρταίποδ᾽ ἀνερύῃ Γεαόχῳ,
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
πληροῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ᾽ ὅρκον
καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν.
ἤτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλαβεν
Βελλεροφόντας, φάρμακον
πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι,
ἵππον πτερόεντ᾽· ἀναβὰς ἐπ. δ
δ᾽ εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.
σὺν δ᾽ ἐκείνῳ καί ποτ᾽ Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν,
καὶ Σολύμους ἔπεφνε. διασω-
πάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.
τὸν δ᾽ ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.
ἐμὲ δ᾽, εὐθὺν ἀκόντων στρ. ε
ἱέντα ῥόμβον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν
Ὀλιγαιθίδαισίν τ᾽ ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ, τά τ᾽ ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ᾽ ἔπει θή-
σω φανέρ᾽ ἀθρό᾽, ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται· ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρωθεν γ᾽ ἁδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.
τὰ δ᾽ Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἀντ.
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τὰ δ᾽ ἐσσόμενα τότ᾽ ἂν φαίην σαφές·

νῦν δ' ἔλπομαι μέν· ἐν θεῷ γε μὰν
τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Διῒ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσ-
σειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἀμφ' Ἄργεΐ θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Ἀρκὰς ἀνάσσων, μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,
Πέλλανά τε, καὶ Σικυών, ἐπ. ε'.
καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἅ τ' Ἐλευσίς, καὶ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἅ τ' Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν
μάσσον', ἢ ὡς ἰδέμεν. ἄνα, κού-
φοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν,
Ζεῦ τέλει'· αἰδῶ δίδοι
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

ΕΙΔΟΣ ΙΔ.

ΑΣΩΠΙΧΩΙ ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, στρ. α'.
αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι

Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοπ
κλῦτ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν ὕμμιν γὰρ τά τε τερπνὰ κ
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς·
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὔτε γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.
ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα, φιλησί- στρ.
μολπέ τ᾽ Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοος γένευ, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ᾽ εὐμενεῖ τύχ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ δ᾽ Ἀσώπιχον ἐν τρόπ
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον·
οὕνεκ᾽ Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύεια
σεῦ ἕκατι. μελανοτειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀ-
χοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ᾽ ἀγγελίαν,
Κλεύδαμον ὄφρ᾽ ἰδοῖσ᾽ υἱὸν εἴπῃς ὅτι οἱ νέα
κόλποις παρ᾽ εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

Π Υ Θ Ι Α.

Π Υ Θ Ι Α.

Ε Ι Δ Ο Σ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· [στρ. α΄.
τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
πείθονται δ᾽ ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων
ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα·
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ᾽ ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, ὠκεῖ-
αν πτέρυγ᾽ ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,
ἀρχὸς οἰωνῶν· κελαινῶπιν δ᾽ ἐπί οἱ νεφέλαν ἀ. α΄.
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων
ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς

ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι. κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί [τε Λατοΐ-
δα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.
ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε ἐπ. α΄.
Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα,
γᾶν τε καὶ πόντον κατ᾽ ἀμαιμάκετον·
ὅς τ᾽ ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖ-
ται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ᾽ ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ᾽ αὐτοῦ πιέζει
στέρνα λαχνάεντα· κίων
δ᾽ οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ᾽ Αἴτνα, πάντες
χιόνος ὀξείας τιθήνα·
τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ [στρ. β΄.
δ᾽ ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
αἴθων᾽· ἀλλ᾽ ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ᾽ Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσ- [ιδέσθαι,
θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι,

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς,
καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ χαράσ- [ἀντ. β'.
σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα· Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν [ἀγγέλ-
λων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου
ἅρμασι. ναυσιφορήτοις ἐπ. β'.
δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομ-
παῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γὰρ
καὶ τελευτὰν φερτέραν νό-
στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων
Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.
ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, σ. γ'.
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσεί τ' ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,

μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων
[δόσιν εὐθύ-
νοι, καμάτων δ᾽ ἐπίλασιν παράσχοι.
ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις   ἀντ. γ΄.
τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν᾽, ἀνίχ᾽ εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ᾽ ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν
τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὺν δ᾽ ἀνάγκᾳ μιν φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν
[ἕλκει
τειρόμενον μεταμείβοντας ἐλθεῖν
ἥρωας ἀντιθέους Ποί-   ἐπ. γ΄.
αντος υἱὸν τοξόταν·
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων·
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ᾽ Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
χάρμα δ᾽ οὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.
ἄγ᾽, ἔπειτ᾽ Αἴτνας βασιλεῖ
φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον,
τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ   στρ. δ΄.
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων

ἐν νόμοις ἔκτισσ᾽. ἐθέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες, αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωρίοις. ἔσχον δ᾽ Ἀμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι
γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.
Ζεῦ τέλει᾽, αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ᾽ ὕδωρ ἀ. δ'.
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ
υἱῷ τ᾽ ἐπιτελλόμενος δᾶμον γεραί-
ρων τράποι σύμφωνον ἐφ᾽ ἁσυχίαν.
λίσσομαι, νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον
ὄφρα κατ᾽ οἶκον ὁ Φοίνιξ, ὁ Τυρσανῶν τ᾽ ἀλαλατὸς
[ἔχῃ, ναυ-
σίστονον ὕβριν ἰδών, τὰν πρὸ Κύμας·
οἷα Συρακοσίων ἀρ- ἐπ. δ'.
χῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν
ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ᾽ ἁλικίαν,
Ἑλλάδ᾽ ἐξέλκων βαρείας
δουλίας. ἀρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ᾽ ἐρέων πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι·
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένευς τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ᾽ ἀμφ᾽ ἀρετᾷ,

καρταίποδ' ἀνερύη Γεαόχῳ,
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
πληροῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον
καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν.
ἤτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλαβεν
Βελλεροφόντας, φάρμακον
πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι,
ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς ἐπ. δ'
δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.
σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν,
καὶ Σολύμους ἔπεφνε. διασω-
πάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.
ἐμὲ δ', εὐθὺν ἀκόντων στρ. ε'
ἱέντα ῥόμβον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος,
Ἰσθμοῖ, τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θή-
σω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται· ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρωθεν γ' ἁδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.
τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἀντ.
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τὰ δ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·

νῦν δ' ἔλπομαι μέν· ἐν θεῷ γε μάν
τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Δΐ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσ-
σειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἀμφ' Ἄργεΐ θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Ἀρκὰς ἀνάσσων, μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,
Πέλλανά τε, καὶ Σικυών, ἐπ. ε'.
καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἅ τ' Ἐλευσίς, καὶ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἅ τ' Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν
μάσσον', ἢ ὡς ἰδέμεν. ἄνα, κού-
φοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν,
Ζεῦ τέλει'· αἰδῶ δίδοι
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

ΕΙΔΟΣ ΙΔ.

ΑΣΩΠΙΧΩΙ ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, στρ. α'.
αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι

Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοπ
κλῦτ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν ὔμμιν γὰρ τά τε τερπνὰ
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς·
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὔτε γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.
ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα, φιλησί- στρ.
μολπέ τ᾽ Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοος γένευ, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ᾽ εὐμενεῖ τύχ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδίῳ δ᾽ Ἀσώπιχον ἐν τρόπ
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον·
οὕνεκ᾽ Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύεια
σεῦ ἕκατι. μελανοτειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀ-
χοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ᾽ ἀγγελίαν,
Κλεύδαμον ὄφρ᾽ ἰδοῖσ᾽ υἱὸν εἴπῃς ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ᾽ εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

Π Υ Θ Ι Α.

Π Υ Θ Ι Α.

Ε Ι Δ Ο Σ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· [στρ. α΄.
τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἀγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων
ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα·
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, ὠκεῖ-
αν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,
ἀρχὸς οἰωνῶν· κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν ἀ. α΄.
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων
ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς

ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι. κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί
[τε Λατοί-
δα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.
ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε ἐπ. α'.
Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα,
γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖ-
ται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
στέρνα λαχνάεντα· κίων
δ' οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες
χιόνος ὀξείας τιθήνα·
τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ [στρ. β'.
δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσ-
[ιδέσθαι,
δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι,

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς,
καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ χαράσ- [ἀντ. β'.
σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα· Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν [ἀγγέλ-
λων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου
ἅρμασι. ναυσιφορήτοις ἐπ. β'.
δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομ-
παῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γὰρ
καὶ τελευτὰν φερτέραν νό-
στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων
Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.
ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, σ. γ'.
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσεί τ' ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,

μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων
[δόσιν εὐθύ-
νοι, καμάτων δ᾽ ἐπίλασιν παράσχοι.
ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις   ἀντ. γ΄.
τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν᾽, ἀνίχ᾽ εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ᾽ ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν
τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὺν δ᾽ ἀνάγκᾳ μιν φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν
[ἕλκει
τειρόμενον μεταμείβοντας ἐλθεῖν
ἥρωας ἀντιθέους Ποί-   ἐπ. γ΄.
αντος υἱὸν τοξόταν·
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων·
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ᾽ Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
χάρμα δ᾽ οὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.
ἄγ᾽, ἔπειτ᾽ Αἴτνας βασιλεῖ
φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον,
τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ   στρ. δ΄.
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων

ἐν νόμοις ἔκτισσ'. ἐθέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες, αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωρίοις. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι
γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.
Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ ἀ. δ'.
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος δᾶμον γεραί-
ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἁσυχίαν.
λίσσομαι, νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς
[ἔχῃ, ναυ-
σίστονον ὕβριν ἰδών, τὰν πρὸ Κύμας·
οἷα Συρακοσίων ἀρ- ἐπ. δ'.
χῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν
ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
δουλίας. ἀρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι·
παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένευς τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,

πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.
καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται [στρ. ε'.
μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας·
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος,
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀψευ-
δεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.
εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας [ἀντ. ε'.
ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις [κέρ-
δεσσ'. ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας
οἶον ἀποιχομένων ἀν- ἐπ. ε'.
δρῶν δίαιταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.
οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-
τῆρα νηλέα νόον
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις,
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἄθλων·

εὖ δ᾽ ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
ρ᾽· ἀμφοτέροισι δ᾽ ἀνὴρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ,
στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

ΕΙΔΟΣ Β.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΙΕΡΩΝΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου στ. α'.
τέμενος Ἄρεος, ἀν-
δρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν
δαιμόνιαι τροφοί·
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾧ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος· ἇς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.
ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ, ἀντ. α'.
ὅ τ᾽ ἐναγώνιος Ἑρ-
μᾶς, αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον

ἐν θ᾽ ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
σθένος ἵππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν᾽ ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ
χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλασ᾽ Ἀπόλλων,
ἱερέα κτίλον Ἀφροδί- ἐπ. α΄.
τας· ἄγει δὲ χάρις φίλων
ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·
σὲ δ᾽, ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων
ἐξ ἀμαχάνων
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ᾽ ἀσφαλές.
θεῶν δ᾽ ἐφετμαῖς
Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
παντᾶ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοι-
βαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.
ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, [στρ. β΄.
μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,
μαινομέναις φρασὶν
Ἥρας ὅτ᾽ ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ὕβρις εἰς αὐάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν. τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ᾽ ἀνὴρ
ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ δύο δ᾽ ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μέν, ἥρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώ-

τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς·
ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις ἀντ. β'.
Διὸς ἄκοιτιν ἐπει-
ρᾶτο. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ
παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰόντ'· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι Κρόνου· ἅν τε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν
πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν,
ἑὸν ὄλεθρον, ὅγ'· ἐν δ' ἀφύ- ἐπ. β'.
κτοισι γυιοπέδαις πεσών,
τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,
μόνα, καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ'
ἐν θεῶν νόμοις·
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον· ὃς
ἵπποισι Μαγνη-
τίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου
σφυροῖς· ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν
μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.
θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται· στρ. γ'.
θεός, ὃ καὶ πτερόεντ'
αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖ-
ον παραμείβεται
δελφῖνα· καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν,

ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ᾽. ἐμὲ δὲ χρεὼν
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐών, τὰ πόλλ᾽ ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
πιαινόμενον. τὸ πλου-
τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου, σοφίας ἄριστον.
τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν, ἀ.γ'.
πρύτανι, κύριε πολ-
λᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν
καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει
ἕτερόν τιν᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι [ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ᾽ ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ᾽ ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος
δεινῶν πολέμων· ὅθεν
φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν
τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄν- ἐπ.γ'.
δρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ᾽ ἐν
πεζομάχαισι. βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι
ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος ποτὶ σὲ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοί-
νισσαν ἐμπολὰν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται.
τὸ Καστόρειον
δ᾽ ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς ἑκὼν
ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι᾽, οἷος ἐσσὶ μαθών. καλός

τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ [στρ. δ΄.
καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώ-
μητον, οὐδ᾽ ἀπάταισι θυμὸν
τέρπεται ἔνδοθεν·
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ᾽ αἰεὶ βροτῷ.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφάτιες
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβά-
πτιστός εἰμι, φελλὸς ὥς, ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας·
ἀδύνατα δ᾽, ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς ἀ. δ΄.
δόλιον ἀστόν. ὅμως
μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἄγαν
πάγχυ διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·
ποτὶ δ᾽ ἐχθρὸν ἅτ᾽ ἐχθρὸς ἐών, λύκοιο δίκαν ὑπο-
[θεύσομαι,
ἀλλ᾽ ἄλλοτε πατέων, ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός,
χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ
τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,
ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κεί- ἐπ. δ΄.
νων, τότ᾽ αὖθ᾽ ἑτέροις ἔδω-
κεν μέγα κῦδος. ἀλλ᾽ οὐδὲ ταῦτα νόον
ἰαίνει φθονερῶν. στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς, ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ
πρόσθε καρδίᾳ,

πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς
ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν
ἀρήγει. ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτιζέμεν, τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἀδόντα δ' εἴ-
η με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΙΕΡΩΝΙ

ΚΕΛΗΤΙ.

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν, στρ. α'.
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας
κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου,
βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου φῆρ' ἀγρότερον,
νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτὲ
τέκτονα νωδυνιᾶν
ἅμερον γυιαρκέων Ἀσκλήπιον,
ἥρωα, παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.
τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ ἀντ. α'

πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυί-
ᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὑπ᾽ Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα,
τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος δ᾽ οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἃ δ᾽ ἀποφλαυρίξαισά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν,
ἄλλον αἴνησεν γάμον, κρύβδαν πατρός,
πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,
καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. ἐπ. α΄.
οὐδ᾽ ἔμειν᾽ ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,
οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων· ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
ὅστις, αἰσχύνων ἐπιχώρια, παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.
ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν στρ. β΄.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόν-
τος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ᾽ Ἀρκαδίας.
οὐδ᾽ ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ᾽ ἄρα μηλοδόκῳ
Πυθῶνι τόσσαις ἄϊεν ναοῦ βασιλεὺς
Λοξίας κοινᾶνι παρ᾽ εὐθυτάτῳ, γνώμᾳ πιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ·
ψευδέων δ᾽ οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ νιν
οὐ θεός, οὐ βροτός, ἔργοις οὔτε βουλαῖς.
καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ἀντ. β΄.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον, πέμ-

ψεν κασιγνήταν μένει
θυίοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος
κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἀμᾶ
δ' ἔφθαρεν, πολλὰν δ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.
ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ ἐπ. β΄.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν
λάβρον Ἁφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· οὐκ ἔτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματί τ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά.
καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι
πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.
τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων στ. γ΄.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλ-
κῷ μέλη τετρωμένοι
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πί-
νοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.
ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. ἀντ. γ΄.
ἔτραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μισθῷ
χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς,

ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι,
ἤδη ἁλωκότα. χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων
ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
ὠκέως· αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκηψεν μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν,
γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας.
μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον ἐπ. γ'.
σπεῦδε· τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν μιν πίθον
καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν, παρ' Αἰτναῖον ξένον,
ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς στρ. δ'.
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξεί-
νοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν
κῶμόν τ', ἀέθλων Πυθίων, αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλ' ἐν Κίρρᾳ ποτέ·
ἀστέρος οὐρανίου,
φαμί, τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσαις.
ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω ἀντ. δ'.
Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν
Πανὶ μέλπονται θαμὰ
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.

εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων,
ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων οἶσθα προτέρων·
ἓν παρ᾽ ἐσλὸν, πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν
οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ᾽ ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.
τὶν δὲ μοῖρ᾽ εὐδαιμονίας ἕπεται. ἐπ. δ'.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν᾽ ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ᾽ ἀσφαλὴς
οὐκ ἔγεντ᾽ οὔτ᾽ Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ,
οὔτε παρ᾽ ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ᾽ Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.
καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ᾽ ἀμφοτέροις· στ. ε'.
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυ-
σέαις ἐν ἕδραις, ἕδνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν. ἐν δ᾽ αὖτε χρόνῳ,
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ
τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.
τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα ἀντ. ε'.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τό-
ξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει

θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ᾿ εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ᾿ ἀλλοῖαι πνοαὶ
ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ὃς πολὺς εὖτ᾿ ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται.
σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις ἐπ. ε'.
ἔσσομαι· τὸν δ᾿ ἀμφέποντ᾿ αἰεὶ φρασὶν
δαίμον᾿ ἀσκήσω κατ᾿ ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
ἐλπίδ᾿ ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν᾿, ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν, γιγνώσκομεν. ἁ δ᾿ ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ᾿ εὐμαρές.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ᾿ ἀνδρὶ φίλῳ στ. α'.
στᾶμεν, εὐίππου βασιλῆϊ Κυράνας,
ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυ-

ἑσπέρας, ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἐπ. β'.
ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ
λυσιπόνοις θεραπόν-
τεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νά-
σῳ κέχυται Λιβύας
εὐρυχόρου σπέρμα, πρὶν ὥρας.
εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Ἄιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις·
τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων στρ. γ'.
αἷμά οἱ κεῖναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐ-
ρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργεί-
ου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν,
τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες, τέκωνται
φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύ-
σῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν,
Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ ἀντ. γ'.
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν Νεί-
λοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπτα-
ξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ

ἥρωες ἀντίθεοι, πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνά-
στου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἅ σε χαίρειν ἐςτρὶς αὐδά-
σαισα, πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,
δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ἐπ. γ'.
ποινὰ τίς ἔσται, πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ
νῦν, ὥστε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ
κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω,
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ-
ποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.
τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; στρ. δ'.
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος
δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χεί-
ρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδέν-
δροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,

εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ στα-
θμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ
ξεῖνος, αἴτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ α. δ.
ἵκετ', αἰχμαῖσιν διδύμαισιν, ἀνὴρ ἐκ-
παγλος. ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν νιν ἔχεν,
ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος, ἁρμό-
ζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερ-
θέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσ-
σον. τάχα δ', εὐθὺς ἰών, σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρβά-
κτοιο πειρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.
τὸν μὲν οὐ γίγνωσκον· ὀπιζομένων ἐπ. δ.
δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε·
οὔ τί που οὗτος Ἀπόλ-
λων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας. ἐν δὲ Νάξῳ
φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον
καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν,
ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτά-
των ἐπιψαύειν ἔραται.
τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι στρ. ε
γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξε-

στᾶ τ' ἀπήνα προτροπάδαν Πελίας
ἵκετο σπεύδων. τάφε δ', αὐτίκα παπτά-
ναις ἀρίγνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προσέννεπε· ποίαν
γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώ-
πων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθί-
στοισι μὴ ψεύδεσι
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.
τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις ἀντ. ε΄.
ὧδ' ἀμείφθη· φαμὶ διδασκαλίαν Χεί-
ρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύ-
ρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτούς, οὔτε ἔργον
οὔτ' ἔπος εὐτράπελον κεί-
νοισιν εἰπών, ἱκόμαν
οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων
πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς
ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.
πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν, ἐπ. ε΄.
λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν,
ἁμετέρων ἀποσυ-
λᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
φέγγος, ὑπερφιάλου

ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν
κᾶδος ὡσεί τε φθιμένου δνοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μετὰ κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ
δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.
ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων στρ. ς'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κε-
δνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως.
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος, οὐ ξεί-
ναν ἱκοίμαν γαῖαν ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προςηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐςελθόν-
τ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν
δάκρυα γηραλέων γλεφάρων·
ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ γά-
θησεν, ἐξαίρετον
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.
καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἀντ. ς'
ἤλυθον, κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς
μὲν Φέρης, κράναν Ὑπερῇδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄ-
δματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐ-
τοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων,
πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύ-

κτεσσιν ἐν θ᾽ ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.
ἀλλ᾽ ἐν ἑκτᾳ, πάντα λόγον θέμενος ἐπ. ς΄.
σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ
συγγενέσιν παρεκοι-
νᾶθ᾽· οἱ δ᾽ ἐπέσποντ᾽. αἶψα δ᾽ ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ᾽ ἦλ-
θον Πελία μέγαρον·
ἐσσύμενοι δ᾽ εἴσω κατέσταν.
τῶν δ᾽ ἀκούσαις, αὐτὸς ὑπηντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· πραῢν δ᾽ Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων·
παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,
ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι στρ. ζ΄.
κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τρα-
χεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως·
ἀλλ᾽ ἐμὲ χρὴ καὶ σέ, θεμισσαμένους ὀρ-
γάς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμω-
νεῖ· τρίταισιν δ᾽ ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
λεύσσομεν. Μοῖραι δ᾽ ἀφίσταντ᾽
εἴ τις ἔχθρα πέλει
ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.
οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν ἀντ. ζ΄.
οὐδ᾽ ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τι-
μὰν δάσασθαι. μᾶλά τε γάρ τοι ἐγὼ

καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ᾽ ἀ-
γρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
ἁμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κού με πονεῖ τεὸν οἶκον
ταῦτα πορσύνοντ᾽ ἄγαν·
ἀλλά, καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔ-
θυνε λαοῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας
λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ ἐπ. ζ'.
αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν.
ὣς ἄρ᾽ ἔειπεν. ἀκᾶ
δ᾽ ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ᾽ ἤδη με γηραι-
όν μέρος ἁλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ᾽ ἄνθος ἥβας
ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ᾽ ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος, ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν,
τῷ ποτ᾽ ἐκ πόντου σαώθη
ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. στρ. η'.
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φω-
νεῖ. μεμάντευμαι δ᾽ ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύ-
νει με τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυ-
μι προήσειν. καρτερὸς

ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινή-
σαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη
ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον ἀντ. η'.
φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο
Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λή-
δας τε· δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας
Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη
σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμι-
κτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.
πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους ἐπ. η'.
υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον,
τὸν μὲν Ἐχίονα, κε-
χλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως
ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις
ναιετάοντες ἔβαν·
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ
θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον πρόσδαιεν Ἥρα

ναὸς Ἀργοῦς· μή τινα λειπόμενον στρ. θ'.
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰ-
ῶνα πέσσοντ', ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅ-
λιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαινή-
σαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά-
ροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρό-
φρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,
χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν ἀντ. θ'.
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγ-
χεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύ-
κτας τε, καὶ πόντου κελεύθους,
ἄματά τ' εὔφρονα, καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν.
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντά-
υσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖ-
νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστα-
σαν θεοῦ σάμασι
πιθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς
ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἁ- ἐπ. θ'.
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας.
εἰρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.

σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξεί-
νου στόμα πεμπόμενοι
ἤλυθον· ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδά-
ωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος·
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,
συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον   στρ. ι'.
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. ʽδίδυμαι γὰρ ἔσαν ζω-
αί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤ-
δη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν
ἤλυθον, ἔνθα κελαινώ-
πεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν, Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴυγγα τετρά-
κνάμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ
μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν   ἀντ. ι'.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτὰς δ' ἐπαοιδὰς
ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰ-
δῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων
δείκνυεν πατρωΐων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαι-

σ᾽, ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνη-
σάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν ἐπ. ι΄.
μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο
καὶ βόας, οἳ φλόγ᾽ ἀπὸ
ξανθᾶν γενύων πνεῦν καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ᾽ ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν᾽ ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν
μοῦνος. ὀρθὰς δ᾽ αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαυν᾽, ἀνὰ βωλακίας δ᾽ ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ᾽ ὧδε· τοῦτ᾽ ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις
ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,
κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. στρ. ια΄.
ὣς ἄρ᾽ αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον ῥί-
ψαις Ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
εἴχετ᾽ ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει, παμ-
φαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ᾽ ἄροτρον, βοέους δήσαις ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας, ἐμβάλ-
λων τ᾽ ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανές, βιατὰς
ἐξεπόνασ᾽ ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον· ἴυξεν δ᾽ ἀφωνή-
τῳ περ ἔμπας ἄχει,
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.
πρὸς δ᾽ ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας ἀ. ια΄

ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποί-
ας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ᾽. αὐτίκα δ᾽ Ἀελίου θαυ-
μαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ᾽ οὐκέτι οἱ κεῖ-
νόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος
δ᾽ εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεντη-
κόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἃν πλαγαὶ σιδάρου. —
μακρά μοι νεῖσθαι κατ᾽ ἀμαξιτόν· ὥ- ἐπ. ια΄.
ρα γὰρ συνάπτει· καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν·
πολλοῖσι δ᾽ ἅγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλόνωτον ὄφιν,
Ἀρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδει-
αν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο φόνον·
ἔν τ᾽ Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν, πόντῳ τ᾽ ἐρυθρῷ,
Λαμνιᾶν τ᾽ ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντ᾽ ἀγῶν᾽ ἐσθᾶτος ἀμφίς,
καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς στ. ιβ΄.
σπέρμ᾽ ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀ-
κτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐφά-
μου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο· καί, Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν

ἤθεσι τάν ποτε Καλλί-
σταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον. ἔνθεν δ᾽ ὔμμι Λατοΐ-
δας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν,
ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας
ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. ἀντ. ιβ'
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ
γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύ-
νοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος·
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶ
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ
ἐξίκηται λοίσθιον,
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν
δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύ-
στανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.
ἐσσὶ δ᾽ ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, ἐπ.
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προς-
βάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖ-
σαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι
δυςπαλὲς δὴ γίγνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.

τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.
τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος στ. ιγʹ.
ῥῆμα πόρσυν· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τι-
μὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρ-
θᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖ-
νος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρ-
σαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσ-
σαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,
οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, ἀντ. ιγʹ.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ και-
ρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δρά-
στας, ὀπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γιγνώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν
κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προςπαλαίει νῦν γε πατρώ-
ας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων.
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τι-
τᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαί, λήξαντος οὔρου,
ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν ἐπ. ιγʹ.
νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ

οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλ-
λωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν
πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστά-
ζων πολίταις ἀσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς [πρὸς ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ' ὁποίαν, Ἀρκεσίλα,
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων
πρόσφατον, Θήβᾳ ξενωθείς.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀνήρ, πότμου παραδόντος, αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἑπέταν·
ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σύ τοι νῦν, κλυτᾶς
αἰῶνος ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι

ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν
καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.
σοφοὶ δέ τοι κάλλιον ἀντ. α΄.
φέροντι καὶ τὰν θεόςδοτον δύναμιν.
σὲ δ᾽ ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεὺς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλών,
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,
Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω ἐπ. α΄.
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας
ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν.
φίλει δὲ Κάῤῥωτον ἔξοχ᾽ ἑταίρων·
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων
ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμιςκρεόντων·
ἀλλ᾽ ἀρισθάρματον,
ὕδατι Κασταλίας ξενω-
θείς, γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις
ἀκηράτοις ἁνίαις στρ. β΄.
ποδαρκέων δώδεκ᾽ ἂν δρόμων τέμενος.
κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαίδαλ᾽ ἄγων

Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγει Παρνασίῳ
κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον, φυτόν.
ἑκόντι τοίνυν πρέπει ἀντ. γ.
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠΰκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμήϊ'. ἐν τεσσαράκοντα γὰρ
πετόντεσσιν ἁνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενὶ
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν
ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.
πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν, οὔτ' ἔσεται· ἐπ. γ.
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν
τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν.
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυρά-
νας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.
ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων στρ. γ
'ακ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,

πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίαν;
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκᾶντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμόν, γαρύοντ'
ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος·
ὅθεν γεγενναμένοι ἀντ. γ΄.
ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι,
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ,
Καρνήϊ', ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον,
καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον
ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως ἐπ. γ΄.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές
σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν,
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα, πρυ-

μνοῖς ἀγορᾶς ἔπι, δίχα κεῖται θανών.
μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα στρ. δ'.
ἔναιεν· ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δέ, πρὸ δωμάτων, ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί· μεγάλα δ' ἀρετά,
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσα κώμων ὑπὸ χεύμασιν.
ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενὶ
σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων
πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν,
ἔχοντα Πυθωνόθεν ἀντ. δ'.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται·
γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἕρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανός, ἀπὸ ματρὸς φίλας
πέφανταί θ' ἁρματηλάτας σοφός·
ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, ἐπ. δ'.
τετόλμακε. θεός τέ οἱ τὸ νῦν τε πρόφρων
τελεῖ δύνασιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαι μάκαρες,
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν· μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.

Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον᾽ ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ
τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει.

ΕΙΔΟΣ ΣΤ.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Ἀκούσατ᾽· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας στρ. α΄.
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἀέναον προςοιχόμενοι,
Πυθιόνικος ἔνθ᾽ ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ᾽ Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·
τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν στρ. β΄.
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ᾽ ἄνεμοι ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενοι. φάει δὲ πρόςωπον ἐν καθαρῷ,

πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.
σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν   στρ. γ'.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.
ἐγέντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς   στρ. δ'.
νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα,
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν·
χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ   στ. ε'.
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός·
ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος

πατρώαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,
πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν· στρ. ς'.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·
τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔσοδον
μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προςέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι

ΤΕΘΡΙΠΠΩι.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι στρ.
προοίμιον, Ἀλκμανιδᾶν
εὐρυσθενεῖ γενεᾷ κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
ναίοντ' ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ ἀντ.
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλ-
λων, οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι· μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίῤῥας,
ὦ Μεγάκλεες, ὑ- ἐπ.
μαί τε καὶ προγόνων.
νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ
χαίρω· τί τόδ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα;
φαντί γε μάν, οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Φιλόφρον Ἀσυχία, Δίκας στρ. α'.
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων

ἔχοισα κλαῗδας ὑπερτάτας,
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·
τὺ δ᾽, ὁπόταν τις ἀμείλιχον — ἀντ. α΄.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
παρ᾽ αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.
βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. ἐ. α΄.
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ᾽ Ἀπόλλωνος. ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίῤῥαθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.
ἔπεσε δ᾽ οὐ Χαρίτων ἑκὰς — στρ. β΄.
ἁ δικαιόπολις, ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
θίγοισα, νᾶσος· τελέαν δ᾽ ἔχει
δόξαν ἀπ᾽ ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·
τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. ἀντ. β΄.
εἰμὶ δ᾽ ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ᾽ ἐν ποσί μοι τρέχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,

ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.
παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων ματραδελφεούς,
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις, [ἐ. β'.
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον.
αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις
τόν, ὅν πέρ ποτ' Οἰκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις ᾐνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,
ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον στρ. γ'.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέομαι σαφὲς
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα, πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.
ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ, ἀντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ,
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ [ἐπ. γ'.
Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μὲν
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ·
γείτων ὅτι μοι, καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν,
ὑπάντασέ τ' ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.
τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,

τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες.
ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ
κατά τιν ἁρμονίαν βλέπειν ἀντ. δ'.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε. θεῶν δ' ὄπιν
ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων
βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς· ἐ. δ'.
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς, Ἀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.
τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν στρ. ε'.
σωμάτεσσι, κακὰ φρονέων·
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη,
οὐδέ, μολόντων πὰρ ματέρ', ἀμφὶ γέλως γλυκὺς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι.
ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών, ἀντ. ε'.
ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
ὁ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πίτνει χαμαί,

ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. [ἐπ. ε΄.
ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος. ἀλλ', ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα, φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε, Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩΙ.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν στ. α΄.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας,
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων
ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ', ἔνεικέ τε χρυσέῳ
παρθένον ἀγροτέραν
δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας
θῆκε δέσποιναν χθονὸς

ίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.
ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα ἀντ. α'.
Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον
μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων
τουτάκις ἦν βασιλεύς,
ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε Πίν-
δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρεΐοισ' ἔτικτεν,
Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον ἐπ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν·
ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβά-
μους ἐφίλασεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας·
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους
θῆρας· ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον
βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις·
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.
κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας στρ. β'.
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
σεμνὸν ἄντρον, Φιλλυρίδα, προλιπών,

θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ
δ᾽ οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ᾽ ἀποσπασθεῖσα [φύτλας
ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων; ἀντ. γ'.
γεύεται δ᾽ ἀλκᾶς ἀπειράντου.
ὁσία, κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ
χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ, μῆτιν ἑὰν
εὐθὺς ἀμείβετο· κρυπταὶ
κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς
τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ᾽, ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.
καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν, ἐπ. γ'.
ἔτραπε μειλίχος ὀργὰ
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-
ρας δ᾽, ὁπόθεν, γενεὰν
ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ᾽ ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται,
χὤ, τι μέλλει, χὠπόθεν

ἔσσεται, εὖ καθορᾷς·
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,
ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν στρ. γ΄.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον·
νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν
ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.
τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς ἀντ. γ΄.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ,
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
ταὶ δ', ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν
στάξοισι, θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον,
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλω-
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.
ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν ἐπ. γ΄.
πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν· θαλάμῳ δὲ μίγεν

ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.
καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν,
ἅ νιν εὔφρων δέξεται,
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.
ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι
Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν
διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι· πατροπάτωρ
ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.
τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέ-
μναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν
όν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
ι με λίποι καθαρὸν

φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,
σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· ἐπ. δ'.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυ-
νῷ πεποναμένον εὖ
μή, λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος, κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον, ἄφωνοί
θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,
ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου στρ. ε'.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πάντεσσ'
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον, πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι,
καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων·
οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταί-
ου μετὰ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος
ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας ἀντ. ε'.
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δέ, θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ ἀντ.
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλ-
λων, οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι· μία δ᾽ ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ᾽ ἀπὸ Κίῤῥας,
ὦ Μεγάκλεες, ὑ- ἐπ.
μαί τε καὶ προγόνων.
νέᾳ δ᾽ εὐπραγίᾳ
χαίρω· τί τόδ᾽ ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα;
φαντί γε μάν, οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Φιλόφρον Ἁσυχία, Δίκας στρ. α΄.
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων

ἔχοισα κλαΐδας ὑπερτάτας,
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·
τὺ δ', ὁπόταν τις ἀμείλιχον   ἀντ. α'.
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυςμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.
βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ.   ἐ. α'.
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος. ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξεναρκειον ἔδεκτο Κίῤῥαθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.
ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς   στρ. β'.
ἁ δικαιόπολις, ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
θιγοισα, νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει
δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·
τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει.   ἀντ. β'.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι τρέχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,

ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.
παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων ματραδελφεούς,
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις, [ἐ. β'.
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον.
αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις
τόν, ὅν πέρ ποτ' Οἰκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις ᾐνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,
ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον στρ. γ'.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέομαι σαφὲς
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα, πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.
ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ, ἀντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ,
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ [ἐπ. γ'.
Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μὲν
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ·
γείτων ὅτι μοι, καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν,
ὑπάντασέ τ' ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.
τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,

τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες.
ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ
κατά τιν ἁρμονίαν βλέπειν   ἀντ. δ'.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε. θεῶν δ' ὄπιν
ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων
βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς·   ἐ. δ'.
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς, Ἀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.
τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν   στρ. ε'.
σωμάτεσσι, κακὰ φρονέων·
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη,
οὐδέ, μολόντων πὰρ ματέρ', ἀμφὶ γέλως γλυκὺς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι.
ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών,   ἀντ. ε'.
ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,

ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. [ἐπ. ε΄.
ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος. ἀλλ', ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα, φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε, Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩΙ

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩΙ.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν στ. α΄.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας,
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων
ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ', ἔνεικέ τε χρυσέῳ
παρθένον ἀγροτέραν
δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας
θῆκε δέσποιναν χθονὸς

ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.
ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα ἀντ. α'.
Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον
μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων
τουτάκις ἦν βασιλεύς,
ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὅν ποτε Πίν-
δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,
Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον ἐπ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν·
ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβά-
μους ἐφίλασεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας·
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράϊζεν ἀγρίους
θῆρας· ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον
βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις·
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.
κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας στρ. β'.
ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
σεμνὸν ἄντρον, Φιλλυρίδα, προλιπών,

θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαυμάζων, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ
δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα
[φύτλας
ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων; ἀντ. γ'.
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου.
ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν
ἦρα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ
χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ, μῆτιν ἑάν
εὐθὺς ἀμείβετο· κρυπταὶ
κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς
τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.
καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν, ἐπ. γ'.
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-
ρας δ', ὁπόθεν, γενεὰν
ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται,
χὤ, τι μέλλει, χὠπόθεν

ἔσσεται, εὖ καθορᾷς·
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,
ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν   στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον·
νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν
ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.
τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς   ἀντ. γ'.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ,
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
ταὶ δ', ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν
στάξοισι, θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον,
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλω-
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.
ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν   ἐπ. γ'.
πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν· θαλάμῳ δὲ μίγεν

ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.
καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν,
ἅ νιν εὔφρων δέξεται,
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.
ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι
Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν
διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι· πατροπάτωρ
ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.
τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέ-
μναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν
ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν

φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
αμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,
σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· ἐπ. δ'.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυ-
νῷ πεποναμένον εὖ
μή, λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος, κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον, ἄφωνοί
θ' ὡς ἕκαστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,
ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου στρ. ε'.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πάντεσσ'
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον, πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι,
καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων·
οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταί-
ου μετὰ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
ύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος
ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας ἀντ. ε'.
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δέ, θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει

οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀ-
κτὼ παρθένοισι, πρὸ μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος·
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.
οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ Ἐπ. ε'.
νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γραμ-
μᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή-
σαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον,
εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος [θορὼν
ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

ΕΙΔΟΣ Ι.

ΙΠΠΟΚΛΕΑΙ ΘΕΣΣΑΛΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩΙ.

Ὀλβία Λακεδαίμων· στρ. α'.
μάκαιρα Θεσσαλία·
πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυ-
θώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ θέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.
γεύεται γὰρ ἀέθλων· ἀντ. α'.
στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων
ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρ-
χά τε, δαίμονος ὀρνύντος, αὔξεται·
ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἴχνεσιν πατρὸς

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις ἐπ. α'
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων ὑπὸ Κίῤῥας ἀγὼν
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·
τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν στρ. β'
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν
δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑ-
μνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίγνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ
τόλμᾳ τε καὶ σθένει,
καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν ἀντ. β'
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ
τυχόντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ·
ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος ἀγλαΐαις
ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυματὰν ὁδόν.
παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας, ἐπ. β'
δώματ' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ   στρ. γ΄.
τρόποις ἐπὶ σφετέροι-
σι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδή-
σαντες εἰλαπινάζουσιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ
οἰκέοισι, φυγόντες   ἀντ. γ΄.
ὑπέρδικον Νέμεσιν.
θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα,
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπε-
φνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,
θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται   ἐπ. γ΄.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ
πρώραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥτε μέλισσα, θύνει λόγον.
ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων   στρ. δ΄.
ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν
γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν,
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς,
ἕκατι στεφάνων, θαητὸν ἐν ἅ-
λιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις,

νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γὰρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως
ὑπέκνισε φρένας·
τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, ἀντ. δ.
τυχὼν κεν, ἁρπαλέαν
σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσανεῖ Θώ-
ρακος, ὅςπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ', ἄγων
ἄγοντα προφρόνως.
πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει ἐπ. δ.
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινήσομεν ἐσλούς· ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες. ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρῷιαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων στ. α.
ἀγυιᾶτις,
Ἰνὼ τε Λευκοθέα

ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ πὰρ Μελίαν
χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ᾽ ἐτίμασε Λοξίας,
Ἰσμήνιον δ᾽ ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαν- ἀντ. α΄.
τίων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας,
ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν
Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ᾽ ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,
ἑπταπύλοισι Θήβαις ἐπ. α΄.
χάριν ἀγῶνί τε Κίῤῥας,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν, ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.
τὸν δή, φονευομένου πατρός, Ἀρσινόα στ. β΄.
Κλυταιμνήστρας
χειρῶν ὑπὸ κρατερᾶν
ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυςπενθέος·
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ
χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ᾽ Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον
νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ᾽ Ἰφιγένει᾽, ἀντ. β΄.
ἐπ᾽ Εὐρίπῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας,

θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις
ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ
δ᾽ οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ᾽ ἀποσπασθεῖσα [φύτλας
ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων; ἀντ. γ'.
γεύεται δ᾽ ἀλκᾶς ἀπειράντου.
ὁσία, κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ
χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ, μῆτιν ἑὰν
εὐθὺς ἀμείβετο· κρυπταὶ
κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς
τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ᾽, ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.
καὶ γάρ σε, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν, ἐπ. γ'.
ἔτραπε μειλίχος ὀργὰ
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-
ρας δ᾽, ὁπόθεν, γενεὰν
ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ᾽ ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται,
χὤ, τι μέλλει, χὠπόθεν

ἔσσεται, εὖ καθορᾷς·
εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,
ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον·
νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν
ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.
τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς ἀντ. γ'.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ,
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
ταὶ δ', ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν
στάξοισι, θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον,
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλω-
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.
ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν ἐπ. γ'.
πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν· θαλάμῳ δὲ μίγεν

ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.
καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν,
ἅ νιν εὔφρων δέξεται,
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.
ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνον ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι
Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν
διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι· πατροπάτωρ
ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.
τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέ-
μναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν
ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν

φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
αμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,
σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών· ἐπ. δ'.
οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυ-
νῷ πεπονaμένον εὖ
μή, λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος, κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον, ἄφωνοί
θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,
ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου στρ. ε'.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πάντεσσ'
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον, πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι,
καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων·
οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταί-
ου μετὰ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
ὑγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος
ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας ἀντ. ε'.
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δέ, θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει,

οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀ-
κτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος·
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.
οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ ἐπ. ε'.
νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γραμ-
μᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή-
σαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον,
εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν
ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

ΕΙΔΟΣ Ι.

ΙΠΠΟΚΛΕΑΙ ΘΕΣΣΑΛΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩΙ.

Ὀλβία Λακεδαίμων· στρ. α'.
μάκαιρα Θεσσαλία·
πατρὸς δ᾽ ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυ-
θώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ θέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.
γεύεται γὰρ ἀέθλων· ἀντ. α'.
στρατῷ τ᾽ ἀμφικτιόνων
ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ᾽ ἀνθρώπων τέλος ἀρ-
χά τε, δαίμονος ὀρνύντος, αὔξεται·
ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ᾽ ἔπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἴχνεσιν πατρὸς

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις ἐπ. α΄.
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίῤῥας ἀγὼν
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·
τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν στρ. β΄.
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν
δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑ-
μνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίγνεται σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ
τόλμᾳ τε καὶ σθένει,
καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν ἀντ. β΄.
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ
τυχόντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ·
ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος ἀγλαΐαις
ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυματὰν ὁδόν.
παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας, ἐπ. β΄.
δώματ' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτάσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ   στρ. γ'.
τρόποις ἐπὶ σφετέροι-
σι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδή-
σαντες εἰλαπινάζουσιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ
οἰκέοισι, φυγόντες   ἀντ. γ'.
ὑπέρδικον Νέμεσιν.
θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα,
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπε-
φνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,
θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται   ἐπ. γ'.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ
πρώραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥτε μέλισσα, θύνει λόγον.
ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων   στρ. δ'.
ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν
γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν,
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς,
ἕκατι στεφάνων, θαητὸν ἐν ἅ-
λιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις,

νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γὰρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως
ὑπέκνισε φρένας·
τῶν δ᾽ ἕκαστος ὀρούει, ἀντ.δ΄.
τυχών κεν, ἁρπαλέαν
σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
τὰ δ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προςανέϊ Θώ-
ρακος, ὅςπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ᾽ ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ᾽, ἄγων
ἄγοντα προφρόνως.
πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει ἐπ.δ΄.
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινήσομεν ἐσλούς· ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξαντες. ἐν δ᾽ ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων στ.α΄
ἀγυιᾶτις,
Ἰνώ τε Λευκοθέα

ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ πὰρ Μελίαν
χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ᾽ ἐτίμασε Λοξίας,
Ἰσμήνιον δ᾽ ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαν- ἀντ. α΄.
τίων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας,
ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν
Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ᾽ ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,
ἑπταπύλοισι Θήβαις ἐπ. α΄.
χάριν ἀγῶνί τε Κίῤῥας,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν, ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.
τὸν δή, φονευομένου πατρός, Ἀρσινόα στ. β΄.
Κλυταιμνήστρας
χειρῶν ὑπὸ κρατερᾶν
ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυςπενθέος·
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ
χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευσ᾽ Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον
νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ᾽ Ἰφιγένει᾽, ἀντ. β΄.
ἐπ᾽ Εὐρίπῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας,

ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;
ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἔννυχοι πάραγον
κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
ἔχθιστον ἀμπλάκιον, καλύψαι τ' ἀμάχανον
ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. ἐπ. β'.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει.
θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,
μάντιν δ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ σ. γ'.
πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους
ἁβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά,
Παρνασοῦ πόδα ναί-
οντ'· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει
πέφνεν τε ματέρα, θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.
ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσιπόρων τριόδων ἀ. γ'.
ἐδινάθην,
ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν
τὸ πρίν· ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ
μισθῷ συνετίθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν
ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ, ἐπ. γ'.
τό γέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ·
τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.

τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίαν ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·
Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάν- στ. δ΄.
τες ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν
ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἂμ πόλιν εὑ-
ρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ᾽ αἶσαν τυραννίδων·
ξυναῖσι δ᾽ ἀμφ᾽ ἀρεταῖς τέταμαι. φθονεροὶ δ᾽
ἀμύνονται [ἀντ. δ΄.
ἄτᾳ. εἴ τις ἄκρον ἑλὼν
ἁσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν· μέλανα δ᾽ ἂν ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον
σχήσει, γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών.
ἅτε τὸν Ἰφικλείδαν ἐπ. δ΄.
διαφέρει Ἰόλαον,
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τ᾽, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ᾽ ἆμαρ, ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ᾽ οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΥΛΗΤΗΙ.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλ- στρ. α'.
λίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ-
τ' ὄχθαις ἐπὶ μαλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰ-
δματον κολώναν, ὦ ἄνα,
ἵλαος ἀθανάτων
ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ
Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν, Ἑλλάδα νικά-
σαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ', Ἀθάνα·
τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀ- στρ. β'.
πλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον
δυσπενθέϊ σὺν καμάτῳ·
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄ-

νυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
Εἰναλίᾳ Σερίφῳ
λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤτοι τό τε θεσπέσιον
Φόρκοι᾽ ἀμαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ᾽ ἔρανον Πολυδέκτᾳ
θῆκε ματρός τ᾽ ἔμπεδον
δουλοσύναν τό τ᾽ ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας,
υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ στρ. γ΄.
χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
ἔμμεναι. ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἐκ
τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐῤῥύσατο, παρθένος αὐ-
λῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας
ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ᾽ ἐρικλάγκταν γόον.
εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖ-
σ᾽ ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ᾽ ἀγώνων,
λεπτοῦ διανισσόμενον στρ. δ΄.
χαλκοῦ θάμα καὶ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει,
πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-

θρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται. ἐκ δὲ τελευ-
τάσει νιν ἤτοι σάμερον
δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ παρ-
φυκτόν. ἀλλ' ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

NEMEA.

N E M E A.

E I Δ O Σ A.

XPOMIΩI AITNAIΩI

APMATI.

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, στρ. α΄.
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος, Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,
Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα
θ', ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.
ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν ἀντ. α΄.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ,
τὰν Ὀλύμπου δεσπότας

Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ· κατένευ-
σέν τέ οἱ χαίταις, ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς
Σικελίαν πίειραν ὀρθώ- ἐπ. α'.
σειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς·
ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μνα-
στῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμ-
πιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν
καιρόν, οὐ ψεύδει βαλών·
ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις στ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσ-
λοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι·
χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.
πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, ἀ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἁγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦ-
τον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦ-
σαι, φίλοις ἐξαρκέων. κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες
πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡ- ἐπ. β'.
ρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως,

ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις ἀρ-
χαῖον ὀτρύνων λόγον·
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐ-
τίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ
σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,
ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα,
καὶ βασίλεια θεῶν
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ,
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέ-
κνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες. ὁ δ' ὀρ-
θὸν μὲν ἄντεινεν κάρα, πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,
δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων ἀντ. γ'.
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμή-
νας ἀρήγοισαι λέχει.
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρού-
σαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.
ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ- ἐπ. γ'.
κέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον·
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυ-
μνὸν τινάσσων φάσγανον,
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.
τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς·

εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία
κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.
ἔστα δὲ θάμβει δυςφόρῳ στρ. δ'.
τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ. παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψί-
στου προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. ὁ δέ οἱ
φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,
ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ἀντ. δ'.
ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας,
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ-
γρας Γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι-
παῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν
ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰρά- ἐπ. δ'.
νᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ
ἁσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον ποί-
ναν λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον
θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα, πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ΕΙΔΟΣ Β.

ΤΙΜΟΔΗΜΩΙ ΑΘΗΝΑΙΩΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι στρ. α'.
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώ-
νων νικαφορίας δέδε-
κται πρώταν, Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.
ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν στρ. β'.
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπόμπος
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπε-
σθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν
Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικὸς
ὀρειᾶν γε Πελειάδων στρ. γ'.
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.
καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν
δυνατός. ἐν Τρωΐᾳ μὲν Ἕ-
κτωρ Αἴαντος ἄκουσεν. ὦ
Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ

παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.
Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι στρ. δ.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρ-
νασῷ, τέσσαρας ἐξ ἀέ-
θλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν
ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς στρ. ε.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖ-
ται, κωμάξατε Τιμοδή-
μῳ σὺν εὐκλέϊ νόστῳ·
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ.

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα, λίσσομαι, σ. α'
τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γὰρ

μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ.
μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.
τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἁμᾶς ἄπο· ἀντ. α'.
ἄρχε δ' οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δ' ἐκείνων τέ μιν ὀάροις
λύρᾳ τε κοινάσομαι.
χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας τεὰν
ἐμίανε κατ' αἶσαν, ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς
παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἐπ. α'.
ἄκος ὑγιηρὸν ἔν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ
τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα
παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐκέτι πρόσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων
ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,
ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας στρ. β'.
μάρτυρας κλυτάς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν
ὑπερόχος· διά τ' ἐξερεύνασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπα πόμπιμον
κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασσε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;

Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·
οὐδ᾽ ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες. ἀ.β'.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖσι δ᾽ ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ,
ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών·
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς·
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομεδόντα δ᾽ εὐρυσθενὴς
Τελαμών, Ἰόλᾳ παραστάτας ἐών, ἔπερσεν·
καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ᾽ ἀλκὰν ἐπ.β'.
ἕπετό οἱ· οὐδέ μίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας
ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν.
συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
ὃς δὲ διδάκτ᾽ ἔχει, ψεφηνὸς ἀνήρ,
ἄλλοτ᾽ ἄλλα πνέων, οὔποτ᾽ ἀτρεκέϊ
κατέβα ποδί, μυριᾶν
δ᾽ ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.
ξανθὸς δ᾽ Ἀχιλλεύς, τὰ μέν, μένων Φιλύρας ἐν δόμοις
παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ [σ.γ'.
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ᾽ ἀνέμοις,
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόνον·
κάπρους τ᾽ ἔναιρε· σώματι δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντι κόμιζεν,
ἑξέτης τὸ πρῶτον, ὅλον δ᾽ ἔπειτ᾽ ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεεν Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ᾽ Ἀθάνα,
κτείνοντ᾽ ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ᾽ ἑρκέων· ἀ.γ'.
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων

ἔπος ἔχω. βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔνδον τέγει,
καὶ ἔπειτεν Ἀσκληπιόν·
τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νομόν·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα· γόνον τέ οἱ φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πάντα θυμὸν αὔξων·
ὄφρα, θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς ἐ.γ'.
ὑπὸ Τροΐαν, δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων
τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν
Δαρδάνων τε, καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρεσὶ πά-
ξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς
ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.
τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν, στ.δ'.
Ζεῦ· τεὸν γὰρ αἷμα· σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν,
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
βοὰ δὲ νικαφόρῳ
σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλεῖ προσέθηκε λόγῳ
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,
ἐν παισὶ νέοισι παῖς· ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ· τρίτον ἀ.δ'.
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
ὁ μακρὸς αἰών, φρονεῖν
δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.
Τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι

πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, (κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει
πόμ' ἀοίδιμον) Αἰολῄσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,
ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποταμοῖς, ἐ. δ'
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος,
δαφοινὸν ἄγραν ποσίν·
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοί-
σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν
Νεμέας, Ἐπιδαυρόθεν
τ' ἄπο καὶ Μεγάρων, δέδορκεν φάος.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Ἄριστος εὐφροσύνα στρ. α'.
πόνων κεκριμένων
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ
θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τέγγει
γυῖα, τόσσον εὐλογία

φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
ὅ,τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.
τό μοι, θέμεν Κρονίδᾳ — στρ. β'.
τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον, εἴη.
δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέϊ κοινὸν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ
Τιμόκριτος ἀλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
θαμά κε, τῷδε μέλει κλιθείς,
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον
Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶ- — στρ. γ'.
νος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν,
Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις
οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκον-
τες ἄνθεσι μίγνυον
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.
σὺν ᾧ ποτε Τροΐαν — στρ. δ'.
κραταιὸς Τελαμὼν
πόρθησε καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν

ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ, τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶ-
τας Ἱπποδάμους ἕλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐὼν κε φανείη
λόγον ὁ μὴ συνιείς· ἐπεὶ
ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.
τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν στρ. ε'.
ἐρύκει με τεθμὸς
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι·
ἴϋγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ
νουμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα, καί περ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβου-
λίᾳ· σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων,
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει
χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ στρ. στ'.
δ' ὁποίαν ἀρετὰν
ἔδωκε Πότμος ἄναξ,
εὖ οἶδ', ὅτι χρόνος ἕρπων
πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ
μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·
ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει στρ. ζ'.

φαεννὰν Ἀχιλεὺς
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ,
βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδωνάθεν ἀρχόμενοι
πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν,
πολεμίᾳ χερὶ προστραπών,
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν,
δάμαρτος Ἱππολύτας στρ. η'.
Ἀκάστου δολίαις
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ
φύτευέ οἱ θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν
πεπρωμένον ἔκφερεν·
πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμὰν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων,
ἔγαμεν ὑψιθρόνων στρ. θ'.
μίαν Νηρεΐδων·
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες
πόντου τ' ἐφεζόμενοι
δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ
περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός.

ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.
Θεανδρίδαισι δ' ἀε- στρ. ι'.
ξιγυίων ἀέθλων
κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ
Νεμέᾳ τε συνθέμενος·
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, οἴκαδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων,
πάτραν ἵν' ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις
στάλαν θέμεν, Παρίου στρ. ια'.
λίθου λευκοτέραν·
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας·
ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
φῶτα· κεῖνος ἀμφ' Ἀχέρον-
τι ναιετάων ἐμὰν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·
τὸν Εὐφάνης ἐθέλων στρ. ιβ'.
γεραιὸς προπάτωρ
σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι·
τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι.

οἷον αἰνέων κε Μελη-
σίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΠΥΘΕΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΙ ΕΝ ΠΑΙΣΙ.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰ- στρ. α΄.
ι, ὥστ᾽ ἐλινύσοντά μ᾽ ἐργάζεσθαι ἀγάλματ᾽ ἐπ᾽ αὐ-
[τᾶς βαθμίδος
ἑσταότ᾽· ἀλλ᾽ ἐπὶ πάσας
ὁλκάδος ἔν τ᾽ ἀκάτῳ, γλυκεῖ᾽ ἀοιδά,
στεῖχ᾽ ἀπ᾽ Αἰγίνας, διαγγέλλοισ᾽ ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενὴς
νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν
ματέρ᾽ οἰνάνθας ὀπώραν,
ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥ- ἀντ. α΄.
ωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νη-
[ρηΐδων

Αἰακίδας ἐγέραρε,
ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν
θέσσαντο, πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ
καὶ βία Φώκου κρέοντος,
ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια ἐπ. α'.
τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκᾳ τε
μὴ κεκινδυνευμένον·
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον,
καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν.
στάσομαι. οὔ τοι ἅπασα
κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής·
καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ [νοῆσαι.
εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν στρ. β'.
ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον δεδόκηται, μακρά δή
αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκά-
πτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν·
καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.
πρόφρων δὲ κἀκείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός· ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον
χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων
ἁγεῖτο παντοίων νόμων. ἀντ. β'.
αἳ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν [Θέτιν,

Πηλέα θ᾽, ὥς τέ νιν ἁβρὰ
Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε, ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν
πείσαισ᾽ ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασι·
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα
κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου
εὐνᾶς. τὸ δ᾽ ἐναντίον ἔσκεν. ἐπ. β΄.
πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ μὲν ὀργὰν
κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι·
εὐθὺς δ᾽ ἀπανάνατο νύμφαν,
ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις. ὁ δ᾽ ἐφράσθη κατένευ-
σέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ
οὐρανοῦ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ᾽ ἐν τάχει
ποντίαν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,
γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί- στρ. γ΄.
σαις· ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι
σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ
πάντων. τὺ δ᾽ Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνών,
ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.
ἤτοι μεταΐξαντα καὶ ἀντ. γ΄.
νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα.

ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν,
μεὶς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλασ' Ἀπόλλων·
ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ', ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου
σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν
ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν ἐπ. γ'.
τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν·
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις, ὥστ' ἀείδειν,
μηκέτι ῥίγει· δίδοι
φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον
πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου
φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ
διπλόαν νικῶντ' ἀρετάν· προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα, σὺν ξανθαῖς
[Χάρισσιν.

ΕΙΔΟΣ ΣΤ.

ΑΛΚΙΜΙΔΗΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ στρ. α'.
μιᾶς δὲ πνέομεν

ματρὸς ἀμφότεροι· διείρ-
γει δὲ πᾶσα κεκριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰ-
[ὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν, ἢ μέγαν
νόον, ἤτοι φύσιν, ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν
οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος
οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.
τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας ἀντ. α'.
τὸ συγγενὲς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις ἀρού-
ραισιν, αἵ τ' ἀμειβόμεναι
ὁκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
ὁκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλ-
[θέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὅς,
ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν, νῦν πέφανται
οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,
ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων ἐπ. α'.
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐών, Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος [ἐλαίας] ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρίς,
ἔπαυσε λάθαν
Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος
Ἁγησιμάχῳ υἱέων γένετο.
ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι στρ. β'.

πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵ τε πόνων ἐγεύ-
σαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν
ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς·
εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἔπεων, ὦ Μοῖσ', ἄγ', οὖρον
εὐκλεΐα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων
ἀοιδοὶ καὶ λόγοι τὰ καλά   ἀντ. β.
σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἅ τ' οὐ σπανί-
ζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον, ἀγερώχων ἐργμάτων
ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ,
χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς,
Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας
χρυσαλακάτω ποτὲ Καλλίας ἁδὼν
ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων   ἐπ. β.
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν
τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος·
βοτάνα τέ νιν
ποθ' ἁ λέοντος
νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκίοις
Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.
πλατεῖαι πάντοθεν λογίοι-   στρ. γ.
σιν ἐντὶ πρόσοδοι

νᾶσον εὐκλέα τάνδε κο-
σμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ορον ἔξοχον αἶσαν, ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
ιαται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας,
Μέμνονος οὐκ ἀπονο-
στάσαντος, ἐπᾶλτο. βαρὺ δέ σφι δεῖξε νεῖκος
χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁρμάτων,
φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάρι- ἀντ. γ΄.
ξεν Ἀόος ἀκμᾷ
ἔγχεος ζακότοιο. καὶ
ταύταν μὲν παλαιότεροι
ν ἁμαξιτὸν εὗρον. ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων [μελέταν·
δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος, ἄγγελος βᾶν,
πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων
εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς, ἐπ. γ΄.
Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσεν
ιλειτὰ γενεά· δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει,
παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν
τάχος δι' ἅλμας
ἶσον εἴποιμι Μελησίαν,
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩΙ.

Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, σ.α'.
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥ-
ρας, γενέτειρα τέκνων· ἄνευ σέθεν
οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.
πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων ἀ.α'.
Αἰακιδᾶν. μάλα δ' ἐθέλοντι σύμ-
πειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
εὕρηται ἄποινα μόχθων
κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἐπ. α'.
ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βάλον·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου παρὰ
σᾶμα νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν,
διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.
ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ, ποτανᾷ τε μαχανᾷ, στρ. β'.
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέ-
πτει παράγοισα μύθοις. τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον, Ἀχιλέος ἄτερ, μάχᾳ,
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι, θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυ-
πνόου Ζεφύροιο πομπαὶ
πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται ἀ. β'.
κῦμ' Ἀΐδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν
καὶ δοκέοντα. τιμὰ δὲ γίνεται,
ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον, τεθνακότων
ιθόων, τοι παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
Σκύρου μὲν ἅμαρτε, πλαγχθέν-
τες δ' εἰς Ἐφύραν ἵκοντο·
Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον ἐπ. β'.
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρει
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν,
τέατ' ἀνάγων Τρωΐαθεν ἀκροθινίων·

ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας
ἔλασεν ἀντιτυχόντ᾽ ἀνὴρ μαχαίρᾳ.
βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται· σ. γ΄.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν. ἐ-
χρῆν δέ τιν᾽ ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ᾽ εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
εὐωνύμου ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ᾽ ἐκ-
γόνων, θρασύ μοι τόδ᾽ εἰπεῖν,
φαενναῖς ἀρεταῖς, ὁδὸν κυρίαν λόγων ἀντ. γ΄.
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν
παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ᾽ ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν᾽ ἄνθε᾽ Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ᾽ ἕκαστος διαφέρομεν, βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ᾽ ἄλλοι· τυχεῖν δ᾽ ἕν᾽ ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον. οὐκ ἔχω
εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν
δ᾽ ἐοικότα καιρὸν ὄλβου
δίδωσι· τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ ἐπ. γ΄.
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι, σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοάς, φίλον ἐς ἄνδρ᾽ ἄγων
κλέος ἐτήτυμον, αἰνέσω.
ποτίφορος δ᾽ ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.
ἐὼν δ᾽ ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ᾽ ἀνὴρ σ. δ΄.
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων·

προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλών,
ίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες· (ἀπομνύω
μὴ, τέρμα προβὰς, ἄκονθ' ὥ-
τε χαλκοπάραον, ὄρσαι
θοὰν γλῶσσαν·) ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴ- [ἀντ. δ'.
θωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν·
(εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.)
με, νικῶντί γε χάριν εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον. οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους, ἐλαφρόν. ἀναβάλεο. Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσόν, ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ,
καὶ λείριον ἄνθεμον πον-
τίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.
Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ ἐπ. δ'.
πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
ἀσυχᾷ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει
δάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἁμέρᾳ
ὀπί. λέγοντι γὰρ Αἰακόν
νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,
ἐᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, στρ. ε'.
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν
ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι,
φιλάσαντ' ἀτενεῖ, γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι,

ἐν τίν κ᾽ ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐϋκτή-
μονα ζαθέαν ἀγυιάν.
ἐπεί, τετραόροισιν ὧθ᾽ ἁρμάτων ζυγοῖς, ἀντ. ι'.
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς,
ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ μάκαρ,
τὶν δ᾽ ἐπέοικεν, Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα. δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυςβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
Ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον᾽ ἐόντα, παίδων
δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ
γέρας τό περ νῦν, καὶ ἄρειον ὄπιθεν. ἐπ. ι'.
τὸ δ᾽ ἐμὸν οὔποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ᾽ ἀμπολεῖν,
ἀπορία τελέθει, τέκνοι-
σιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΔΕΙΝΙΔΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΣΤΑΔΙΕΙ.

Ὥρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας   στρ. α'.
ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
τε παρθενηΐοις παίδων ἐφίζοισα γλεφάροις,
τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας
χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις·
ἀγαπατὰ δέ, καιροῦ μὴ πλανα-
θέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον,
τῶν ἀρειόνων ἐρώ-
των ἐπικρατεῖν δύνασθαι.
οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον   ἀντ. α'.
ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱός, Οἰνώνας βασιλεύς,
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος.
πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν.
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄω-
τοι περιναιεταόντων

ἤθελον κείνου γε πεί-
θεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες,
οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθά- ἐπ. α'.
ναισιν ἅρμοζον στρατόν,
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ
σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι, φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Δείνιος δισσῶν σταδίων
καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος·
ὅςπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ στρ. β'.
ποντίᾳ ἐν ποτε Κύπρῳ.
ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται.
νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄ-
ψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν.
ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί,
χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.
κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, ἀντ. β'.
φασγάνῳ ἀμφικυλίσσαις.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
ἐν λυγρῷ νείκει· μέγιστον
δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσ-
σῆ Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερη-

θεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.
ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δά- ἐπ. β'.
οισιν ἐν θερμῷ χροῒ
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ
λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἱμύλων μύθων ὁμόφοι-
τος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται,
τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.
εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, στρ. γ'.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύςφαμον προσάψω.
χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν
καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαι-
μ', αἰνέων αἰνητά, μομ-
φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.
αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ἀντ. γ'.
ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει,
ν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖ-
αι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα. μαστεύει δὲ καὶ
τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖ-
τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι

οὔ μοι δυνατόν· κενεᾶν ἐπ. γ'.
δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος.
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον
Μοισαῖον, ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δέ, πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. ἐπαοιδαῖς τ' ἀνὴρ
νώδυνον καί τις κάματόν
θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι
τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

ΕΙΔΟΣ Θ.

ΧΡΟΜΙΩΙ ΑΙΤΝΑΙΩΙ.

ΑΡΜΑΤΙ.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυῶνόθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, [στρ. α'.
ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'.

ἀλλ᾽ ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε.
τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ᾽ ἀναβαίνων,
ματέρι καὶ διδύμοις παί-
δεσσιν αὐδὰν μανύει,
Ἰυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.
'στι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν σ.β΄.
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.
θεσπεσία δ᾽ ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ᾽ ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρ-
μιγγ᾽, ἀνὰ δ᾽ αὐλὸν ἐπ᾽ αὐτὰν ὄρσομεν
ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἅτε Φοίβῳ
θῆκεν Ἄδραστος ἐπ᾽ Ἀσω-
ποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
ινασθεὶς, ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς.
ἃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι, νέαισί θ᾽ ἑορταῖς σ.γ΄.
ἰσχύος τ᾽ ἀνδρῶν ἁμίλλαις
ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν
τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν,
πατρῴων οἴκων ἀπό τ᾽ Ἄργεος. ἀρχοὶ
δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἔσαν Ταλαοῦ παῖ-
δες, βιασθέντες λύᾳ.
ιρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.
ἀνδροδάμαντ᾽ Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν, σ.δ΄.
δόντες Οἰκλεΐδᾳ γυναῖκα,
ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἦσαν μέγιστοι. δὴ τόθεν
καί ποτ᾽ ἐς ἑπταπύλους Θή-
βας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
οὐ κατ᾽ ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρονίων,
ἀστεροπὰν ἐλελίξαις,

οἴκοθεν μαργουμένους
στείχειν ἐπώτρυν᾽, ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.
φαινομέναν δ᾽ ἄρ᾽ ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι σ.δ'.
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. Ἰσμηνοῦ δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθαισι, γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι, λευ-
κανθέα σώματ᾽ ἐπίαναν καπνόν.
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους
φῶτας· ὁ δ᾽ Ἀμφιάρῃ σχίσ-
σεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ᾽ ἅμ᾽ ἵπποις,
δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν σ.ς'.
θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ
δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖ-
ραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζω-
ᾶς ἀναβάλλομαι ὡς πόρ-
σιστα, μοῖραν δ᾽ εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,
Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ᾽ ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι στ.ζ'.
λαόν. ἐντὶ τοι φίλιπποί
τ᾽ αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ᾽· αἰ-
δὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων, παρὰ πεζοβόαις, ἵπ-
ποις τε, ναῶν τ᾽ ἐν μάχαις,
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,
οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεῖνα θεὸς ἦτυεν αὐτοῦ στρ.η'.

θυμὸν αἰχματάν, ἀμύνειν
ιγὸν Ἐνυαλίου. παῦροι δὲ βουλεῦσαι, φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέ-
ψαι ποτὶ δυςμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψυχᾷ, δυνατοί. λέγεται μὰν
Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆ-
σαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
γχοῦ. βαθυκρήμνοισι δ᾽ ἀμφ᾽ ἀκταῖς Ἑλώρου,
θ᾽ Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν σ.θ'.
παιδὶ τοῦτ᾽ Ἀγησιδάμου
ἔγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. τὰ δ᾽ ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρ-
σῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.
ἐκ πόνων δ᾽, οἳ σὺν νεότατι γένωνται
σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς
γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
τω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.
γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται στ.ι'.
κῦδος, οὐκ ἔτ᾽ ἐστὶ πόρσω
ατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
ἁσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν
συμπόσιον· νεοθαλὴς δ᾽ αὔξεται
μαλθακᾷ νικοφορία σὺν ἀοιδᾷ·
θαρσαλέα δὲ παρὰ κρη-
τῆρα φωνὰ γίνεται.
ιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν·
γυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν στρ. ια'.
ἀμπέλου παῖδ᾽· ἅς ποθ᾽ ἵπποι
ισάμενοι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ

τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι
σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ πολ-
λῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

ΕΙΔΟΣ Ι.

ΘΕΑΙΩΙ ΑΡΓΕΙΩΙ

ΠΑΛΑΙΣΤΗΙ.

Δαναοῦ πόλιν, ἀγλαοθρό- στρ. α.
νων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος, Ἥρας δῶμα θεοπρεπές, ὑμνεῖ-
τε. φλέγεται δ' ἀρεταῖς
μυρίαις, ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος·
πολλὰ δ' Αἴγυπτον κάτα ᾤκισεν ἄστη
ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.
οὐ δ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονό-
ψαφον ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξαν- ἀντ. α'.
θά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο, κεραυνω-
θεῖσα Διὸς βέλεσι,
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
ἰ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦ-
τον κατέφανε λόγον.
πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν
καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ.
ιέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
τ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις [ἐπ. α'.
Τηλεβόας ἔναρεν, χ' οἱ
ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐςῆλθεν,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡ-
ρακλέος· οὗ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥβα τελεί-
ᾳ παρὰ ματέρι βαίνοι-
σ' ἔστι, καλλίστα θεῶν.
βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγή- στρ. β'.
σασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
μοῖραν ἐσλῶν. ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώ-
πων βαρὺς ἀντιάσαι.
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἡ-
ρας ἀέθλων τε κρίσιν·
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔ-
σχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ᾽ Ἕλλα- ἀντ. δ'.
να στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολὼν
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοί-
σαισί τ᾽ ἔδωκ᾽ ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ
οἱ στόμα. πᾶν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων. οὐ δ᾽ ἀμόχθῳ καρδίᾳ,
προσφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν.
γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅςτις ἁμιλλᾶται περὶ ἐπ. δ'.
ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ᾽ ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν. ἁδεῖ-
αί γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ
κώμασαν. γαίᾳ δὲ καυθεῖ-
σᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐ-
άνορα λαόν, ἐν ἀγγέων
ἕρκεσιν παμποικίλοις.
ἕπεται δέ, Θεαῖε, ματρώ- στρ. ε'.
ων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν
Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
ἀντία τε ξύγγονος, Ἀργεῖ μὴ κρύπτειν φάος
ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προί-
τοιο τόδ᾽ ἱπποτρόφον
ἄστυ θάλησεν, Κορίνθου τ᾽ ἐν μυχοῖς,
καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέν- ἀντ. γ'.
τες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.
ἐκ δὲ Πελλάνας, ἐπιεσσάμενοι νῶ-
τον μαλακαῖσι κρόκαις.
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
λέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·
ὅν τε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν
ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε, δρόμῳ
σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.
στορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη, ἐ. γ'.
κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα, σφίσιν
ἐγγενὲς, ἔμμεν ἀεθλη-
ταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεὶ,
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας, ἀγώνων
μοῖραν, Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρα-
κλεῖ, διέποντι θάλειαν·
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαί-
ων περικαδόμενοι. καὶ
μὰν θεῶν πιστὸν γένος.
μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ, στρ. δ'.
ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ
Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας
ἐν γυάλοις Θεράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεὶ
τον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας, ἀμφὶ βουσίν πως χολω-
θεὶς, ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγά- ἀντ. δ.
ζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάν-
των γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως,
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητί-
δαι Διός· αὐτίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων. τοὶ δ' ἔναν-
τα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωΐῳ.
ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον, ἐπ. δ.
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶ-
ξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δ' ἐκαίοντ' ἐρῆ-
μοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώ-
ποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων.
ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βί- στρ. ε.
αν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσ-
σοντα πνοὰς ἔκιχεν.
θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς
ὄρθιον φώνασε· πάτερ Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν
τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ
φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν,

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἀντ. ε'.
ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέ οἱ,
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· ἐσσί μοι υἱός.
τόνδε δ' ἔπειτα πόσις
σπέρμα θνατόν, ματρὶ τεᾷ πελάσαις,
άξεν ἥρως. ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'· εἰ μέν, θάνατόν τε φυγὼν καὶ
γῆρας ἀπεχθόμενον,
αὐτὸς Οὔλυμπον [κατοικῆσαι] θέλεις,
σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει,
τι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι ἐπ. ε'.
ρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαί-
ας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ γνώ-
μᾳ διπλόαν θέτο βουλάν.
ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀ-
φθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκομίτρα Κάστορος.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙ ΤΕΝΕΔΙΩΙ

ΤΩΙ ΑΡΚΕΣΙΛΑ.

Παῖ Ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία, σ. α'.
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
εὖ δ᾽ ἑταίρους, ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρ-
θὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,
πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν, ἀ. α'.
πολλὰ δὲ κνίσσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δωδεκάμηνον περά-
σαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.
ἄνδρα δ᾽ ἐγὼ μακαρίζω ἐπ. α'.
μὲν πατέρ᾽ Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων,

τ᾽ ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.
λόγοις δ᾽ ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών, σ. β΄.
ὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἑκκαίδεκ᾽ Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ᾽ εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ
καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.
ιίδες δ᾽ ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἀντ. β΄.
ον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν, παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ᾽ εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
κάλλιον ἂν δηριών-
των ἐνόστησ᾽ ἀντιπάλων,
πενταετηρίδ᾽ ἑορτὰν ἐπ. β΄.
Ἡρακλέος τέθμιον
ιωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ισιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι
ἐγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ᾽ αὖ, καταμεμφθέντ᾽ ἄγαν
σχύν, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν,
ειρὸς ἕλκων ὀπίσσω, θυμὸς ἄτολμος ἐών. [στ. γ΄.
βαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ᾽ ἀνάγων·
καὶ παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπποιο μά-
τρωος. ἀρχαῖαι δ᾽ ἀρεταὶ
ἔροντ᾽ ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος· ἀ. γ΄.
ερῷ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι·

δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ
θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει
μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώ- ἐπ. γ'.
ποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ. ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες. δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

Σ Θ Μ Ι Α.

Ι Σ Θ Μ Ι Α.

Ε Ι Δ Ο Σ Α.

ΗΡΟΔΟΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, σ. α'.
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
ον, ὦ 'πολλωνιάς. ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων
σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος,
καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων ἀ. α'.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις
ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ
δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
λλάνικον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδεί-
μαντον Ἀλκμήνα τέκεν [ἐπ. α'.
παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρῖξαν κύνες.

ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύ-
χων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἁνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ
χερσὶ νωμάσαντ', ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλά-
ται Λακεδαίμονι καὶ Θή-
βαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·
ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, σ.β.
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων. λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν, ἔν τ' ἀσπιδοδού-
ποισιν ὁπλίταις δρόμοις·
οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, ἀντ.β.
καὶ λιθίνοις ὁπότ' ἐν δίσκοις ἵεν.
οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος.
τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν
καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,
Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ', ἐν Ἀχαιοῖς [ἐπ.β.
ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνι Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδὰν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τι-
μαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀ-

σωποδώρου πατρὸς αἶσαν,
Ὀρχομενοῖό τε πατρῷαν ἄρουραν· στρ. γ'.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
δέξατο συντυχίᾳ.
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
ιγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δέ, νόῳ
καὶ προμάθειαν φέρει.
εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν ἀ. γ'.
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
πὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν
ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.
μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις
[γλυκύς, ἐπ. γ'.
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρ-
νιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων
λιμὸν αἰανῆ τέταται·
δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψι-
στον δέκεται, πολιατᾶν
καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.
ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν σ. δ'.
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,
παῖδας προςειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχόν,

καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα, καὶ Εὔ-
βοιαν, ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·
Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ᾽ ἀνδρῶν Ἀχαιῶν α.δ'.
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι·
πάντα δ᾽ ἐξειπεῖν, ὅσ᾽ ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν
ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐ-
θυμίαν μείζω φέρει.
εἴη μιν, εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ᾽ ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυ- [ἐπ. δ'.
θῶθεν Ὀλυμπιάδων τε ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ᾽. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυ-
[φαῖον,
ἄλλοισι δ᾽ ἐμπίπτων γελᾷ· ψυ-
χὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ
φράζεται δόξας ἄνευθεν.

ΕΙΔΟΣ Β.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, στρ. α′.
φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαι-
νον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅς τις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.
ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής ἀντ. α′.
πω τότ᾽ ἦν, οὐδ᾽ ἐργάτις·
οὐδ᾽ ἐπέρναντο γλυκεῖ-
αι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας,
ἀργυρωθεῖσαι πρόςωπα,
μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ᾽ ἐφίητι, τὸ τὠργείου φυλάξαι
ῥῆμ᾽ ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον,
„χρήματα, χρήματ᾽ ἀνήρ,“ ἐπ. α′.
ὃς φᾶ, κτεάνων θαμὰ λειφθεὶς καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὦν σοφός, οὐκ ἀγνῶτ᾽ ἀείδω,
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,

τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,
εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, στρ. β'.
Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς
εἶδ' Ἀπόλλων νιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν
καὶ τόθι· κλειναῖς δ' Ἐρεχθει-
δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς
ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,
τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν ἀντ. β'.
νεῖμ' ἁπάσαις ἁνίαις·
ὅν τε καὶ κάρυκες ὡ-
ρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες
πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας
γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, ἐπ. β'.
τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.
οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης στ. γ'.
ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀν-
δρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.

μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσ-
σαιμι τοσοῦθ᾽, ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,
ἱπποτροφίας τε νομίζων ἀντ. γ΄.
ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
καὶ θεῶν δαῖτας προσέ-
πτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστει-
λ᾽ ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
ἀλλ᾽ ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.
μή νυν, ὅτι φθονεραὶ ἐπ. γ΄.
θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,
μήτ᾽ ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ᾽ ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ᾽, ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

ΕΙΔΟΣ Γ.

ΜΕΛΙΣΣΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΙΠΠΟΙΣ.

(Hoc carmen cum sequenti quoniam uno eodemque metro et ad eundem scriptum est, utrumque in unum coniunxerunt plerique recentiorum, nihili facto, quod quae in altero celebratur victoria prior fuit ea, quae in priori, et quod in priori equestris, in altero pancratii victoria laudatur. Mihi utrumque et ob sententiarum et metri exilitatem non a Pindaro sed ab imitatore aliquo profectum videtur; quare moveor ut separata relinquam, praesertim quia post *παῖδες θεῶν* quae in fine priori leguntur, vix credibile est in eodem carmine continuo secutum esse: *ἔστι μοι θεῶν ἐκ*. Denique non placeret, quod Melissum quarta demum stropha adloqueretur, postquam de eodem per tres praecedentes in tertia persona dixisset. Eam enim allocutionem multo melius principio carminis convenire patet.)

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις, στρ.
ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,
ἢ σθένει πλούτου, κατέχει φρεσὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
ἐκ σέθεν. ζώει δὲ μάσσων
ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις δὲ φρένεσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα. ἀντ.
χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν·
ἡ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς Χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄθλων Μελίσσῳ
μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ· ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
δεξαμένῳ στεφάνους· τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν
ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν ἐπ.
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισι
σύννομοι πλούτου, διέστει-
χον τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλ-
λαξεν. ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

ΕΙΔΟΣ Δ.

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΜΕΛΙΣΣΩΙ.

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι στρ. α΄.
μυρία παντᾶ κέλευθος·
ὦ Μέλισσ᾽, εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ θνατὸν διέρχον-
ται βίου τέλος. ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.
τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμά- ἀντ. α΄.
εντες ἀρχᾶθεν λέγονται
πρόξενοί τ᾽ ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ᾽ ὀρφανοὶ
ὕβριος. ὅσσα δ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ᾽ ἐσχάταισιν
οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ᾽ Ἡρακλείαις,
καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. ἐπ. α΄.
ἱπποτρόφοι τ᾽ ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ἅδον.

ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο
τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμω-
σεν μάκαιραν ἑστίαν.
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν
ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις
δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινη- στρ. β'.
τὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων
κὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
εὐκλέων ἔργων. ἐν ὕπνῳ
γὰρ πέσεν. ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει,
Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις·
ἅτε κὰν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἀντ. β'.
ἅρμα καρύξαισα νικᾶν,
τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος, ὤπασεν
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον· Πανελλά-
νεσσι δ' ἐριζόμενοι, δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων.
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.
ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, ἐπ. β'.
πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ.
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαι-
σ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ

ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παί-
δεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν.
ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμα- στρ. γ'.
κεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγ-
καρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν
ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.
προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, ἀντ. γ'.
κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα· τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ,
αἰετοῦ ἅ τ' ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.
οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· ἐπ. γ'.
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.
καί τοί ποτ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἀπὸ Καδμεϊᾶν, μορ-
φὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν,
κρανίοις ὄφρα ξένων να-
ὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,
υἱὸς Ἀλκμήνας. ὃς Οὔλυμ- στρ. δ'

πόνδ᾽ ἔβα, γαίας τε πάσας
βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις.
νῦν δὲ παρ᾽ Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίμα-
ταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἥβαν τ᾽ ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.
τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν ἀντ. δ΄.
δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ
νεόδματα στεφανώματα βωμῶν, αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρειοντὶς υἱούς,
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν
φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει,
αἰθέρα κνισσᾶντι λακτίζοισα καπνῷ·
καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ᾽ ἀέθλων ἐπ. δ΄.
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ᾽ ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων
τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνα-
τῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κω-
μάζομαι, τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

ΕΙΔΟΣ Ε.

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Μᾶτερ Ἁλίου πολυώνυμε, Θεία, στρ. α'.
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
διὰ τεάν, ὦ 'νασσα, τιμάν,
ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλ-
λαισι θαυμασταὶ πέλονται·
ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν ἀντ. α'.
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἀλ-
πνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ·
εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. ἐπ. α'.
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,

εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. τὸ δ' ἐμὸν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται.
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς
τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται σ. β΄.
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν,
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
λόγον ἐκέρδαναν· κλέονται
δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐ-
λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς
μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς ἀντ. β΄.
Διὸς ἕκατι πρόςβαλον, σεβιζόμενοι
ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνεΐδαι κρατεροί·
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει· Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει·
Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύ-
κευς τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.
ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ ἐπ. β΄.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον

Μέμνονα χαλκοάραν; τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις;
τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν σ. γ'.
διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαδέειν· καὶ νῦν ἐν Ἄρει
μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴ-
αντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις
ἐν πολυφθόρῳ, Σαλαμίς, Διὸς ὄμβρῳ, ἀντ. γ'.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεύς, ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ
καλλίνικον χάρμ' ἀγαπά-
ζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων
ἀμφ' ἀέθλοισιν, γενεὰν Κλεονίκου ἐπ. γ'.
ἐκμαθών. οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ', ὁπόσαι δαπάναι
ἐλπίδων, ἔκνισ' ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσί, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον· φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν·
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

ΕΙΔΟΣ ΣΤ.

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου, σ. α'.
δεύτερον κρητῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐά-
θλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν
πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τὶν γ᾽ ἄωτον
δεξάμενοι στεφάνων·
νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντή-
κοντα, παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
ι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.
εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς α. α'.
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει
δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιὰς ἤ-
δη πρὸς ὄλβου βάλλετ᾽ ἄγκυ-

ραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆ-
ρας τε δέξασθαι πολιὸν
ὁ Κλεονίκου παῖς. ἐγὼ δ᾽ ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.
ὔμμε τ᾽, ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, ἐπ. β'.
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
τάνδ᾽ ἐπιστείχοντα νᾶσον
ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ᾽ ἔργων καλῶν
τέτμηνθ᾽ ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν,
καὶ δι᾽ Ὑπερβορέους·
οὐδ᾽ ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις
ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος ἥρωος, εὐ-
δαίμονος γαμβροῦ θεῶν·
οὐδ᾽ ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα στρ. γ'.
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἆγε σὺν Τιρυνθίοισι
πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωΐαν, ἥ-
ρωσι μόχθον, Λαομεδοντί-
αν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον,
Φλέγραισιν εὑρών, Ἀλκυονῆ, σφετέρας δ᾽ οὐ φείσατο
ἐν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης.: ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων ἀντ. β'.
ἐς πλόον κύρησε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπον-
δαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν,
ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-
σῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔασε τοιοῦτόν γ' ἔπος· εἴ ποτ' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ ἐθέλων ἀρὰν ἄκουσας,
νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις ἐπ. β'.
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμόν,
μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν,
ὥςπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται
θηρός, ὃν πάμπρωτον ἄθλων
κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
θυμὸς δ' ἑπέσθω. ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἁδεῖα δ' ἔν-
δον νιν ἔκνιξεν χάρις,
εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· στρ. γ'.
ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών.
καί νιν ὄρνιχος φανέντος
κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴ-
αντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα

ἕζει. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀναγήσασθ' ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον
εἰρήσεταί πά κ' ἐν βραχίστοις.
ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου ἀντ. γ'.
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μά-
τρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν
μοῖραν ὕμνων; τὰν Ψαλυχι-
δᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ·
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι· Λάμπων δέ, μελέταν
ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,
ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων, ἐπ. γ'.
καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται·
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων,
μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.
φαίης κέ νιν ἄνδρασιν ἀθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις,
χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐ-
τειχέσιν Κάδμου πύλαις.

ΕΙΔΟΣ Ζ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΙ ΘΗΒΑΙΩΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, στ. α'.
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον; ἢ
χρυσῷ μεσονύκτιον
νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν,
ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις ἀντ. α'.
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογ-
χᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς
ἄμπεμψας ὀρφανὸν
μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; ἐπ. α'.

ἢ Δωρίδ᾽ ἀποικίαν ἀνίκ᾽ ἄρ᾽ ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, ἕλον δ᾽ Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι,
μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,
ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον στρ. β.
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ᾽ ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ. φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου, σθένει
τ᾽ ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορ-
φάεις· ἄγει τ᾽ ἀρετὰν
οὐκ αἴσχιον φυᾶς.
φλέγεται δ᾽ ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις, ἀντ. β.
μάτρωΐ θ᾽ ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν·
τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.
ἴστω γὰρ σαφές, ὅστις ἐν
ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλα-
ζαν αἵματος πρὸ φίλας
πάτρας ἀμύνεται,
λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ, ἐπ. β.
ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ᾽ ἄπο καὶ θανών.
τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰ-
νέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρηόν τε, εὐανθέ᾽ ἀπέπνευσας ἁλικίαν
προμάχων ἀν᾽ ὅμιλον, ἔνθ᾽ ἄριστοι στρ. γ.

ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι
χαίταν στεφάνοισιν ἁρ-
μόσαις. ὁ δ' ἀθανάτων
μὴ θρασσέτω φθόνος,
ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων ἀντ. γ'.
ἕκαλος ἔπειμι, γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-
σθαι χαλκόπεδον θεῶν
ἕδραν· ὅτι πτερόεις
ἔῤῥιψε Πάγασος
δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐ.γ'.
ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ', ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ
θάλλων, πόρε, Λοξία,
αἷσιν ἁμίλλαισιν εὐανθέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

ΕΙΔΟΣ Η.

ΚΛΕΑΝΔΡΩΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον στρ. α΄.
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρ-
χου παρὰ πρόθυρον, ἰὼν ἀνεγειρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νί-
κας ἄποινα καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξ-
εῦρε. τῷ καὶ ἐγώ,
καίπερ ἀχνύμενος
θυμόν, αἰτέομαι
χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες,
μήτ᾽ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε. παυσάμενοι δ᾽ ἀπρήκτων κακῶν
γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον

παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,
ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλά στρ. β'.
μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέρι-
μναν. τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν
χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰ-
ὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
ἑλίσσων βίου πόρον. ἰ-
ατὰ δ' ἔστι βροτοῖς
σύν γ' ἐλευθερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν
ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον προνέμειν·
τρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων
ὁπλόταται, Ζηνί τε ἅδον βασιλέϊ.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου
πόλιος ᾤκισσεν ἁγεμόνα·
σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν στρ. γ'.
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ
πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
δαιμόνεσσι δίκας ἐπεί-
ραινε. τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱ-
έων τ' ἀρηΐφιλοι
παῖδες ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον·

φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.
τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε στρ. ς'.
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆ-
σαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελί-
νων· ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δήποτε κἀ-
κεῖνος ἄνδρας ἀφύ-
κτῳ χερὶ κλονέων.
τὸν μὲν οὐ κατελέγ-
χει κριτοῦ γενεὰ
πατραδελφεοῦ. ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν·
τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπει-
ρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν.

METRORUM SCHEMATA.

OLYMPIA.

OLYMP. I. *Str. et antistr.*

⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑́ ⏑́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –

⏑ –́ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

OLYMP. II. *Str. et antistr.*

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ – – ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ –́ –
– –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́

Epodi.

– –́ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ — –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⊤ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –
– –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –

OLYMP. III. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

.YMP. IV.

Str. et antistr.

⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ – – – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
– –́ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ –

Epodus.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –

OLYMP. V. *Str. et antistr.*

–́ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –
–́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –

Epodi.

–́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – –

OLYMP. VI. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

MP. VII. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

OLYMP. VIII. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ – – ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

OLYMP. IX. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ – – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –

OLYMP. X.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Epodus.

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – – ⏑ – –

OLYMP. XI.

Str. et antistr.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –

OLYMP. XII.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodus.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

YMP. XIII. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

OLYMP. XIV. *Strophae.*

– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

PYTHIA.

PYTH. I. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –
– – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –

PYTH. II. *Str. et antistr.*

⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑

– –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –

Epodi.

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ –́ ⏑ –

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ –́ –

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –

PYTH. III. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

' ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – – ⏑ –

PYTH. IV. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

PYTH. V. *Str. et antistr.*

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
– ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
⏑ –́ – ⏑ –́
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –
–́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –

YTH. VI. *Strophae.*

⏑ –́ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – – ,
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

TH. VII. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –

Epodus.

–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑́ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

H. VIII. *Str. et antistr.*

⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ – – ⏑ ⏑ –́ –
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ –

PYTH. IX.

Str. et antistr.

⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–

–́ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

TH. X. *Str. et antistr.*

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –

Epodi.

⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –

H. XI. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ – ⏑
– –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –́ ⏑ – ⏑ –

Epod.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –

ΣΤΡΟΦ. XII. *Stropha.*

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –

N E M E A.

EM. I. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

:M. II. *Strophae.*

⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –́ –

NEM. III. *Str. et antistr.*

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ –
⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –

NEM. IV. *Strophae.*

⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑́ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –

NEM. V. *Str. et antistr.*

– ∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑́ ⏑ – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –

Epodi.

⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ – –

EM. VI. *Str. et antistr.*

⏑ ∠ – – ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
⏑ ∠ ⏑́ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ∠ ⏑ –
⏑ ⏑ ∠ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ∠ ⏑ – –
– ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ –

Epodi.

∠ ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ∠ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠
∠ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ – ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
⏑ ∠ ⏑ – –
∠ – ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –

NEM. VII. *Str. et antistr.*

⏑ ∠ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ∠ ∠ ⏑ – ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ – ∠ ⏑ ∠ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ – ∠ ⏑ ∠ ⏑ ∠ ⏑ –
⏑ ∠ ⏑ ∠ ∠ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ∠ –
⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ∠ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ∠ ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ – –
⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ – –

Epodi.

⏑ ∠ ⏑ – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ∠ ⏑ –
∠ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

NEM. VIII. *Str. et antistr.*

∠ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ – ∠ ⏑ ∠ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ ∠ –
∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –

Epodi.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

M. IX.

Strophae.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

M. X.

Str. et antistr.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –

NEM. XI.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

–́ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

I S T H M I A.

HM. I. *Str. et antistr.*

∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –

Epodi.

– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –

ISTHM. II.

Str. et antistr.

– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑́ ⏑ – –́ ⏑ – –

ISTHM. III. et IV.

Str. et antistr.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Epodi.

– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ∠ ⏑ – ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –

M. V. *Str. et antistr.*

∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –

Epodi.

∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ – –

ISTHM. VI. *Str. et antistr.*

– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – – ⏑ –
∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –

Epodi.

∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –
– ∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ – –
∠ ⏑ ⏑ ∠ ⏑ ⏑ –
– ∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ∠ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ∠ ⏑ –
∠ ⏑ – – ∠ ⏑ –

HM. VII. *Str. et antistr.*

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –
⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ – –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ ⏑ –

Epodi.

–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ – –
–́ – – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

VIII. *Strophae.*

⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ – ⏑ – ⏑

–́ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ –

⏑́ ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –

⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

NOTAE CRITICAE.

AD OLYMPIA.

YMP. I. v. 16. Heynius ἱ-
alii ἱκομένοις. Nostr. iam
ıidius, et verum putat Her-
habentque Boeckhius Thier-
e.

'. παρ' εὐάν. Heynius. Recc.

3. Heynius θαύματα, uti et
ius, nec quidquam adnotat
Nostr. Boeckhius ex Eusta-
Ceterum ut sic divideremus
ıusam praebuit vs. 91., ubi
οί.

. φρένας ex cdd. Pall. A et
l. Heyn. At Ald. Pal. C
Thiersch. φάτιν.

. Sic Boeckh. Thiersch.
ıidio. Heyn. ἐς εὐν. ἐρα-

Sic Heyn. uti legendum
Schmidius. At Boeckh.
sine copula χρυσέαισιν ἀν'
nquam asyndeton.

δεύματα Boeckhius. At
ıiersch. cum Heynio δεύ-

τάν οἱ codd. Schmid.
recentt. ἄν οἱ, quia une
praecedentibus continu-
nobis dirimendi causa

λασέμεν Heyn. ex Pall.
ıiquissimo Canteri libro.
ιεν.

Recc. πὰρ ποδί, ex

V. 127. Heyn. Thiersch. τρεῖς γε καί. Nostr. Boeckh.

V. 134. 135. Heyn. οὗτοσί ἄθλος γ' ὑπορ. inserta iam antiquitus propter metrum particula γ', quo longa fieret postrema syllaba v. ἄθλος; in quo versum terminandum esse, ea ipsa res documento est. Nam antiquiores codices illud γ' ignorant. Nostr. Hermannus ex cod. Cizensi, et cum illo Boeckh. Thiersch.

V. 140. Heyn. δίφρον χρύσεον, ἐν πτερ. Nostram Boeckhius et Thiersch.

OLYMP. II. v. 10. sqq. Sic Schmid. Heyn. At recc. cum Hermanno: γεγωνητέον, ὀπὶ δίκαιον ξένων ἔρεισμ' Ἀκράγαντος, εὐ.

V. 42. Heyn. δὲ πιτνεῖ, uti et Thiersch. Nostr. Boeckh.

V. 74. Vulg. πέφνεν ἐοῖ. Boeckh. ἔπεφνέ οἱ.

V. 83. B. ἔχοντι ῥίζαν.

V. 101. B. ἀρίζαλος, ἐτήτυμον ἀ. φ.

V. 102. Heyn. εἰ δέ μιν ἔχει τις. Nostr. Boeckh.

V. 112. Sic vulg. In quibusdam libb. δέρκονται βίοτον, unde Boeckh. δεδόρκαντι βίον, Thiersch. δράκησαν βίοτον.

V. 114. ἐν χερὸς ἀκμᾷ Herm. B. At vulg. παρ. ἀλκᾷ χερῶν.

V. 129. νᾶσος Herm. B. — Vulg. νᾶσον.

V. 136. Vulg. καὶ στεφάνοις.

Boeckh. καὶ κεφαλάς. Hermann. Thiersch. καὶ κεφάλας.

V. 158. γαρύετον B. uti et Schm. At Heyne γαρυέμεν.

V. 177. B. ἐσλῶν καλοῖς. Vulg. ἐσλῶν κακοῖς.

OLYMP. III. v. 7. Herm. B. τοι. Vulg. ποι.

V. 23. Herm. B. βάλῃ ex cod. Vulg. βάλοι.

V. 29. λόγῳ Herm. Boeckh. ἄγε vulg.

V. 32. ἀρετὰν B. ἀρετᾶς vulg.

V. 55. Vulg. κάκεῖναν. Nostr. Boeckh.

V. 62. Vulg. διδύμοις.

V. 67. Vulg. ὤν πα.

V. 81. Boeckh. οὔ μιν.

OLYMP. IV. v. 12. ὀμβρίμου Ald. Boeckh. At Schmid. Heyn. ὀβρίμου. Nostr. et legitur Pyth. IX, 46. et in aliis quoque similibus inseritur littera μ. Cf. Ol. VII, 71.

V. 40. ἀνδράσιν habent ll. quidam. Al. ἀνδράσι.

OLYMP. V. v. 25. Ὠανιν B. Vulg. Ὠανον.

V. 38. ἦυ δ' ἔχοντες B., quum vulg. εὖ δὲ ἔχοντες.

V. 50. Femin. B., masc. vulg.

OLYMP. VI. v. 4. ἀρχομένου B. pro quo Schmid. et Heynius ἀρχομένους ex Luciano in Hippia.

V. 31. πάρεστι omisso νῦν Herm. Boeckh. uti et liber Cizensis. Vulg. νῦν πάρεστι.

V. 33. 34. Sic vulg. At Ald. οὔτε δύσερις ἐών, οὔτ' ὤν φιλόνεικος ἄγαν, uti et fere Pal. C. Quare Boeckhius dedit; οὔτε δύσηρις ἐών, οὔτ' ὤν φιλόνεικος ἄγαν.

V. 47. Vulg. σάμερόν γ' ἐλθεῖν. Nostr. B.

V. 44. Post βρέφος metrici γ' inferserant propter suam versuum distinctionem perperam institutam. Quod sustulit Hermannus.

V. 89. Boeckhius divisim ἐν κέκρυπτο.

V. 115. πατρὶ reponi iusserat Hermannus pro vulg. πατρός θ'.

V. 124. Sic B. — Vulg. Μῶμος ἐκ δ' ἀλλ.

V. 126. Post δρόμον metrici ad diderant γ' expletivum.

V. 130. ὅροις Herm. Boeckh. et libro Ciz. — Vulg. ὅρος.

V. 142. προςέρπει Boeckh. προς-έλκει vulg. Nostr. Ald. et edd.

V. 156. εἰκὸν Boeckh. εἰκὼν vulg.

V. 162. Boeckh. θραίνει. Vulg. θραύσοι.

V. 173. Boeckh. τῶνδε κεῖται.

OLYMP. VII. v. 3. Herm. ἀμπέλου ἔνδον. Vulg. ἔνδον ἀμπέλου, ut producatur syll. πε, et brevis pro longa habeatur. Quod factum esse in initio tam praeclari carminis, vix credibile est. Existimo igitur scriptum fuisse a Pindaro ΑΜΠΕΛΟΙΕΝΔΟΝ; quod deinde mutatum in ἀμπέλου ἔνδον et deinde atum a metricis transpositum est: ἔνδον ἀμπέλου, ut qui brevem syllabam facilius admitterent quam hiantem versum. Genitivi cum apostropho exemplum legitur Pyth. XII, 24. ab omnibus codicibus stabilitum.

V. 4. B. νεανίᾳ.

V. 15. Post φρενὸς additum est γ' ab metricis.

V. 21. θαμὰ Boeckhius. Vulg. θ' ἅμα.

V. 35. ἐμβόλῳ Boeckh. Vulg. ἐμβόλω.

V. 48. ἐν καὶ Herm. Boeckh. Vulg. καὶ ἐν.

V. 61. Vulg. pro εὐθὺν ἀμστέλλειν, ut sit infinitivus pro στέλλειν. Nostr. Boeckh. Thiersch.

V. 71. φαυσίμβροτος B. et Π. Vulg. φαυσίβρ.

V. 85. Post ὁδὸν a metricis iectum erat γ'.

V. 87. B. Th. καὶ τοί γάρ. Vulg. καί τοι γ.

V. 89. Vulg. κείνοισι μέν.

V. 110. ἅμ πάλον B. Uno verbo vulg.

V. 122. φαεννὸν tanquam ... labum legendum.

V. 155. Sic Boeckhius. Vulg. Αἴγινα Πελλάνα τε.

V. 162. 163. Vulgo post Κε-

ις comma, post χαρίδεσσιν
m ponebatur. Nostr. Herm.

LYMP. VIII. v. 10. Vulg.
ι et εὐσεβίων. Boeckh. et
εται et εὐσεβίας. Hermannus
egi vult, uti et Ruhnkenius
at, ut plurali substantivi iun-
singularis verbi, quemadmo-
ssim factum ab antiquis. (Cf.
. (XI.) v. 6. τέλλεται.) Id
vertendum foret: perficiun-
ad gratiam piorum hominum
εὐσεβείας habent Ald. et
Quodsi recipias Boeckhia-
ntentia erit: Perficitur au-
c respectu pietatis virorum
s. Sin utramque coniunxe-
sus erit: Perficiuntur autem
ı pietatis virorum preces.
erum videtur.
18. Sic vulg. B. et Th. εὐ-
. Utrumque in odd. legitur.
19. B. δ' ἐκλάρωσεν.
20. B. ὅς σ' ἐν μέν.
51. Vulg. πνοὰς βάλον. Ald.
quod B. et Th.
51. ἆρα metri causa scriben-
d autem centies in scenicis
positum legitur.
54. B. ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ.
t Thiersch.
1. Retinuerunt B. et Th.
ε.
7. B. ἐκ παγκρατίου.
1. B. δὲ κεῖνος.
03. B. divisim κὰν νόμον.
09. B. ὃν σφι Ζεὺς γένει

11. B. ἔσο' ἐσθλοί.
YMP. IX. v. 26. B. et Th.
ι' ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ
φεοῦ τὸ ῥέεθρον, ut Ἀλφε-
ibum sit.
. Herm. Boeckh. Thiersch.
iis: ἐγένοντ', ἐπεὶ ἀντία
ρ. Nostr. cdd.
. Vulg. οἶμον. B. οὖρον.
Thiersch.
. Boeckh. ἁγεμὼν θύγατρ'
Επειῶν Ὀπόεντος.
0. B. λαόν.
4. B. οἱ δ' Ἀρκάδες.

V. 105. B. υἱόν.
V. 106. B. Τευθραντος.
V. 116. B. Θετιός γ' οὐλίῳ γόνος
νιν ἐν Ἄρει.
V. 135. B. οἷον δ' ἐν.
V. 156. B. ἄνευθε θεοῦ. Post
σεσιγμένον adiectum fuerat γ'.
V. 161. B. σοφίαι μέν.
V. 164. B. δαιμονίᾳ.
V. 166. B. Αἰάντεόν τ' ἐν δαΐθ'
ὃς Ἰλιάδα.

OLYMP. X. Exilem hanc ieiunamque oden non esse Pindari, quovis pacto contenderim. Nimius enim est poeta in arte sua extollenda per omne paene carmen. Ineptum est principium, ineptum v. 6. illud πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς; inepta quae leguntur vss. 8. 9. 10. Quae autem deinde constructio: ἴσθι νῦν — κόσμον κελαδήσω! et quae dictio v. 15. γενεὰν ἀλέγων. Quis autem versus: τῶν Ἐπιζεφυρίων etc.! paene ut existimes, poetam sic voluisse scandi: ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ — — ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ —, producta ζε et correpta praecedenti. Denique in fine leo et vulpes idem fere sapiunt, quod Isthm. IV, 76. iidem, fortasse ab eodem profecti. Ceterum haec oda antehac erat undecima; quam longiori praeponendam esse inde apparet, quod in sequenti ait poeta, se serius iusto promissum carmen praestare. Atque brevior haec statim Olympiae post victoriam decantata est, quemadmodum solebat fieri.

V. 4. B. πράσσοι. Vulg. πράσσει.
V. 6. τέλλεται loco pluralis ponitur, ut passim a veteribus factum. Cf. ad Ol. VIII, v. 10. Ceterum olim post λόγων interpungebatur, ut τέλλεται ad ὅρκιον referretur.

OLYMP. XI. Quodsi verum est praecedentem odam non esse Pindari, neque haec erit, quippe quae ab eodem sine dubio profecta a quo prior. Et sane in ea haud pauca occurrunt νοθείας signa, imprimisque illud triplex ὅπα vs. 14. 15. et 68. quod praeter haec loca

nuspiam in Pindaro visitatur. Sed et alia mira, v. c. illa ἐνιπὰν ἀλιτόξενον ἐρίκιτον vs. 7. 8. et vs. 10. τὸ βαθὺ χρέος, et v. 16. κοινὸν λόγον, et sq. φίλαν χάριν. In Epodo α′ confusa omnia. Primum enim commemorat Herculis contra Cycnum pugnam, deinde de Ila, praeceptore Agesidami, loquitur, ut nescias, quo Herculis pugnam referas, an ad Locrorum gentem, an ad Agesidami victoriam. Deinde, postquam iam supra de Hercule egit, denuo de eodem orditur, ut conditore ludorum Olympicorum. Quorum certe prius non opus fuisset fieri, alterum fit in locum tractationis de Locris, quam plane omittit. Singularis plane constructio v. 35. ὡς — πράσσοιτο; itemque v. 46. sqq. εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν. Porro quid sibi volunt v. 61. βρέχετο πολλᾷ νιφάδι? quibus significari existimant, *terram fuisse obscuram* tum temporis. Paullo post plane miro modo festo interfuisse dicuntur *Parcae Tempusque*. Versu 100. mirum est, quid sibi velit πρὸς κάλαμον, id quod unice Nem. V, 71. redit, carmine fortasse pariter spurio. At vs. 103. sqq. mira sunt ἐξ ἀλόχου sic nude posita, et ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη. Porro quae sequuntur v. 106 — 108. superflua sunt ad comparationem, nec faciunt ad rem. V. 112. ad ἔπορε quaeritur quod sit subiectum. Deinde nec πνεύσαις iustum videtur esse verbum. V. 118. μέλι vocantur carmina, uti in pariter pseudonymo Isthm. V, 68. similia obviam; alias nusquam in vero Pindaro. Porro quae dictio: ἀμφέπεσον κλυτὸν ἔθνος! quae certe nusquam alias simili sensu. Ceterum de Locris neque hic, neque in initio quidquam. Atque sic multa sane huic carmini inesse videatur, quae spurium arguant.

V. 10. Boeckh. ἐμόν.

V. 13. τόκος ὀνάτωρ Herm. B. ex libris. ὁ τόκος ἀνδρῶν vulg. et Thiersch.

V. 20. Κύκνεια, ultima brevi Aeolensium more scribendum, metri ergo.

V. 25. Vulg. ὥρμασι. Nostr. B. Th.

V. 27. Vulg. ἔργον.

V. 35. ἀέκοντ᾽ B. ἄκοντ᾽ vulg.

V. 42. Vulg. ἄμενον.

Vss. 39. et 49. Vulg. κρεῖσσων et κἀκεῖνος.

V. 52. B. λαίαν, vulg. λείαν.

V. 71. Vulg. ἐν Ὀλυμπιάδι. Nostr. B.

V. 74. ἅρματι B. ἅρμασιν vulg.

V. 76. Vulg. στάδιον et αὐτόνονον.

V. 81. Vulg. Δόρυκλος δὲ τὰς πυγμὰς φέρε.

V. 84. Sic B. At Heyn. et Th. Σᾶμος ἡείδετο. Libri σὰμ᾽ Ἀλιρροθίου. Scholiastes Σῆμος Ἀλιρροθίου. Sine dubio Σᾶμος, i. e. Σῆμος, est nomen victoris, Ἀλιρρόθιον ... tem eius patris, quod nomen ... simplicem ρ, et per crasin ... ita profertur, ut duae breves ... sint pro una longa.

V. 85. Vulg. κἀκοντι.

V. 87. B. ὑπὲρ - ἁπάντων, ... συμμαχία. Vulg. ὑπὲρ ἅπαντας καὶ συμμαχίᾳ.

V. 102. Vulg. ἀλλ᾽ ὥς τε. Nostr. B. Th.

V. 103. Vulg. ἥκοντι ... Nostr. recc. monente Hermanno.

V. 116. Vulg. ἔχοντι δ᾽ ...

V. 120. Vulg. δ᾽ ante ... quod B. post ἐρατόν, monente Hermanno.

V. 124. 25. Vulg. ἃ ποτ᾽ et ... πότμον.

OLYMP. XII. v. 2. Legebatur ... Ἱμέρᾳ — ἀμφὶ πόλει. At Scholiastes aperte legit ἀμφιπόλει. Quod nostrum Herm. B. Th.

V. 7. Vulg. ταὶ δ᾽ αὖ et v. ... τέμνοισαι. Et ταὶ reposuerunt ... Nostr. Herm. B. Th. ut τὰ δ᾽ ... idem q. *nunc*. — At quomodo ... comitia fori ad consultandum ... Fortunae subiecta aut sub eius ... la esse dici possunt? Nam de ... bus et proeliis non dubium. At ...

atem referri nequit; inde Ergotele agitur. Porro v. ne singularis est dictio τά-ψεύδη μεταμώνια, ut τέ- i. q. navigare, quo sensu sic nude positum legitur, Ol. XIII, 80., ubi pariter ım videtur. Nam Pyth. recte habet: μόλον ναυσὶ ϊλασσαν. — Pariter in fine ıae ἐσλὸν βαθὺ accedit illud βαθὺ χρέος, quod . XI, 10. Denique in Ἐπο-ζειν legitur v. 27. ut lau-llere, μεγαλύνειν significet, legitur et Isthm. III, 14., ine omni dubitatione spu-ndo.

us omnibus rebus adducor, ıuius γνησιότητι valde du-censeam.

'MP. XIII. v. 5. Ποτει-Schmid., Boeckh. Th. . Heynius ἀσφαλής, qui in-:at post πολίων.

. Post ὤπασαν addiderant

. Vulg. εἰν ἀέθλοισιν. B.

. Vulg. βασιλῆα. Nostr.

. Vulg. ἔθηκ'.

. Vulg. δρόμον· οὐκ ἀντι- E quibus οὐκ sustulit B.

. μὰν sustulit B.

. Heynius: τέρψιές θ' ἔ-ιμοί τ' ἀοιδαί. Nostr. B.

. τὸν deleverat B.

. τοῖσι μὲν B. τ. μὰν vulg.

. Boeckhius deleverat μέν.

. Pro ἀργὸν B. ἀργάντα, :t Palat. C et uti Eustath. Odyss. III, 16. Nimirum nigris sacrificabatur. Ve-γὸς passim splendorem si-

3. B. pro ὅπως habet ὥς.

.. Heyn. αὖ ἱερῇ Γαιαόχῳ.

5. H. ἱππεία.

6. B. τελεῖ θεῶν δυν.

9. Pro ἔλαβε B. ἕλε.

1. H. γένυ.

V. 130. H. διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον, omisso ἐγώ. Nostr. Herm. B. Th.

V. 132. H. ἀρχεῖαι δέχονται. Nostr. iidem.

V. 141. H. interpungit post ἐπ-έσσεται. Nostram sic dedit Herm. ex Ald. et codd. Goetting. et Ciz.

V. 149. B. Δί.

V. 151. B. ἐν Ἄργεΐ θ', et 152. ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀν. H. Ἀρκάσ'.

V. 155. H. Πελλάνα. Nostram Herm. B. ut Aeolice α ultimum corripiatur.

V. 163. H. ἀλλὰ κούφ.

V. 164. H. Ζεῦ, τέλει, αἰδῶ δι-δούς.

Ceterum et in hoc etsi non omnino absono carmine, haud pauca tamen insunt, quae merito possint magnam de γνησιότητι eius dubitationem excitare. Et primum displicet initium, in quo οἶκος vocatur ἅμερος ἀστοῖς et ξένοις θεράπων, quod utrumque ineptum. Quis enim gentem aliquam, quam laudare voluerit, *famulam hospitum* dixerit? et qui poterit gens laudanda dici ἅμερος ἀστοῖς, nisi reliquas velis feritatis insimulare? Et videtur esse inepta imitatio eorum, quae leguntur Pyth. III, 125. 126. Porro γνώσομαι pro ὑμνήσω aut simili, qui potest? Deinde v. 12. ὕβρις quomodo dici potest κόρου μάτηρ, quum potius Κόρος pater sit ὕβριος? Quae leguntur vss. 14. 15., ubi de audacia sua loquitur, non Pindarum sapiunt, sed alium aliquem vice Pindari fungentem. Et vs. 16. quasi gloriari videtur noster de poetica sua facultate, uti solent eiusmodi. Porro v. 17 — 24. mira est constructio duplicis illius πολλά, quod et aliis locis inepte ab poetastris adhibetur. Et ὑπερελθόντων pro νικησάντων hoc solo loco legitur; et loco genitivi deberet esse dativus. V. 25. articulus ab initio mire positus. V. 27. pro γὰρ aptius foret τ' ἄρ', postquam iam de una inventione dixerat. Et μέτρα de frenis dici nequeunt. V. 30. inepte αἰετὸς in aedi-

ficiis vocatur οἰωνῶν βασιλεύς. Nulla enim avis in fastigio intelligitur, sed ipsum fastigium vocatur ἀετὸς propter similitudinem formae; pro quo hic nullum aliud ponendum erat. Agitur enim de inventione fastigiorum ipsorum. Et v. 31. primum commemoratur Musa, deinde demum Ares, parum accommodate. V. 34. Iupiter vocatur εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας. Verum eius in Olympiam imperium non erat adeo latum, ut εὐρὺ vocitari potuisset. V. 35. ἀφθόνητος activo sensu perrarum. Et ἔπεσσιν miro modo de λιταῖς aut simili. Porro v. 38. quid sibi velit cum daemone, vix certo statueris. Verum enim δαίμων voc. crebro omnino ab huiuscemodi poetis usurpatur. Dein v. 39. ἐγκώμιον τεθμόν nullius certi sensus esse videtur. Et quid est πεδίων? Et ἀντεβόλησεν hoc sensu ἅπαξ in Pindaro, ut opinor. Et ad ἀνὴρ v. 44. non opus fuisset addi θνατός. Et v. 47. mirum est φανέντα, et ib. ἀντιξοεῖ, et v. 49. αἴγλα ποδῶν. Paullo post v. 55. ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε τρία ἔργα ἀμφὶ κόμαις. Quomodo coronae possunt vocari ἔργα? et quomodo ἁμέρα ποδαρκής? V. 57. redit denuo τεθμοῖσιν, quod supra iam adfuit. V. 64. καλῶν loco ἀέθλων adhibetur. Et v. 65. 66. nimium eloquitur de calculis in litore maris. V. 67. valde dubius est v. ἔπεται sensus, et item sequentium: νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος. Porro quomodo poeta potest v. 69. dicere, se esse ἴδιον ἐν κοινῷ σταλέντα? Quae autem est μῆτις παλαιγόνων? Sine dubio intelligitur Sisyphus: de quo tamen parum sequitur v. 72., uti et de Medea. V. 77. Argonautae vocantur πρόπολοι, miro plane vocabulo. V. 80. τέμνειν, uti et Ol. XII, 16. 17. de navigando, hoc autem metaphorice de tendendo ad finem aliquem, valde contorta oratione adhibetur. Unde merito coniicias eiusdem forte poetae cuius praecedens carmen, et hoc quoque esse. V. 116. Quid sibi velint παρ' ὅρκον, aegre dixeris. V. 133. obvium ... vocabulum ῥόμβος, quod pariter legitur tantum Isthm. IV, 80., carmine pariter supposititio. Denique, postquam supra iam uberrime (vss. 35 — 65) de Oligaethidis coronis ex victoriis dixerat, quid iam denuo de iisdem garrire orditur? Atque ... nius nihil inveniri potest, quam quae leguntur vss. 144. 145., ubi ... interpolatorum illud tam poetarum quam prosaicorum commune ἔοικεν usurpatum legitur. Quid autem ineptius iis, quae v. 146. ... duntur? Denique quid sibi vult cum postremis a v. 150. usq. ad ... Apollo non interpretetur, an de futuris an praeteritis victoriis capienda. Quodsi de futuris, praepostera omnia et ridicula. Quae autem ... ctionum monstra v. 153. ... ἀνάσσων. — Et pariter v. 162. ... ἴδέμεν, quod vertunt: maiora quam ut mente perspicias! Carminis autem argumentum quod attinet, summa res in subditítio hoc Pseudopindari foetu desideratur, quod Xenophon Veneri voverat se sacerdotes dicaturum, si vicerit; quemadmodum et fecit, teste Athenaeo XIII. 573. Cas. et Pindari fragm. quod ... ter Scolia apud Boeckh. primo ... legitur, apud Heynium pag. 18 ... Quae res sine dubio neque in ... epinicio erat omittenda, certe ... commemoranda. — Quibus ... ut hoc quoque spurium credam.

OLYMP. XIV. v. 1. λαχοῖσαι Heyn. Herm. et Thiersch. At B. λαχοῖσαν, deleto commate.

V. 7. Sic Boeckh. — Heyn. σὺν γὰρ ὕμιν τὰ τερπνὰ καί.

V. 12. κοιρανέοντι Hermannus.

V. 10. Sic Heyn. Herm. Boeckh. At Thiersch. οὔτε γάρ πω θεοί.

V. 19. ὦ add. Herm. B. Th.

V. 21. ἐπάκοος γένεο dedit Herm. pro vulg. ἐπάκοοι νῦν.

V. 24. Λυδίῳ δ' B. — Heyn. Λυδίῳ γάρ. Herm. Th. Λυδῷ γάρ.

V. 26. Sic B. — H. ἐν μελέταις τε ἀείδων μόλον.

V. 28. μελανοτειχέα B.

29. Boeckhius ἐλθὲ pro stram Hermannus.
1. Κλεύδαμον dedit Boe-

V. 33. Sic Boeckhius. — Vulg. κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Η.
Ceterum carmen genuinum videtur.

PYTHIA.

TH. I. v. 6. προοιμίων reat Herm. B. Th. Nam us τῶν φροιμίων emendarat, ıdaeum efficeret, ubi Pindaspondaeo trochaeum dederat.
58. Heyn. Thiersch. κὰν φερτέρου νόστου τ. Nostr. us.
1. νιν B. τε H.
6. Vulg. ἀμεύσεσθ'.
1. Vulg. ἀμμνάσειεν. Nostr. us.
102. B. μεταμείβοντας. H. σοντας, i. e. investigaturos; ostrum sit: reducem factu-
112. Vulg. πείθεο.
121. Vulg. ἔκτισσε. θέλοντι.
125. Vulg. Δωρίης.
130. V. Ζεῦ, τέλει.
135. V. δὰμόν τε γέρων.
147. V. αἱρέομαι.
149. V. ἐρέω.
151. V. Μῆδοι μέν.
161. Heyn. Herm. Boeckh. ἐλπίδας, uti et Ald. et Pal. Schmid. Thiersch. ἀπάδις, αδις i. e. q. διάνοια.
164. Vulg. οἰκτιρμῶν.
179. Heyn. ὦ φίλε, κέρδεσιν λοις. Nostr. B. cum Herm.
190. B. δέκονται.
TH. II. v. 13. Vulg. τὰς οὐκ
33. ποίνιμος Beckius ex coni. i; quod probavit Hermannus pit Boeckh. Thiersch. Vulg. ος. Cf. Pyth. I, 113.

V. 48. Post μακρὸν addebatur γ', quod abest in Romana et cdd., deletum ideo ab Herm. B. Th.
V. 49. φρασὶν ubique Boeckhius pro vulg. φρεσίν. Et sic Schmidius iam censuerat, probatque Hermannus, qui animadvertit, Dorienses non tantum η, sed et ε in α convertisse, idque α necessario breve esse.
V. 52. ἀνάταν cum Schmidio B. pro vulg. ἀάταν. Et ἀνάτα aeolice i. q. ἄτη.
V. 57. Heyn. ὅτι τ'. Nostr. Herm.
V. 63. H. καθ' αὐτόν. Nostr. B.
V. 66. Schmidius: ποτὶ καὶ τὸν ἕκοντ', vertens: ad (inconcessa) etiam hunc accedentem. Id quod et Heynius. ἔβαλόν ποτε καὶ τὸν ἕκοντ' Boeckh. ed. II. At Thierschius nostr. ex Iacobsii emendatione.
V. 70. Heyn. οὐρανίᾳ. Nostr. Herm. B.
V. 77. Heyn. ἀνεδέξατ'.
V. 78. Heyn. ἄνευ δ' οἱ. Nostr. Boeckh.
V. 91. 92. Heyn. πτερόεντα αἰετὸν κίχεν. Nostr. Herm. B, Th.
V. 97. Heyn. ἀδινόν, κακαγορίαν.
V. 102. 103. Sic B. interpungit. Contra Heynius cum Schmidio post σοφίας comma ponit; et ille vertit: Ditescere autem ita, ut coniuncta sit sors sapientiae, optimum est. Thierschius plane non interpungit, vertitque: Reich und weisen Geistes seyn ist der Loose bestes. Et Schol. τὸ ἐπιτυγχάνειν πλούτου με-

τὰ σοφίας ἄριστόν ἐστιν· ἢ οὕτω· τὸ εὐτυχεῖν καὶ εὐπορεῖν σοφίας σὺν εὐτυχίᾳ ἄριστον. Aristarchusque: εὐποτμότατός ἐστιν ὁ πλουτῶν καὶ σοφίας ἅμα τυγχάνων. Quae quomodo possint, non assequor. E Boeckhiana sensus foret: divitiae iunctae cum felicitate vitae summum bonum sunt sapienti.

V. 105. πεπαρεῖν et Hesychius habet; pro quo al. et Heyn. πεπορεῖν. Nostr. B. Th. descenditque a πεπαίρω.

V. 107. μὲν Herm. B. Th. — Vulg. μάν.

V. 112. Vulg. κενεᾷ. Nostram Herm. B. Th.

V. 119. V. ἀνδράσι.

V. 123. V. ποτὶ ῥα κ. Nostr. B.

V. 129. ἑκὼν B. pro vulg. θέλων quod retinuit Thiersch.

V. 135. V. ἀμωμήτων.

V. 139. V. βροτῶν.

V. 140. B. ὑποφαύτιες. Herm. ὑποφάτιες. Nostr. vulg. et Th.

V. 142. V. κέρδει. Nostr. a κερδώ, vulpes.

V. 144. V. ὀχοίσας. Nostr. B. ex Schol.

V. 151. B. ἀγάν.

V. 157. Vulg. νομόν.

V. 163. V. τοτὲ μέν, et 164. τότ' αὖ δ'.

V. 167. V. ἑλκόμενος, et in sqq. ἐνέπαξεν.

V. 170. V. μαχανῶνται τυχεῖν.

PYTH. III. v. 11. Sic B. — Vulg. τέκτον' ἀνωδυνίας γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν.

V. 16. V. οὐκ ἔμειν'.

V. 19. V. ὑπὸ κουρίζεσθ'.

V. 42. B. αὐάταν.

V. 48. V. τόσσ' ελςάζεν.

V. 50. V. κοινῶνι.

V. 51. V. γνώμαν.

V. 66. V. πολλάν τ'.

V. 75. V. βάματι δ'.

V. 78. V. διέφαινε.

V. 94. V. περιάπτων.

V. 105. B. ἐνέσκιμψεν.

V. 133. ἐλ' ἐν Κ. Boeckh.

V. 136. B. περάσαις.

V. 145. σύνδυο idem.

V. 190. Sic vulg., in qua relativum simul cum particula εὖτ' [illegible] non posse videtur. Quare Beckius ἔρχεταί τω, πολὺς etc. Hermann ἔρχεται, ἐς πολὺ etc. Dissen πάμπολυς εὖτ'. Thierschius [illegible] εὖτ' ἂν legi vult αἶσαν.

V. 195. Pro πλοῦτον Thiersch mavult τοῦτον.

PYTH. IV. v. 7. αἰητῶ [illegible] Schmid. B. Th. Pro quo Heyn. ὀρνίχων.

V. 9. ἱρέα B. Th. ἱέρεα Heyn. Schmid.

V. 14. Heyn. Schmid. ἀργινόεντ. Nostr. Herm. B. Th.

V. 53. Heyn. Schm. ἄρχειν.

V. 63. B. ἀπίθησέ ἐν. Schm. ἀπίθησέ νιν. Nostr. Herm.

V. 69. Vulg. ἐναλίᾳ.

V. 96. V. ἀμμινάσει.

V. 98. B. ἀγαγεῖν.

V. 110. V. Κυράνας.

V. 115. V. τούτου.

V. 128. V. ἀκνάμπτοις.

V. 143. V. παρδαλέα.

V. 150. V. ἀταρβάτοιο.

V. 159. V. Ἐπιάλτα.

V. 201. B. μέγα κωκυτῷ.

V. 210. V. ἱκόμαν.

V. 239. V. μέγαρον Πελία.

V. 271. V. θρόνον.

V. 276. V. ἀναστήσῃ.

V. 320. Vulg. δ' ἀμφὶ [illegible] θέμεθλα.

V. 328. V. πόθον γ' ἔνδαιε.

V. 382. V. τετρακνάμον'.

V. 401. V. πνέον.

V. 406. Vulg. ἀναβωλακίας [illegible] ὀργυιάν.

V. 414. V. αἰόλει.

V. 417. V. βοέοις.

V. 451. V. ἐπεδείξαντο [illegible] ἐσθ. ἀ.

V. 453. V. περ ἀρούραις, [illegible] ἀκτῖνας. Nostr. Herm.

V. 459. V. ἤθεσιν, ἔν ποτε.

V. 472. V. ψάφον περ αὐτάς.

V. 499. V. δικαίαν.

V. 531. V. μυθήσαιθ', ὁποῖ[illegible] Ἀρκεσίλα εὗρ.

V. 533. B. ἐπέων, πρόσφατ[illegible] Θήβᾳ ξεν.

[H. V. Uti superius verae
itataeque γνησιότητος, ita
tissima mihi νοθείας signa
ate et tergo et calce referre
Nimium loquitur poeta de
, nimium laudat divitias,
aurigam, alia denique per-
invenusta occurrunt, quae
:m, non Pindarum cecinisse
Prorsus simile est carmen
is Isthm. 3. 4. et 5., quae
sse nullum dubium est.
. Vulg. τοί νιν.
2. V. αἰδοιέστατον.
12. V. post ἀειδόμενον colo

14. V. φιλεῖν. Nostr. Herm.
Ego, ut in supposititio,
φιλεῖν legi puto. Nam ine-
ino haec omnia.
15. V. δώδεκα δρόμων.
18. V. δαιδάλματ'.
51. V. τόσσ' ἔχει.
6. V. καθίσσαντο, μονότρο-
τόν.
64. V. μναμήιον.
74. V. ἔμπας.
92. V. τῶ καὶ Λακεδαίμονι
ργεῖ καί.
97. V. γαρύεν τ'.
103. V. Πολ. [ἐς] ἔρανον.
105, 6. V. τεὰ Καρνεῖα.
116. V. ἰχνέοντες.
132. V. μεγάλαν δ' ἀρετᾶν
ταν ὕμνων θ' ὑποχεύμασιν.
135. V. ποι.
159. V. τὸ λοιπόν, ὦ Κρο-

'TH. VI. Et in hoc occurrit
: Ἀφροδίτας ἢ Χαρίτων, uti
eriori, versu 32. Quod dogma
t verus Pindarus, qui habet
ι κᾶπον Χαρίτων, quibus imi-
t Aphroditam addidit. Prae-
in fine quae leguntur, male
sita sunt, et mel quoque ibi
n, quod et alibi in suppositi-
ari sensu legitur, et ἀμείβε-
vel de aequando vel superando
atur, ut nusquam in genuinis.
. 4. V. ἐς ναόν.
. 12. sqq. V. ἄνεμος — ἄξει —
εἰ τυπτόμενον.

V. 20. V. τάν ποτ'.
V. 28. V. ἐγένετο.
V. 37. Post ἀπέριψεν interpunxit B. Vulg. post αὐτοῦ. In ἀπέριψεν autem hic non duplicatur ρ, quemadmodum nec in Aristophanis Thesmophoriazusis, pariter supposititia fabula, vs. 665. in v. διάριψον.
V. 46. V. πάτρωΐ τ'.
V. 50. V. ὀργαῖς ὃς εὗρες ἵππιον εἴσοδον ἅδοντι. Herm. emend.
PYTH. VII. v. 5. Omittit B. copulam τ', quam habet Th.
V. 10. B. Ἄπολλον.
V. 18. Sic Boeckh. interpungit. At Heyn. et vulg. sic: χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι — cum puncto post ἔργα, quemadmodum et Thierschius. Sane neutrum perplacet. Parum enim est de victoria χαίρω τι, interrogatio autem huiusmodi paulo alienior a Pindarica poesi, et abundans in ea determinativum τόδε. Denique quid est aut esse possit ἀμείβεσθαι hoc loco sensuque?
V. 21. Vulg. divisim πὰρ μονίμαν.
V. 23. In postremis non intelligitur, quae sint τὰ καὶ τά, nec congruit medium φέρεσθαι. Sententia esse debebat: felicitas, cui invidetur, eo stabilior esse creditur. Pro hoc ait: felicitas, cui invidetur, idcirco stabilior, viro modo hoc modo aliud afferre dicitur. Et Scholiastes intelligit ἀγαθὰ καὶ κακά. Sic autem circulus oritur, a Pindaro longe alienus. Sin τὰ καὶ τὰ de bonis variis intelligas, dictionem nimis iusto ambiguam esse patet.
PYTH. VIII. v. 18. Post φίλτατον additum erat γ'.
V. 28. Heyn. ποᾷ Παρνασσίᾳ.
V. 39. H. τὰ καὶ ἐν ἀνδρ.
V. 45. H. τὸ δ' ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον τ. χρ. Herm. Boeckh. τράχον ἴτω, quemadmodum Aldus.
V. 48. H. ἰχνεύων.
V. 84. H. omittit τ'.
V. 94. H. πενταεθλίου.
V. 136. H. ἄνθρωποι. Singularem B. ex Plutarcho.
V. 144. H. Πηλεῖ τε κρέισσῳ.

Quomodo autem ἡσυχία v. 15. dici potest ὕβριν ἐν ἄντλῳ τιθέναι? Certe Iustitiae hoc opus, non tranquillitatis. Quis autem v. 9. est καιρὸς ἀτρεκής? Porro quid sibi vult sententia illa, quam vss. 17. 18. eloquitur: κέρδος etc.? Quis intelligitur sub illo μιν, quod vs. 21. legitur? Transitus porro v. 25. qui fit ad Aristomenem, plane mirus et abruptus. In sequentibus non minus mira dictio: ἡ νᾶσος ἔπεσεν οὐ Χαρίτων ἑκάς. Deinde insula non dici potest θίγοισα Αἰακιδᾶν ἀρεταῖσι, quippe qui ex ipsa prodierant, et quasi eius filii erant. V. 39. τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει proprie vertenda forent: verum et inter viros insula splendet. Vult autem hoc: insula non solum heroas, sed etiam viros claros protulit. Quamquam ea ipsa oppositio nihili; nam et heroes isti viri fuerant. V. 45. redit illud καλῶν pro ἀέθλων, quod et alibi in supposititiis adhibitum. Idem recurrit infra v. 126. Quae autem dictio in his: τὸ ἐν ποσὶ χρέος ἴτω τεέχον ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ ἐμᾷ! V. 50. illud οὐ κατελέγχει plane simile illi in supposititio Isthm. III, 23. Deinde quid sibi vult v. 54. λόγον φέρεις? V. 80. στεφάνοισι βάλλω non apte dictum videtur, uti nec ἐφάψατο μαντευμάτων v. 86. Et omnino confusio est: quia mihi obvius fuit, et quia artem vaticinandi exercuit. V. 94. δόσις dicitur ἁρπαλέα. Porro illa v. 97. κατὰ τὶν ἁρμονίαν, et ἀμφ᾽ ἕκαστον ὅσα νέομαι, sive cum Mingarellio legas νέμομαι, pariter omnia abstrusa et perverse dicta. Et quid deinde Δίκα prope ahorum stans? Quae autem sequitur sententia plane nihili. Porro quae dictio: πολλοῖς et πέδ᾽ ἀφρόνων vs. 105. aut praecedens: μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ! V. 110. Qui usus verbi βάλλων ὕπερθε! et, quae sequuntur ἄλλων δ᾽ ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει, qui capias, aut construas? Quomodo v. 115. dici potest Aristomenes Ἥρας ἀγῶνα δαμάσαι? Numquam profecto ὁ ὑπ... superatur. Porro qui transitus ... praesentem victoriam v. 116.! ... nihil dicam de dictione in singulis. Nam et illa v. 124. κατὰ λαι... ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι, tam... quasi torpent. Et vs. 120. ἐπ... πνος legitur, quemadmodum ἄεπ... στος in supposititio Isthm. V, 15. vocabulum nuspiam obvium. V. 125. denuo usurpat καλόν, ut supra v. 40. de victoria. Cf. Isthm. V, 13. ἁβρόατατος ἔπι autem esse dicit: *in laetitia,* certe singulari usu. Et v. 126. illud τι plane minuit rem, ut paene carpere videatur Aristomenem, ut qui hac victoria elatus altissima quaevis quaerat. Quod certe ineptissimum foret. Atque cum hoc nec concinunt, quae adduntur: ἔχων κρέσσονα πλούτου μέριμναν, quae sine dubio laudantia. ... sic et sequentia praeter necessitatem et plane ab re philosophatur. Quid autem est: τί δέ τις; τί δ᾽ οὔ τις; et quid ὄναρ σκιᾶς? certe haec omnia fluctuantia, nec firmum aliquem sensum praebent; praesertim quum sequentia tamen victori beatam vitam tribuant. In quibus genitivus ἀνδρῶν plane mirus. In fine σὺν praepositio ut male deest ante Δί, ita male addita ante Ἀχιλεῖ. — Quae omnia faciunt, ut merito dubitaveris de huius carminis authentia.

PYTH. IX. v. 9. Heyn. ἐπέκεκέ τε.

V. 18. H. κοῦφα.

V. 22. H. μιχθέντι.

V. 39. H. κεραΐζειν.

V. 63. H. ἦ ῥα — et v. 64. χεῖρα

V. 66. H. χλιαρὸν γελάξαις.

V. 86. H. χῶτε ποτ᾽.

V. 88. H. εἰ δέ γε χρὴ πὰρ ε

V. 108. H. αὐταῖς.

V. 154. H. ἀεί. Nostr. B. annuente Hermanno.

V. 162. H. εὐκλεᾶξεν.

V. 170. H. σύν τε δίκα.

V. 178. H. πάντεσσ᾽. B. κάσσ

V. 182. H. παλαιῶν.

V. 219. H. πολλά μιν.

authentia carminis, mirum
it quod Pyth. IV. nihil de
iis cum Cyrena nuptiis com-
itur, nec quoquam legitur
Chironis discipulus fuisse.
bi porro velint quae leguntur
5. sqq. de Iolao, Hercule,
, valde mirum, siquidem non
ois, sed de Cyrene sermo est.
TH. X. v. 1. Schmidius,
vocativum habent: *Λακε-*
Nostr. B. Th. Diss.
. B. *Ἡρακλεῦς.*
. H. *τί; κομπέω παρὰ καιρόν;*
. H. *ἐθέλοντες.* Nostr. B.
sch.
2. H. *Ἀμφικτυόνων.*
8. H. *τεοῖσι μήδεσι τοῦτ'*

3. H. *ὅπλοισιν θῆκε.* Nostr.
x Aldo.
2. H. *οὔπω ἀμβατὸς αὐτοῖς.*
7. H. *εὕροις ἄν.*
3. H. *θαυμαστάν.*
. H. *ὀρθιάν.*
. H. *ὥς τε.*
. H. *ἔν τε παλ.*
. H. *ἔκνιξέ γε φρ.*
7. H. *ἀδελφεοὺς δέ τ' ἐπ.*
0. H. *κεῖνται.*
odo creditur antiquissima
m, quae exstant, siquidem
eam Pindarus, quum esset
norum, 498 ante Chr.
'H. XI. v. 3. H. *Ἰνώ δέ.*
. H. *μαντεῖον.*
. H. *κελαδῆτε.*
. H. *τρίτος.*
πόρευ'.
λέχει δαμαλιζομέναν.
H. *ἐννύχιοι.*
H. *ξένον, Στρόφιον, ἐξίκε-*
φαλᾶ, Παρνασσοῦ πόδα
λλά γε χρόνῳ σ. Ἀ. [*οδον.*
H. *κατ' ἀμευσίπορον τρί-*
H. *συνέθευ.*
H. *ἄλλοτ' ἄλλα χρὴ πρασ-*
H. *Πυθιονίκῳ.* [*σέμεν.*
H. *Ὀλυμπίᾳ τ'.*
H. *ἔχον.*
H. *γυμνοί.*
H. *ἀμύνοντ' ἄτᾳ.*
H. *ἀσυχᾶ τε.*

V. 86. H. *μέλανος ἄν.*
V. 87. H. *θανάτου ἔσχεν.*

In hoc carmine digressio illa subitanea de Agamemnonia caede deque Oresta longe aliena ab re; plane merito ut se ipsum ideo poeta v. 58. corripiat. Quae autem a v. 63. sequuntur, ita sunt et avaritia foeda, et tumore plena, aegre ut queant pro vere Pindaricis haberi. Item quae ad finem philosophatur, qui probari possint in laudibus Thrasydaei? Quam ieiune dicta v. 80: *μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων!* et et ibidem quae sunt *ἀρεταί ξυναί?* Illa autem: *φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄτᾳ* plane sensu carent, et similiter illa: *μέλανα ἂν' ἐσχατιὰν* etc. quomodocumque constituas aut emendes. Quare spurium carmen videtur.

PYTH. XII, v. 20. H. *ἄνυσεν.*

V. 21. Legebatur *ἐναλίᾳ Σερίφῳ,* quod quoniam metro repugnaret, emendarat Hermannus: *εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ ταῖσί τε μοῖραν ἄγων,* i. e. Gorgonibus. Ex qua emendatione Boeckhius principium recepit, in sqq. vulgatam servavit: *εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων,* ut *λαοῖσι* tamquam disyllabum legeretur; quemadmodum et Thierschius habet. Id quod fieri posse nego. Quare aut Hermanni mihi emendatio reponenda videtur, aut *τοῖσι* legendum, ut intelligantur incolae, aut vulgata retinenda, ut prosodicum sphalma admisisse subsumatur poeta, quem Pindarum non fuisse, ex omni reliqua etiam carminis indole apparere videtur.

V. 24. Sic omnes codd., pro quo Boeckh. *Φόρκοιο μαύρωσεν γένος,* siquidem non possit genitivus in *οιο* apostrophum pati. Quod quin fieri licuerit non esse videtur quare existimemus, utut in epicis aut tragicis non factum sit. Ac si plura ex Pindaricis extarent, plura quoque fortasse extarent huius rei ususque exempla. Cf. ad Ol. VII, 2.

V. 44. *θάμα* Boeckhius, vulg. *θ' ἅμα,* uti pluribus aliis locis.

N E M E A.

NEM. I. v. 16. Vulg. ἔγειρε νῦν. Verum σπεῖρε et Scholiastes legisse videtur, et metro convenientius est. Habent Beckius, Boeckh. Th. et probavit Hermannus.

V. 35. Vulg. ἰσλός.

V. 57. Heyn. ὥς τ' οὐ.

V. 59. H. ἀλλὰ θεῶν βασίλεια. Boeckh. ἀλλὰ θεῶν βασιλέα, uti et Thiersch. Nostram Hermannus praeivit.

V. 71. Eodem monente, βέλος pro δέος B. Th.

V. 78. Heyn. ἄθροοι σὺν ὅπλοις.

V. 99. H. μόρον.

V. 106. H. τὸν ἅπαντα χρόνον σχὲν ἀεὶ ἡσυχίαν, καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον.

V. 111. H. Διί.

Sed et in hoc quaedam occurrunt, quae praecipue in Pseudopindaricis obvia. Quo pertinet, ut alia taceam, illud τῶν τε καὶ τῶν v. 43., cuius quasi prototypon legitur Ol. II. 98., quod deinde imitatores perinepte saepe usurparunt. Cf. Pyth. VII. v. ult. Isth. V, 66. et al. Deinde Herculis laudes serpentes necantis, quum potius de leone victoria celebranda fuisset. Et v. 97. ὁ κόρος πλάγιος, coll. Isthm. III, 8. et ib. v. 4. Ol. XIII, 13. Et Herculis contra Gigantes victoria, cuiusmodi quid et Nem. VII, 133. commemoratur, res perquam obscura. Praeterea alia singularia. Nam quaenam sunt, quae v. 96. afferuntur monstra marina, quae vicerit Hercules? qualia et Nem. III. 40 leguntur. Cuiusmodi nihil Pindarus. Nam Iliad. v. 146. de uno tantum sermo est. Mira autem plane est str. β'. Ut valde de hoc quoque dubitandum videatur.

NEM. II. v. 6. Heyn. χρέων [?].

V. 25. H. παλαίφατον.

V. 36. H. ἀριθμῷ.

Et in hoc de futuris nimis pseudopoeta victoriis, quemadmodum Ol. XIII, 150. sqq. Et v. 16. pseudonymorum frequens illud ἕκατι [?] legitur. Vss. autem 19. 20. sine omni probabili ratione Aeacidae afferuntur, quasi de Salamine, non de Athenis sermo sit. Cuius rei quodam modo fundus et origo perspicitur ex Isthm. V, 52., ubi ait idem fortasse Pseudopindarus: οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ἐμὸν ὕμνων γεύεται. Et similiter quare statim post Acharnae adferantur, nemo facile explicuerit. In fine vs. 37. τὸν δὲ Iovem volunt referri, et sane alius quispiam vix suppleri possit; nam ad ἀγῶνα plane referri nequit. Nemo autem non videt, Iovis commemorationem hoc loco nimis esse secundariam, ad quam relativum cum dubitatione referri possit. Quamobrem et Scholiasta haud parum ambigit. Verum ergo videtur, non esse Pindari hoc epinicium.

NEM. III, v. 11. Vulg. ἀεθλονικίας.

V. 19. Heyn. κοινώσομαι.

V. 25. H. ἐάν.

30. H. ἐν βαθυπεδίῳ.
40. H. ἐν πελάγεϊ ὑπερόχως·
ἐρεύνασε.
54. H. χαλκοτόξων.
58. H. ἀλκὰν φρ.
30. H. ἶσος ἀνέμοις.
32. H. σώματα.
34. H. ἀσθμαίνοντα.
0. H. πρότερον.
3. H. λιθίνῳ τ᾽.
26. H. ἔν τ᾽ ἀνδράσιν.
39. H. πιτανοῖς.
ue hic cantus Pindarum sa-
alium quempiam magnilo-
oetam imitatorem tumoris
qui et nimius est in arte
llenda; et v. 36. Herculis
s adducit, sed nullo plane
et v. 40. Herculem facit
arinas vincentem, uti et
Nem. I, 96. V. 59. Peleus
ine exercitu Iolcum expu-
Stulta plane et imitatoria
r v. 70. sqq. (Cf. Ol. II.
rverse autem omnia cumu-
92. sqq. Deinde τέσσαρες
. 130. quae sunt aut esse
Et v. 134. μέλι carmen
ut et alibi in pseudonymi-
Ol. XI, 118. Isthm. V, 68.
de aquila et corvis quae in
tur, inepta plane, et imi-
illorum, Ol. II, 157. iam
torum. Quibus argumen-
dit metri mira ratio; pae-
dubitandum sit, hic quo-
a esse omnia.

. IV. v. 4. H. θυγατέρες.
H. τεύχει.
H. Διΐ.
H. καρτερός.
H. duobus verbis :-χαμαὶ

H. λατρίαν.
H. Δαιδάλῳ.
. H. θρασεομαχᾶν.
. H. πάτραν νιν ἀκούομεν.
. H. μάτρωΐ τ᾽.
. H. ὁ σὸς ἀείσατο, παῖ.
. H. ἂν τις τύχῃ.
. H. ἕλκει.
v. 52. ἔοικεν memorabile,
ro usurpant spuriorum auctores, et v. 54. τεθμός, (Conf. Olymp. XIII, 39. et 57.) et v. 68. Πότμος ἄναξ. In fine autem laudatur multum praeceptor pueri, quemadmodum et alibi in suppositis fieri solet. Praeterea in dictione multa obscura et absona, quae poetastrum aliquem, non Pindarum produnt. Cf. 129 — 140. et al.

NEM. V. v. 9. Schmidius Heyniusque νικῇ pro νικᾷ. Al. νίκῃ, al. νίκη, quod Herm. Thiersch. Boeckh.

V. 10. Vulg. puncto post στέφανον posito, deinde: οὔπω γένυς φαίνειν τ᾽. Verum schol. habet γένυσι φαίνειν, unde nostr. Herm. B. Thiersch.

V. 29. Heyn. ἀποινώσαις.
V. 33. H. ἀνθρώπων.
V. 36. H. μακρά μοι.
V. 38. H. ἐλαφρόν.
V. 41. H. ἄειδεν.
V. 58. H. τοῦ δέ τ᾽ ὀργάν.
V. 75. H. θεᾶς.
V. 76. H. πιτνῶν.
V. 82. H. φίλησ᾽.
V. 84. H. τε κρατεῖ.
V. 92. H. δίδου.
V. 98. H. ἄνθεα ποιάεντα.

At v. 11. ὀπώρα vocatur μάτηρ οἰνάνθας, quum plane contra se res habeat, fere ut Ol. XIII, 13. ὕβρις κόρου μάτηρ pariter perverse vocatur; quam hypallagen esse credunt, ego dictionem sensu vere logico destitutam. — V. 18. θέσσαντο non iustum est vocabulum eo loco, quia de votis precibusque sermo est. Porro πίτνημι v. 20. legitur, frequens inprimis in supposititiis. Cf. Isthm. IV, 80. Quare autem epodo. α´ commemoret, quae ipse deinde silenda ait, non apparet. Vs. 40. πάλλονται inepte de volatu aquilarum usurpat. Iam autem quis non existimet post haec statim de magnis Aeacidarum rebus gestis acturum? Quid autem sequitur? Pelei nuptiae et Musarum de eius apud Acastum fatis cantus. Et v. 50. Acastus vocatur σκοπὸς Μαγνήτων, plane quasi σκοπὸς ubique possit pro rege usur-

pari, ideo quia Ol. VI. 100. Apollo vocetur *σκοπὸς Δάλου*. V. 54. *ἐπεί-ρα* non iustus videtur modus in mendacio. V. 59. Qui sint *αἰπεινοὶ λόγοι*, non apparet. V. 66. Neptunus vocatur *γαμβρὸς* Pelei, quod quidem per *σύγγαμβρος* explicant. In v. 69. paene credideris victoriam Isthmiacam velle canere poetam. V. 73. *πότμος* vocatur *συγγενής*, nullo sensu idoneo. In fine, v. 78 — 99. omnia aut corrupta aut perversa.

NEM. VI. v. 12. 13. H. *ἄντιν'*.
V. 25. 26. H. *πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος*.
V. 32. Apud H. abest *ἐλαίας*. Habet B. ex coni. Cf. 69. et 106.
V. 36. H. *Ἀγησιμάχῳ*.
V. 45. H. *μέγα εἰπὼν τύχεν ἄντα σκοποῦ. ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱεῖσ' εὐθὺν ἐπὶ τοῦτον ἄγε, Μοῖσ', οὖρον ἐπέων εὐκλέα.*
V. 51. H. *λόγιοι*.
V. 69. Apud H. abest *Κρεοντίδαν*, quod addidit B. ex Scholiasta.
V. 73. H. *ἔρειψ'*.
V. 86. H. *δέ σφι νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχιλλεὺς χαμαὶ καββαλ' ἀφ' ἁρμάτ.*
V. 89. H. *αἰχμᾷ*.
V. 91. H. *καὶ τόνδε μέν*.
V. 99. H. *ἔβαν*.
V. 100. In H. abest *γ'*.
V. 103. H. *Ἀλκιμίδας τό γ'*.
V. 105. H. *κλειτᾷ γενέᾳ*.
V. 106. H. *σέ τ' ἐνόσφισε Τιμίδαν*. Nostr. B. ex Schol.
V. 110. H. *χερῶν*.

In initio v. 4. non apparet, quid sibi velit *πᾶσα*, aut quid *δύναμις κεκριμένα*. Porro v. 8. ad *νόον* male additur *μέγαν*. Denique *φύσιν* quomodo comparari possunt aliquatenus homines diis? Et tota illa divisio v. 1. per *ἕν*, *ἕν* facta contra linguae genium esse videtur. Similiter v. 14. 15. *τεκμαίρει τὸ συγγενὲς ἰδεῖν* dictio nihili, nec cum praecedentibus conveniens; et item v. 20. 21. *σθένος μάρπτειν*. Et v. 36. *ὑπέρτατος* loco *τοῦ πρεσβύτατος*. Sicque et in sequentibus pleraque aut abstruse dicta aut merae imitationes sunt locorum Pindaricorum aut repetitiones suppposititiorum.

Nec in fine omittitur Melesiae laus. Ut nec hoc genuinum videatur.

NEM. VII. v. 1. *πάρεδρος*. — V. 8. *πότμῳ ζυγόν*. — V. 18. *ται*. — V. 23. *εὕρη τις*. — V. 26. B. *βιάθη*. — V. 27. 28. B. *θάνατον πάρα θεμ.* — V. 29. H. *πλέον*. — V. 32. H. *ψευδέεσσιν οἱ ποτανᾷ μαχανᾷ*. — V. 36. B. *ἐ τὰν ἀλ. ἰδέμεν*. H. *εἰδέμεν*. — V. 41. H. *ξανθῷ Μενέλα*. — V. 48. H. *βοᾷ θοῶν· τοὶ γὰρ μέγα*. — V. 50. H. *ἔμολον*. — V. 54. H. *ἐμετεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἔφυραν πλαγχθέντες*. — V. 59. B. *κτέαν' ἄγων*. — V. 70. B. *εὐώνυμον ἐς δίκαν*. Ceterum antiquitus interpungebatur post *εὐώνυμον*. V. 83. H. *οὐδ' ἔχω*. — V. 87. H. *ἀραμένοι*. — V. 88. H. *σινῶ οὐκ ἀποβλέπει*. — V. 89. Pro *σαστενόν*, quod per metrum probari nequit, Boeckhius proposuit *κοιτανόν* quod Thierschius in textum recepit. Ego sphalma prosodicum admissum reor a Pseudopindaro. — V. 96. H. *καὶ* ante *προξενία*. — V. 102. H. *ψέγιεν*. — V. 106. H. *ἐξέτεμεν*. — V. 111. H. *εἴ τί περ ἂν ἀερθ.* — V. 114. H. *ἀναβάλλεο*. — V. 119. H. *ὕμνων θρόον*. — V. 120. H. *ἀστ.* — V. 122. H. *θευμορᾷ*. — V. 125. H. *ἐμᾷ μέν*. — V. 128. H. *ἀνήρ, τί φ.* — V. 129. 130. H. *φιλήσαντά γ' ἐπεὶ γείτονι;* — V. 131. H. *ἂν ἔχοι*. — V. 132. H. *ἐθέλει*. — V. 140. H. — V. 146. H. *γῆρᾳ*. — V. 152. *ἐκ σι· ταῦτα*.

V. 153. H. *τέτρακις*.
V. 155. H. *μαψυλάκας*.

Hoc carmen eiusdem videtur cuius praecedens. Cf. v. 7 — 9. cum VI, 2 — 7. Inepta autem Ilithyiae invocatio in epinicio. Et v. 16. occurrit *μελίφρων αἰτία*, uti et alia in suppositis *μέλι* de carmine. Et nimius hic quoque poeta de arte sua et quae leguntur v. 28 — 30. similia fere illis, quae Isthm. IV, 57 — 60. et *ποτανᾷ γε μαχανᾷ* v. 31. idem cum Pyth. VI, 47. *ποτανὸν ἐστί μαχανᾷ ἐμᾷ*, quippe ab eodem profectum. Et sic non dubium, plurima praeter haec manca reperturum et in hoc, qui plura quaesierit. Nam

m nec ullum a vero Pindaro rofectum.

И. VIII. v. 3. H. παρθενί- παίδων ἐφ. βλεφ. — V. 4. κάς. — V. 17. 18. H. πεί- ιξίαις. — V. 22. H. γουνά- V. 26. H. Δείνιδος. — V. γρῷ ἐν νείκει. — V. 50. H. μενοι. — V. 53. H. πολυ- ν ἐν. — V. 69. 70. 71. H. ἀΐσσει σοφοῖς — ὑγρὰν. — . ἐπ' ἀοιδαῖς.

εα, quae v. 4. 5. leguntur, ια et inepta videntur, et quae in fine strophae. Et 4. λιτάνευον ἰδεῖν. Et υδία μίτρα καναχηδὰ μένα de carmine, et paullo τρὸς Νεμεαῖον ἄγαλμα em v. 28. seq. de Ἐλβω et de Κινύρα dicere orditur? 32. tam magna molitur di- t quae sequuntur, quomo- cohaerent? Quo refertur ·εται v. 37. et κεῖνος v. 39.? › eum, qui minus exercita- . dicendo, λάθα dici po- ίχειν ἐν λυγρῷ νείκει, uti ? Et v. 47. φόνῳ πάλαισεν io! Quid v. 55. tantum de ntia, quid autem v. 63. de inentia loquitur? V. 70. itheton ad aethera plane Et quo referatur ἀνδρῶν Quid τέρψις v. 74. et πί- 75.? Et pariter reliqua ab- obscure dicta usque ad fin.

M. IX. v. 32. H. πατρίων. ἀνδροδάμαν τ'. — V. 41. desunt δὴ τόθεν. — V. 43. :ον ἄγαγον. — V. 79. H. α.

ιen hoc non Nemeaeam, ›nensem victoriam celebrat. ι in hoc: v. 5. νενίκαν- αι, et v. 10. αὐθὰν μα- :t v. 17. καύχαις de victo- praeclare factis, et v. 23. ω ἥρωα τιμαῖς. V. 37. egre- saltus, nulla ratione excu- V. 54. νόστον ἐρυσσόμε- d sit, aegre interpreteris. lius fit saltus ab Amphiarai interitu ad Poenorum bellum Siciliae imminens, qui saltus et augetur addito ταύταν ad πεῖραν, quod plane non habet quo referatur. Qui autem dicere potest poeta: ἀναβάλλομαι v. 69., quasi ipse aliquid posset in his? V. 85. quae sit κείνα θεός, merito quaeras. Nimis enim remota αἰδὼς v. 79. In sequentibus v. 89. etc. mira constructio: παῦροι δυνατοὶ βουλεῦσαι τρέψαι. V. 101 — 103. promittit se alia Chromii facta elocuturum; quare autem non statim ea persequitur? V. 105. σύν τε δίκα plane abundant. V. 128. ἀρετά, ut saepius in Pseudopindaricis, de ipsa victoria usurpatur. Denique quid sibi velit cum his: ὑπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, aegre dixeris. Thierschius: Lass, ich fleh', uns diese Verherrlichung durch Huldinnen erheben, und mehr denn Andrer Lied mein Wort den Sieg Ruhmnähren, nächsthinschleudernd zum Kampfspiel der Musen. Alii malunt legi νικᾶν, et ad πολλῶν referri.

NEM. X. v. 1. H. ἀγλαοθώκων. — V. 8. H. πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατώκισθεν. Nostram Hermannus proposuit. Boeckhius: πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ τὰ κατῴκισεν etc. Thiersch. πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ καλὰ ὤκισεν ἄ. ex em. Pauwii. — V. 27. Apud H. deest χ', quod addidimus. Boeckh. καί οἱ. Thiersch. ἔν τ' ὄψιν. — V. 42. H. ποτὶ θυσίαν. — V. 57. 58. H. γνώτ' ἀείδω θεῷ τε χ' ὥςτις. — V. 69. H. et hic et supra Θειαῖε. — V. 76. H. ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο θάλησεν. — V. 92. H. ξενίαν παρὰ Παμφάη. — V. 113. H. αἰχμᾷ. — V. 129. H. ἀνέσχασαν. — V. 140. H. φρίσσοντ' ἀναπνοὰς κίχεν. — V. 141. H. δέ. — V. 153. H. ἔσταξ' ἥρως. — V. 157. H. ἐθέλεις, omisso κατοικῆσαι, quod deest in cd., suppletum e coni. ab Er. Schmidio, et receptum a Th. — V. 159. H. ἔστι σοι τούτων λ. — V. 170. H. χαλκεομίτρα.

Ceterum hoc carmen, uti videtur, victoriam celebrat Argis in Heraeis reportatam, nec inter N-

numerandum est. Continet autem bene multa, quare spurium habeatur. Primum enim iam perversum, quod Argos v. 1. Danai urbs dicitur, non Iunonis, aut quod Iuno post Danaum nominatur. V. 4. rursus ἀρεταὶ de victoriis, et φλέγεται de splendore. V. 13. Minerva dicitur Diomedem deum reddidisse, quod numquam factum. V. 20. nullius idonei sensus sunt τοῦτον κατέφανε λόγον; et quae sequuntur, perobscure dicta. V. 24. ὁ δ᾽ ὄλβῳ φέρτατος necessario intelligendus ipse Amphitruo per dictionis rationem, quum velit poeta intelligi Iovem. Atqui Iupiter non dicendus ὄλβῳ φέρτατος, siquidem ea dictio magis in homines cadere possit, non Iovem summum. V. 31. absonum est, quod post commemoratum Herculis partum, statim eius cum Heba matrimonium adiicitur. Praeterea v. 47. τύχᾳ μολὼν et in sqq. Μοίσαισιν ἔδωκ᾽ ἀρόσαι mire dicta. V. 61. obviam ille τεθμός, qui crebro in suppositis. V. 73. quae sequuntur, perobscura et contorta. V. 87. sqq. plane singularis constructio: ὃν Κλείτωρ etc. ἔθηκε νικᾶσαι δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε σθένει. Et sic alia. In fine autem mirum, quod non redit poeta ad Thiaeum, sed desinit in Tyndaridis.

NEM. XI. v. 4. H. ἀγλαῷ σκάπτῳ. — V. 17. H. μορφᾷ. — V. 43. H. λίαν pro μάν. — V. 45. H. χαλκεντέων. — V. 51. περιόδοις. — V. 54. H. οὕτω σθένος.

Huius utut satis bellum videatur principium, statim tamen epodo I. incurrunt, in quibus offendas, velut illa in fine eius ad modestiam adhortatio, quae hic non est loci, et v. 21. θνατὰ μέλη περιστέλλων, et in seqq. γᾶν ἐπιεσσόμενος: quae profecto non sunt Pindarica. V. 24. et seqq. crediderís sequi debere Arcesilae laudes, at sequuntur Aristagorae. V. 28. sqq. parentes Aristagorae inepte reprehenduntur, quod non passi fuerint filium et in Olympicis Pythicisque virium periculum facere, et inepte iurat poeta, futurum fuisse, ut victor inde evaderet. Quae autem v. 35. adduntur, valde abundant, deque vera aptius dicerentur, quam de cogitata victoria, de qua in v. 33. desinendum erat. V. 41. καταμεμφθέντ᾽ ἐγὼ non conveniebat in Aristagorae, qui voluerat ad Olympia accedere, retentus a parentibus; quemadmodum nec postrema, θυμὸς ἀτολμος ἐών. Quomodo autem cum his sequentia concinant, non apparet. Et ad εὔμαρὲς ἦν merito quaeras, quo tempore? Quae porro v. 50. seqq. eloquitur, multifariam et in aliis Pseudopindaricis decantantur. Denique quid sibi velit cum his, quae in postremis addit, nullus dixerit, in quibus parum abest, quin Aristagoram ab aliis victoriis persequendis dehortetur; quod quam parum concinat cum vs. 40. seqq. facile quisque videt.

I S T H M I A.

ISTHM. I. v. 9. H. ἀμφιρύτῳ. — V. 34. H. ὁπότε δίσκοις ἵεν. — V. 35. H. πένταθλον ἔτ᾽, ἀλλ᾽. — V. 39. H. Εὐρώτα. — V. 58. H. ἀρετὰ κατάκειται. — V. 74. H. δέχεται. — V. 92. H. Πυθόθεν.

V. 4. quid sibi volunt ἐν ᾧ κείμαι? Quid autem omnino commemorat illum alterum hymnum, quem scribere exorsus fuerat? V. 14. plane superflua et sine fructu fit Herculis mentio. Nam sequuntur non Her-

ed Castoris et Iolai laudes. 19. mira constructio in par- ὸ μὲν et ἀνία τε. V. 39. s παρ' Εὐρώτα πέλας certe bundat. Quomodo autem v. homenos πατρῷα ἄρουρα ci- bani dici potest? Et v. 55. ille συγγενὴς redit, quem vidi- m. V, 73. carmine pariter ymo. V. 57. et 61. duplex φέρειν utroque loco non sane ırpatum. Deinde quid est δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν tc. sive cum Heynio legas ται? sive εἰ δ' ἀρετὰ nomi- Hoc certum, ἀρετὰν et hic oria capiendum esse, uti mper in Pseudopindaricis. cf. Isthm. V, 21. — V. 64. καλόν. Et v. 69. 70. senten- inutilis. Et v. 76. solemne positiorum ἔοικεν legitur, ne certum ubique supposi- gnum habendum. Ceterum te repetitur, quod iam v. elocutus est. Et v. 77. ἀ- οις, pariter adamatum sup- n auctoribus. Et εὐεργέτας ἱπποδρόμιος inepte vocatur s. V. 84. συμβάλλομαι ro sensu usurpatur. V. 94. εἶρα ἔρνεσι pariter mira di- nique postrema plane per- obscura. Quid enim sibi ἄλλοισι ἐμπίπτων?

HM. II. v. 2. H. ὅσοι χρ. H. μελίφθογγοι. — V. 16. τῆς ἀλαθείας ἄγχιστα β. — ϑ' ἅμα. — V. 22. H. κό- . 33. H. νώμ' ἀπ. — V. 39. ντα.

oc carmine v. 20. transitus lane nec transitus nec adeo ɔcari potest. Qui autem principium cohaereat cum is victoria, non apparet, τε necessario ad Nicoma- rigam referendum, cuius udes sequuntur, quum Xe- potius laudandus sit. Et volunt v. 37. παθόντες πού ον ἔργον? V. 53. quomodo potest γλυκεῖα? et v. 59. quid esse possint οὐδὲ οὖρος ὑπέ- στειλ' ἱστίον ἐμπνεύσας ἀμφὶ τρά- πεζαν? et quid sibi volunt in se- quentibus Phasis et Nilus una cum ϑερείαις et ἐν δὲ χειμῶνι? quae di- stinctio plane nihili hoc loco. In postremis superflua est ad Thrasy- bulum adhortatio, et v. 67. propria laus. Denique in fine plane inex- spectato choragum alloquitur, post- quam per omne carmen ad Thrasy- bulum locutus fuerat. — Sine dubio Thrasybulus patri voluerat hoc epi- nicion fieri, quod tamen non Pinda- rus, sed alius quispiam composuit.

ISTHM. III. v. 15. H. ἀέθλων. V. 27. H. διέστιχον.

Hoc quoque spurium esse non dubitato. Cf. v. 2. εὐτυχήσας σὺν ἀέθλοις, et v. 3. κατέχει κόρον, et v. 5. εὐλογίαις μεμίχθαι, et v. 8. ζώει ὄλβος, et ibid. πλαγίαις φρένεσσιν, et v. 14. βαστάσαι de lau- dando, et v. 22. ἀνδρῶν ἀρετὰ σύμ- φυτος, et v. 27. διέστειχον τετραορι- ᾶν πόνοις, quae omnia ita sunt com- parata, ut Pindari esse dici ne- queant.

ISTHM. IV. v. 31. H. ἄτε φοι- νικίοισιν ἄνθησαν. — V. 42. H. κ' εἶν γουνοῖς. — V. 55. H. τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος. Nostr. ex Aldo Herm. B. Th. — V. 57. H. ἔσφαλλε. — V. 77. H. εἰκὼς — θηρῶν. — V. 86. H. αἰχμᾷ. — V. 109. H. τίκεν οἱ Κρε- οντίς. — V. 120. H. παίδων τὴν τρί- ταν. — V. 124. H. ἀποστύζων.

Neque hoc γνήσιον. Cf. v. 1. ϑεῶν ἕκατι, et v. 2. μυρία κέλευ- ϑος, et v. 5. ἀρεταὶ de victoriis, et v. 7. ϑνατὸν τοῦ βίου τέλος, et v. 9. πάντας ἀνθρώπους, et v. 14. ὀρ- φανοὶ ὕβριος, et v. 15. μαρτύρια ἄηται, et v. 16. ζωῶν τε φωτῶν, et v. 21. infinitivus σπεύδειν, et to- ta ea sententia; et v. 36. τόνδε ϑαυ- μαστὸν ὕμνον, et v. 38. φάμα ἐν ὕπνῳ πέσεν, et v. 46. ὤπασεν τοιάδε φύλλ' ἀοιδᾶν τῶν τότ' ἐόντων, et v. 61. ἔχει, quum de- beat imperfectum esse, et v. 67. λοι- ποῖς ἀθύρειν, et v. 81. ἀλώπηξ ἀνα- πιτναμένα ῥόμβον ἴσχει αἰ-

τοῦ, et v. 93. ἐρίφοντα, ut sit pro Molosso, et v. 97. ubi Hercules dicitur ὠλὰς ἐξευρὼν θέναρ, et v. 108. epitheton χαλκοαρὰν de pueris Megarae. Quae omnia non a Pindaro vero profecta videntur.

ISTHM. V. v. 17. H. ἀκούῃ. — V. 29. H. ἂν'. — V. 43. H. Πολυδεύκεος. — V. 60. H. κελαδῆσαι. — V. 66. H. τάδε καὶ τά.

Sed neque hoc Pindaricum agnosci potest. Nam statim in principio Θεία quasi dea auri dicitur, quod nuspiam alibi, et naves et currus propter Thiam certamina subire. V. 13. non intelligitur quid sit κρίνεται ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν. V. 15. occurrit ἄλπνιστον, vocabulum plane rarum. Et μοῦνα nimium eloquitur; sunt enim plura, quae vitam beant. V. 18. inepta sunt: μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. V. 23. male omissum σοί τε. V. 23. ait: ἐμὸν κέαρ' οὐ γεύεται ὕμνων ἄτερ Αἰακιδᾶν, quasi ubique illi sint celebrandi, nec tantum Aeginae. A v. 32 — 43. magnis argumentis molitur demonstrationem minime necessariam. V. 48. affectata plane: ἔλα νῦν μοι πεδόθεν. V. 49. sqq. mirus pluralis τίνες, quum solus Achilles ea omnia fecerit. V. 50. redit v. χαλκοάραν, quod adfuit IV, 108. V. 55. contorta legitur dictio: τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν. V. 57. superfluum plane ἀναβαίνειν. V. 63. pugna vocatur Διὸς ὄμβρος. V. 65. non intelligitur, quare non ulterius peraequi velit rem gloriosissimam insulae. V. 68. carmina vocantur μέλι, uti et alibi in suppositis. V. 14. οὐ τετύφλωται μόχθος ἀνδρῶν, dictione inepta. V. 73. δαπάναι ἐλπίδων quae sint, et quid sibi velit ἔκνισ' ὄπιν, difficile dictu. V. 78. ait λάμβανέ οἱ, quasi Pytheae velit coronam mitti, non Phylacidae. Et postquam v. 78. 79. dixerat: λάμβανε et φέρε, versu postremo ait σύμπεμψον, quod quam praeposterum sit, quivis videt.

ISTHM. VI. v. 5. H. omisso γ'. — V. 7. H. νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμ... — V. 12. H. uno verbo κατασκινδ... — V. 17. ἐσχατιαῖς. — V. 36. ἀπ... — V. 46. τ' ἔθνεα. — V. 52. κάρτ... — V. 61. H. omisso γ'. — V. 63. H. θέλων. — V. 78. κέκλευ. — V. 81. ἄρα. — V. 83. ἀγήσασθαι. — V. 84. omisso ὦ. — V. 87. ποῦ. — V. 94. H. μάτρωες. — V. 97. ναίοισι. — V. 72. H. ἀνδρ. ἐν ἀεθληταῖσιν. — V. 106. χαλκοδάμαν.

ISTHM. VII. v. 18. H. omisso ἄρ'. — V. 27. H. ἔπειτ' ἄρ. — V. 3... πρὸς φιλας. — V. 41. λοιγὸν ἀμυν... ἐν. — V. 45. 46. αἰνείων bis. — V. 5... ἁρμόζων. — V. 63. ὅ τε. — V. 6... ἄμμιν δ'. — V. 72. Πυθοῖ.

ISTHM. VIII. v. 4. H. ὀγκεῖτω. — V. 23. H. ἀλλ' ἐμοί. — V. 2... αἰεί, et deest σκοπεῖν. — V. 29. H. βιότου. — V. 40. H. Ἀσωπίδων ὁπλ., Ζηνί θ' ἄδον. — V. 61. H. ...σας. — V. 62. εὐειδέα θέλων. — V. 68. δ' εὔβουλος. — V. 70. Deest ... — V. 75. H. Διὶ μιγ. — V. 81. ... γέρας ἐναλ. — V. 86. deest τε. — V. 87. φασ' Ἰαωλκοῦ. — V. 102. H. ... αλέγειν. — V. 105. νέαν ἀνθ... — V. 119. Περσεφόνας. — V. 12... οὔτε. — V. 125. ἔλιπόν γ'. — V. 12... ἔσταν. — V. 129. ἔχευαν — ἐκ... ἄρα δ'. — V. 134. Νικοκλέος. — V. 136. γεραραί τε et ἂν ἀπό. — V. 13... πρὶν ἔδεκτο.

Notavimus autem in his potiora tantum, levioribus omissis. Quae vero de authentia disseruimus, ea ideo adiecimus, ut vel nobis vel aliis quorum eiusmodi considerare interest, haud deesset materia altius etiam super his rebus inquirendi.

2

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΠΗ.

HESIODI CARMINA.

NOVA EDITIO STEREOTYPA

TEXTU RECOGNITO ET EMENDATO

CURANTE

C. H. WEISE.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1844.

PRAEFATIO.

ignissimas lectu et consideratu cunctis, qui vel vil mythologiae vel philosophiae antiquorum homiernoscendae studio tenentur, Hesiodeae poeseos res quoniam recens edere novisque typis instaurare nitius decreverat, omni opere adnitendum fuit, ut non solum corrigeretur accurate, sed et emendaredeste ex praestantissimis doctorum virorum lectio-, qui per haec tempora his carminibus rectius conidis operam suam dediderant. Igitur nullis non mus vel recentioribus vel pristinis poetae editorix quibus frugi aliquid ad lectionem constituendam ui posset. Et in *Ἔργοις* restituimus hic, quaminclusos maximam partem, omnes eos versus, runckius eiecerat, ad cuius recensionem prior edicripta fuerat. Duos autem alios cum Spohnio et ngio recepimus, quorum alter post vs. 119. alter 57. legitur, quorumque prior a Diodoro Siculo V, hibetur, alter adeo in aliquot codicibus extat, et a

Proculo et Zenobio agnoscitur. Qui in Theogonia includuntur, eorum partim F. A. Wolfius primus seiunxerat, alios recentiores, argumentis usi vel criticis, vel logicis vel aestheticis.

Praeter ea quae extant (e quibus Scutum Herculis ab haud paucis iam Hesiodo abiudicatur) cecinisse Ascraeus ab veteribus perhibetur et Aegimium (Herculis coaevum; de quo conf. Pind. Pyth. I, 124.) eiusque contra Lapithas res gestas; porro Ἠοίας, seu catalogos mulierum, ex quibus praecipui heroes orti fuerint; Melampodiam; Chironis ὑποθήκας; Astronomica; e quibus nonnisi pauca fragmenta ad nostra tempora servata sunt, quae hic sine uberiori commentario addi cum fructu non potuere.

Atque ita praeclarum hunc poetam et egregium philosophum hac nova etiam eius operum editione quibuscumque harum literarum studiosis quam maxime commendatum esse cupimus.

Lipsiae mense Sept. a. XLIV.

Weise.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
ται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Τερμησσοῖο,
ουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ίτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
, ἱμερόεντας, ἐπεῤῥώσαντο δὲ ποσσίν·
ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
αι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι,
αι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
ν, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
σειδάω γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
μιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,

Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν·
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
δρέψασαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, ὡς κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα·
καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς τ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοίων πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτον,
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγουσί τ' ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτεΐ τε μέγιστος.

ις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων·
εῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
ῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
ημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
ιοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
α γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
ριν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰςαναβαίνων·
ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
ῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
λεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
ὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
ι σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
δ' αὐτῇς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
αλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὄσσαν ἱεῖσαι
ονται πάντων τε νόμους καὶ ἤθεα κεδνά.
ινάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.]
τ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
οσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
σαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει,
ομένων πατέρ' εἰς ὅν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
ς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
ι νικήσας πατέρα Κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
άτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Γαῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
ὶ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
ιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
ιόπη θ', ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων·

ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
γεινόμενόν τ᾽ ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἐέρσην,
τοῦ δ᾽ ἔπη ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ᾽ ἀσφαλέως ἀγορεύων
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
ἐρχόμενον δ᾽ ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς ἱλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι.
τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ᾽ ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἶψ᾽ ὅγε δυςφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ᾽ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν·
κλείετε δ᾽ ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
νυκτός τε δνοφερῆς, οὓς θ᾽ ἁλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.
εἴπατε δ᾽, ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θυίων,

τρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
τ᾽ ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων,
τ᾽ ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
τά μοι ἔσπετε, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσαι,
ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ᾽, ὅ τι πρῶτον γένετ᾽ αὐτῶν.
Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ᾽, αὐτὰρ ἔπειτα
ἰ᾽ εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου]
ρταρά τ᾽ ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
ιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ᾽ ἀνθρώπων
ιναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Χάεος δ᾽ Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
κτὸς δ᾽ αὖτ᾽ Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
ἰα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
ρανὸν ἀστερόενθ᾽, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
᾽ εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
ατο δ᾽ Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
υφέων, αἳ ναίουσιν ἀν᾽ οὔρεα βησσήεντα.
καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θῦον,
ντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
ανῷ εὐνηθεῖσα τέκ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
όν τε Κρεῖόν θ᾽ Ὑπερίονά τ᾽ Ἰαπετόν τε
ίν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε
βην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ᾽ ἐρατεινήν.
δὲ μέθ᾽ ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νότατος παίδων· θαλερὸν δ᾽ ἤχθηρε τοκῆα.]
ατο δ᾽ αὖ Κύκλωπας, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,

Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν.
οἱ δ' ἤτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.
[Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·]
ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κοττός τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
ἄπλατοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ἰσχὺς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆϊ
ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, πατρός γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ἕλεν δέος, οὐδέ τις
αὐτῶν
ρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης

τις μύθοισι προςηύδα μητέρα κεδνήν·
ήτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
ἐπεὶ πατρός γε δυςωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
ς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ν φιλότητος ἐπέσχετο καί ῥ' ἐτανύσθη
· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην
, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
νως ἤμησε, πάλιν δ' ἔῤῥιψε φέρεσθαι
ω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Ἐριννῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,]
ας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
θ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
λ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ετ' ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρη
θη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
, ἔνθεν ἔπειτα περίῤῥυτον ἵκετο Κύπρον·
βη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ν ὕπο ῥαδινοῖσιν ἀέξατο· τὴν δ' Ἀφροδίτην
γένειάν τε θεὰν καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν]
κουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
ῃ· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προςέκυρσε Κυθήροις.

[Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.]
τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ', ἐξαπάτας τε,
τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε μειλιχίην τε.
[Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.]
Νὺξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων
οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
[καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι·
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅςτις ἁμάρτῃ.]
τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
[Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,]
Γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,

ιίνάς τε Φόνους τε Μάχας τ᾽ Ἀνδροκτασίας τε
ιεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
νομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλῃσιν,
ν θ᾽, ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
χίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Νηρέα δ᾽ ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
βύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
κα νημερτὴς τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
ται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.
; δ᾽ αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
ιβίην τ᾽ ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ᾽ ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων
ῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
ης Ὠκεανοῖο, τελήεντος ποταμοῖο,
τώ τ᾽ Εὐκράντη τε Σαώ τ᾽ Ἀμφιτρίτη τε
ὀρη τε Θέτις τε Γαλήνη τε Γλαύκη τε,
οθόη, Σπειώ τε Θόη θ᾽ Ἁλίη τ᾽ ἐρόεσσα,
Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
ιθέη τ᾽ Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
ώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
αίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια,
ὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
ͻθόη τ᾽ ἐρόεσσα καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
ͻδόκη θ᾽, ἣ κύματ᾽ ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
ὰς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
πρηΰνει καὶ ἐϋσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
ώ τ᾽ Ἠϊόνη τε ἐϋστέφανός θ᾽ Ἁλιμήδη,
κονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
γόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,

Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε, φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος,
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη,
Νησώ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστώ τε Προνόη τε,
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠϋκόμους θ' Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Λητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρῃος
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι·
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργοῦς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα·
ἡ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
[τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι.]
χὼ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,

; Καλλιρόη κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ν ἄρ᾽ ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
παρ᾽ εἰλιπόδεσσι περιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
τῷ, ὅτεπερ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
ν᾽ εἰς ἱερήν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
ν τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
ῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
δ᾽ ἔτεκ᾽ ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
ς ἀνθρώποις οὐδ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
ι γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον᾽ Ἔχιδναν,
ιὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρηον,
ν᾽ αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
ον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.]
υτ᾽ εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ιτος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.]
ε οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
ιπ᾽ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων·
ρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
θ᾽ ὑβριστήν τ᾽ ἄνεμον ἑλικώπιδι κούρῃ·
οκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
ν μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·
ν αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειόν,
ον ὠμηστήν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
ντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
ον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ᾽ εἰδυῖαν,
ην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ν κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.
μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
υωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ

Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερήν τε.
τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος.
[πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης·
ἡ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὄρθρῳ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις,
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἠδ' Ἀπέσαντος·
ἀλλά ἑ ἲς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
Κητὼ δ' ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.
Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελῷόν τ' ἀργυροδίνην,
Νέσσον τε Ῥόδιόν θ', Ἁλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον, ἐϋῤῥείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
Εὔηνόν τε καὶ Ἄδρησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι

αμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
τ᾽ Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ᾽ Ἠλέκτρη τε,
ε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδής,
ε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
ε Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε Πασιθόη τε,
ρη τε Γαλαξαύρη τ᾽, ἐρατή τε Διώνη
σίς τε, Θόη τε καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,
τε, φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις,
τ᾽ Ἰάνειρά τ᾽, Ἀκάστη τε Ξάνθη τε,
τ᾽ ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ᾽ Εὐρώπη τε,
Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος,
τ᾽, Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
τε, Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε,
;, ἣ δή σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
χται κοῦραι. πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι.
χίλιαι εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
λυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
μῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
;᾽ αὖθ᾽ ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
εανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα γ᾽ ἐνίσπειν·
στοι ἴσασιν, ὅσοι περιναιετάουσι.
δ᾽ Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
ποδμηθεῖσ᾽ Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
δ᾽ Εὐρυβίη τίκτεν φιλότητι μιγεῖσα
τε μέλαν Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
θ᾽, ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον·
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν' ἀποῤῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἑξέμεν ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
τὸν δ' ἔφαθ', ὅςτις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ᾗ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος Οὔλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοὺς μεταναιέτας εἶναι.
ὡς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

ξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]
Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
σαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
ίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
ν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
τερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
' ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
κάτην· πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
ὶ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
βον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
αχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων,
Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
υνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
ν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ·]
πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλῃσιν.
ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
ι θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
ονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
ισιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
θ', ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν.
αὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησι.]
ίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον

ῥεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει·
ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυςπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξειν·
βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
ποίμνας τ' εἰροπόκων ὀΐων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
ἐξ ὀλίγων βριάει, κἀκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
[οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἱ δέ τε τιμαί.]
Ῥεῖα δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
ἴφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
[καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς·]
τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.

η Δἰ' ἔμελλε, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
;, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ρράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
ιν, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο.
ὃς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.]
ιτρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
ραδέτην, ὅσσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
ῳ βασιλῆϊ καὶ υἱέϊ καρτεροθύμῳ.
ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
ιν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
ὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.]
ετο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὑλήεντι.
γανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
έγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
ὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
ιδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
εὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
ιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας,
κν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
λίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
ῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
ι ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.
ξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων·

τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο,
σῆμ᾽ ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·
οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ᾽ αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κούρην δ᾽ Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰςανέβαινεν.
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ᾽ ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον, αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ᾽ Ἐπιμηθέα,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ᾽ ἀνδράσιν ἀλφηστῇσι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ᾽ ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης
πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
δῆσε δ᾽ ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον᾽ ἐλάσσας.
καί οἱ ἐπ᾽ αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ᾽ ἧπαρ
ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ᾽ ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις·
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ᾽ ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν

δη, καὶ ἐλύσατο δυςφροσυνάων,
ι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
κκλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
, ἢ τὸ πάροιθεν, ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
κ ἁζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
όμενος παύθη χόλου ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
ζετο βουλὰς ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
νος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
ὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ,
ὅτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
ας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
νιν προςέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
φάτο κερτομέων Ζεύς, ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
ὗτε προςέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
λευ ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ', ἄφθιτα μήδεα εἰδώς,
οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
ς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
ο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
τ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὣς φάτο χωόμενος Ζεύς, ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεί,
οὐκ ἐδίδου μελίοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐῢς παῖς Ἰαπετοῖο,
κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατακρῆθεν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης,
ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διῒ πατρί.
τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
θαυμάσια, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ', ἔνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.

ʼ ἔχʼ ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τʼ ἀνθρώπους,
δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
:ῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
ὀλώϊόν ἐστι γένος· καὶ φῦλα γυναικῶν
γα θνητοῖσι μετʼ ἀνδράσι ναιετάουσιν,
ης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
τότʼ ἐν σίμβλοισι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
ε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
τοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
ον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρʼ ἀμῶνται,
ὕτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
μιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
ων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντʼ ἀγαθοῖο·
γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
ιαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δʼ ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
ηροκόμοιο, ὁ δʼ οὐ βιότου ἐπιδευὴς
ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
ταί. ᾧ δʼ αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
δʼ ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τʼ ἀπʼ αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
αι· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην.
ῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.]
Ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
γʼ ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλʼ ὑπʼ ἀνάγκης
πολύϊδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλά σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἐάων,
[οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεία Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·]
οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι

κράτεος πέρι μαρνάμεθ᾽ ἤματα πάντα
ε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῒ λυγρῇ,
νοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἂψ ἀφίκεσθε δυςηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
ς διὰ βουλάς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.]
φάτο· τὸν δ᾽ ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
᾽, οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ᾽ ἔστι νόημα,
δ᾽ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
ὑποφραδμοσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
ιν ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
ιεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
θα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
μενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ς φάτ᾽· ἐπῄνησαν δὲ θεοί, δωτῆρες ἐάων,
ἀκούσαντες· πολέμου δ᾽ ἐλιλαίετο θυμὸς
ν ἔτ᾽ ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ᾽ ἀμέγαρτον ἔγειραν
ς, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
ές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε,
τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾽ ὤμων ἀΐσσοντο
ν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ιων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
τε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
ας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
νες δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας

προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωὴ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων,
ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦγε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
πόντος δ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους, φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄσπετος, ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι
αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
[τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.]

νεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ᾽ ἅμα ἐσφαράγιζον
τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
ς μεγάλοιο, φέρον δ᾽ ἰαχήν τ᾽ ἐνοπήν τε
ἀμφοτέρων, ὄτοβος δ᾽ ἄπλητος ὀρώρει
ης ἔριδος, κάρτος δ᾽ ἀνεφαίνετο ἔργων,
δὲ μάχη. πρὶν δ᾽ ἀλλήλοις ἀπέχοντες
ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν
τε Βριάρεώς τε Γύης τ᾽ ἄατος πολέμοιο.
ιηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
ἐπασσυτέρας, κατὰ δ᾽ ἐσκίασαν βελέεσσι
καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
τες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
ἔνερθ᾽ ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης.
άρ τ᾽ ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]
ὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
θεν κατιὼν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
᾽ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ς κατιὼν δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
ι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
χεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
αι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
αται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
ὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ᾽ ἐπέθηκε Ποσειδῶν
ας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
Γύης Κόττος τε καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
ιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

οὐδέ ποτ᾽ ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ἄλλος δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος.
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ᾽ ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίσγεται αὖτις
εἴραις ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι.
τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
ὠγύγιον, τό θ᾽ ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
[Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν,
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ᾽ ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἠῢν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.]
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ᾽ ἰσχύϊ ἔργματ᾽ ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,

ώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότος, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
σπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ᾽ ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
ασέων δ᾽ ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
ναὶ δ᾽ ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
ντοίην ὄπ᾽ ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
έγγονθ᾽ ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ύρου ἐριβρύχεω, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
λοτε δ᾽ αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
λοτε δ᾽ αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ᾽ ἀκοῦσαι,
λοτε δ᾽ αὖ ῥοίζεσχ᾽, ὑπὸ δ᾽ ἤχεεν οὔρεα μακρά.
νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
ιὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
ηρὸν δ᾽ ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
ρδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
τος τ᾽ Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης.
τσὶ δ᾽ ὑπ᾽ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ᾽ Ὄλυμπος
υμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
μα δ᾽ ὑπ᾽ ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
ντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ᾽ ἀπὸ τοῖο πελώρου,
ηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφ᾽ ἀκτὰς περί τ᾽ ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῇ ὑπ᾽ ἀθανάτων· ἔνοσις δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει.
τσ᾽ Ἀΐδης δ᾽ ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
ῆνες θ᾽ ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
έστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
; δ᾽ ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ᾽ ὅπλα,
ντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
ξεν ἀπ᾽ Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας

ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
ἤριπε γυιωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη·
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς, παιπαλοέσσης,
πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο, κασσίτερος ὣς
τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείς, ἠὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν.
αἳ δ' ἤτοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνῃσι συνάντωνται κατὰ πόντον·
αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνῃσιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐῢ διεδάσσατο τιμάς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
εῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
λ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
ξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
μυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν
ιίης φραδμοσύνῃσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
ς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
λος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων.
γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
ώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ιν ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
τὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ιλλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.]
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
νομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.
οίρας θ', ᾗς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύς,
ωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε διδοῦσι
ητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.]
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
εανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
λαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
ιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
κε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
ασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,

ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτόν, οὐ φιλότητι μιγεῖσα,
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅςτε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἄρηϊ
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἵτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ·
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰςαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,

τλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν.
ρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
ούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν.
ν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ᾽ Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
δοίην θέτ᾽ ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι,
βιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ᾽ ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὠκεανίνη
ερσηΐς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
ήτης δ᾽ υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
ύρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
με θεῶν βουλῆσιν Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον.
δέ νύ οἱ Μήδειαν εὔσφυρον ἐν φιλότητι
γαθ᾽ ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ᾽, Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
σοί τ᾽ ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
· δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
ῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ται δὴ θνητοῖσι παρ᾽ ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
άναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
τίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ᾽ ἐρατῇ φιλότητι
ῳ ἔνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
λόν, ὃς εἶσ᾽ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
σαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ᾽ ἐς χεῖρας ἵκηται,
δ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ᾽ Ἁρμονίη, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,

Ἰνὼ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
[Κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίης καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,

Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
[Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ', Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.]
οἳ δ' ἤτοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῇσι κλείουσαι,
δεῦτε δή, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουσαι·
ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ᾽ ἄῤῥητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
ῥεῖα δέ τ᾽ ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας
τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινήσειε νοήσας,
ἡ δ᾽ ἐπιμωμητή· διὰ δ᾽ ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
σχετλίη· οὔτις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
τὴν δ᾽ ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

ἥτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ιηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
'είκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
ιτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ιραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν·
οὗ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
τήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
θείῃσι δίκαις, αἵτ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
η μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
πάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
ιροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
πιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,
δ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
ύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
ϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
τε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
ψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
γα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
λὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
τι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
ύνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά,

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις ἐῢς πάϊς Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδώνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείαν ἤνωγε διάκτορον, Ἀργειφόντην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
[παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·]
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος

ῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν
ἧκε θεῶν κῆρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
ανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
ρον ἐδώρησαν, πῆμ᾽ ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
ρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ᾽ Ἐπιμηθεὺς
ράσαθ᾽, ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
ξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ᾽ ἀποπέμπειν
πίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
τὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ᾽, ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
σφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
ύσων τ᾽ ἀργαλέων, αἵτ᾽ ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
ψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.]
λὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ᾽ ἀφελοῦσα
εδασ᾽· ἀνθρώποισι δ᾽ ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
ύνη δ᾽ αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισιν
ον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
πτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
γιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.]
α δὲ μυρία λυγρὰ κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάληται.
λη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
σοι δ᾽ ἀνθρώποισιν ἐφ᾽ ἡμέρῃ ἠδ᾽ ἐπὶ νυκτὶ
όματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
ῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.
ως οὔτι πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ᾽ ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
ιαὶ ἐπισταμένως· σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι,

χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες.
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ᾽ οὐρανοῦ ἐμβασίλευεν·
ὥστε θεοὶ δ᾽ ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
θνῆσκον δ᾽ ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ᾽ ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ᾽ ἐθελημοὶ
ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ᾽ αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθε
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ᾽ ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ᾽ ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἡβήσειε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε᾽ ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ᾽ ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ᾽ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ᾽ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς

κ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
ὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
ὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
ύτεροι, ἀλλ᾽ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
λκειον ποίησ᾽, οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρηος
γ᾽ ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
θιον, ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
λατοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ς δ᾽ ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
λκῷ δ᾽ εἰργάζοντο· μέλας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος.
τοὶ μὲν χείρεσσιν ὕπο σφετέρῃσι δαμέντες
αν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο
υμνοι· θάνατος τε καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
μέλας, λαμπρὸν δ᾽ ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
ς ἔτ᾽ ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
έοι προτέρῃ γενεῇ κατ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
μὲν ἐφ᾽ ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
ε μαρναμένους μήλων ἕνεκ᾽ Οἰδιπόδαο,
δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠϋκόμοιο.
ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάσσας

Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μέριμνας.
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίϊος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι,
σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἵγε
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσί, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσει, στυγερώπης.
[illegible] πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

οἷσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν
νάτων μετὰ φῦλον ἴτην προλιπόντ᾽ ἀνθρώπους
ὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
τοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ᾽ οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ᾽ αἶνον βασιλεῦσ᾽ ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
ἴρηξ προςέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
υάλ᾽ ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ᾽ ὀνύχεσσι,
το· τὴν δ᾽ ὅγ᾽ ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
εἷς ᾗ σ᾽ ἂν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
ον δ᾽, αἴ κ᾽ ἐθέλω, ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
ν δ᾽ ὅς κ᾽ ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.
τε στέρεται πρός τ᾽ αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ᾽ ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
ρση, σὺ δ᾽ ἄκουε δίκης, μηδ᾽ ὕβριν ὄφελλε·
γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ις φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς
σας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ᾽ ἑτέρηφι παρελθεῖν
των ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ς ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
κ γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ᾽ ἄνδρες ἄγωσι
άγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
πεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
σσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
ιν ἐξελάσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
ίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τέθηλε πόλις, λαοὶ δ᾽ ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·

Ἰνὼ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
[Κούρῃ δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίης καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καί ῥ' ἥγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,

Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ', Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.]
οἳ δ' ἤτοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῇσι κλείουσαι,
δεῦτε δή, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουσαι·
ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ᾽ ἄῤῥητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
ῥεῖα δέ τ᾽ ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας
τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινήσειε νοήσας,
ἡ δ᾽ ἐπιμωμητή· διὰ δ᾽ ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
σχετλίη· οὔτις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
τὴν δ᾽ ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

ἧτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ᾽ εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενον σπεύδοντ᾽· ἀγαθὴ δ᾽ ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
μηδέ σ᾽ ἔρις κακόχαρτος ἀπ᾽ ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε᾽ ὀπιπτεύοντ᾽ ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὤρη γάρ τ᾽ ὀλίγη πέλεται νεικέων τ᾽ ἀγορέων τε,
ᾧτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν·
τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτήμασ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις· σοὶ δ᾽ οὐκέτι δεύτερον ἔσται
ὧδ᾽ ἔρδειν· ἀλλ᾽ αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκαις, αἵτ᾽ ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ᾽, ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,
οὐδ᾽ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ᾽ ὄνειαρ.
κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ᾽ ἤματι ἐργάσσαιο,
ὥστε σέ κ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ᾽ ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά,

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις ἐῢς παῖς Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν:
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδώνας:
ἐν δὲ θέμεν κυνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείαν ἤνωγε διάκτορον, Ἀργειφόντην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
[παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·]
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος

ξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
κε θεῶν κῆρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
ινδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
ρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
ιάσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
ασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
πίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
ιὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
φιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
ισων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
ψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.]
ὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
ἐδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
ίνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισιν
ον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
πτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
γιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.]
α δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
ιίη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
σοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
όματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
ῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.
ως οὔτι πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,

χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες.
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ᾽ οὐρανοῦ ἐμβασίλευεν·
ὥστε θεοὶ δ᾽ ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
θνῆσκον δ᾽ ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ᾽ ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ᾽ ἐθελημοὶ
ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ᾽ αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθε
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ᾽ ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ᾽ ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἡβήσειε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε᾽ ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ᾽ ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ᾽ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ᾽ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς

ϰ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
τὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
ὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
ύτεροι, ἀλλ᾽ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
λκειον ποίησ᾽, οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρηος
᾽ ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον·
θιον, ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
λατοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
; δ᾽ ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
κῷ δ᾽ εἰργάζοντο· μέλας δ᾽ οὐκ ἔσκε σίδηρος.
τοὶ μὲν χείρεσσιν ὕπο σφετέρῃσι δαμέντες
αν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο
υμνοι· θάνατος τε καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
μέλας, λαμπρὸν δ᾽ ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
ς ἔτ᾽ ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
: Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
έοι προτέρῃ γενεῇ κατ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
μὲν ἐφ᾽ ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
ε μαρναμένους μήλων ἕνεκ᾽ Οἰδιπόδαο,
δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠϋκόμοιο.
ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάσσας

Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι,
σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἵγε
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσί, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσει, στυγερώπης.
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

ιοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν
νάτων μετὰ φῦλον ἴτην προλιπόντ᾽ ἀνθρώπους
ὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
τοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ᾽ οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ᾽ αἶνον βασιλεῦσ᾽ ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
ἴρηξ προςέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
μάλ᾽ ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ᾽ ὀνύχεσσι,
πο· τὴν δ᾽ ὅγ᾽ ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
᾽ εἶς ᾗ σ᾽ ἂν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
νον δ᾽, αἴ κ᾽ ἐθέλω, ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
ων δ᾽ ὅς κ᾽ ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.
τε στέρεται πρός τ᾽ αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ᾽ ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
ἔρση, σὺ δ᾽ ἄκουε δίκης, μηδ᾽ ὕβριν ὄφελλε·
γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς
σας ἄτησιν· ὁδὸς δ᾽ ἑτέρηφι παρελθεῖν
των ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
α γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.
Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ᾽ ἄνδρες ἄγωσι
ράγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
πεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
σσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
ιν ἐξελάσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τέθηλε πόλις, λαοὶ δ᾽ ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·

εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
οὐδ' ἄτη, θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
τοῖς δὲ δίκην ~~Κρονίδης τεκμαίρεται~~ εὐρύοπα Ζεύς.
πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
ὅςτις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅγε τεῖχος,
ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
τρὶς γὰρ μύριοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.

ῥ᾽ ὁπόταν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
᾽κα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
ιετ᾽ ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ᾽ ἀποτίσῃ
ις ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
ι παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.
α φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
ιφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
ὑτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων,
κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
α ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
υ τάδ᾽, αἴκ᾽ ἐθέλῃσ᾽, ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει
δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
ὴ ἐγὼ μήτ᾽ αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
ιήτ᾽ ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
ιαι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
τά γ᾽ οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
, δίκης ἐπάκουε, βίης δ᾽ ἐπιλήθεο πάμπαν.
γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
ι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
ν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ὅποισι δ᾽ ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
αι. εἰ γάρ τίς κ᾽ ἐθέλῃ τὰ δίκαι᾽ ἀγορεύειν
κων, τῷ μέν τ᾽ ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
ε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
αι, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀασθῇ,
τ᾽ ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται.
δ᾽ εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
ιὶ δ᾽ ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
ι τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι

ῥηϊδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
ῥηϊδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.
οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ,
[φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμεί
ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὁ δ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐϋστέφανος Δημήτηρ
αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλησι καλιήν.
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν,
οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·
καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
[δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.]
αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,

;, ἥτ᾽ ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ᾽ ὀνίνησιν.
; τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
χτα δ᾽ οὐχ᾽ ἁρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
ρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται, οἷά τε πολλὰ
ται, εὖτ᾽ ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ώπων, αἰδῶ δέ τ᾽ ἀναιδείη κατοπάζῃ·
δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκοι
τῷ, παῦρον δέ τ᾽ ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ᾽ ὅς θ᾽ ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνῃ
ταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
ῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν,
ἤτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
᾽ ἀντ᾽ ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ᾽ ἀεσίφρονα θυμόν·
ύναμιν δ᾽ ἔρδειν ἱέρ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
; καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ᾽ ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ε δὲ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
ὅτ᾽ εὐνάζῃ καὶ ὅτ᾽ ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
ιλέοντ᾽ ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ᾽ ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
ὲ μάλιστα καλεῖν, ὅςτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
ρ τοι καὶ χρῆμ᾽ ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
νες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
κακὸς γείτων ὅσσον τ᾽ ἀγαθὸς μέγ᾽ ὄνειαρ.
;έ τοι τιμῆς ὅςτ᾽ ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ·

οὐδ᾽ ἂν βοῦς ἀπόλοιτ᾽, εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ᾽ ἀποδοῦναι,
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴ κε δύνηαι·
ὡς ἂν χρηΐζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ᾽ ἄτῃσιν.
τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.
δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ᾽ οὔτις ἔδωκεν.
δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.
ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κἂν μέγα δώῃ
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας,
καί τε σμικρὸν ἐόν, τόγ᾽ ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
καὶ θαμὰ τοῦτ᾽ ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
ὃς δ᾽ ἐπ᾽ ἐόντι φέρει, ὁ δ᾽ ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.
οὐδὲ τόγ᾽ εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.
ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηΐζειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ᾽ ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
μισθὸς δ᾽ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
πίστεις δ᾽ ἄρ τοι ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ᾽ ὅγε φιλήτῃσι.
μουνογενὴς δὲ πάϊς εἴη πατρώϊον οἶκον
φερβέμεν· ὧς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.

ηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ᾽ ἐγκαταλείπων.
ῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
λείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ᾽ ἐπιθήκη.
ὶ δ᾽ εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
ι᾽ ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.
Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
χεσθ᾽ ἀμήτου· ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.
δ᾽ ἤτοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
ρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
ίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
τός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
γύθι ναιετάουσ᾽, οἵ τ᾽ ἄγκεα βησσήεντα,
ντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
ινὸν δ᾽ ἀμάειν, εἴ χ᾽ ὥρια πάντ᾽ ἐθέλῃσθα
α κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ι᾽ ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
ύσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
καὶ νῦν ἐπ᾽ ἔμ᾽ ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
ι᾽ ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
α, τάτ᾽ ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
εύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ᾽ ἀμελῶσιν.
μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ᾽ ἔτι λυπῇς,
μα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ᾽ ἐτώσια πόλλ᾽ ἀγορεύσεις·
ρεῖος δ᾽ ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ᾽ ἄνωγα
ίζεσθαι χρειῶν τε λύσιν λιμοῦ τ᾽ ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ᾽ ἀροτῆρα,
ητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο,]
ματα δ᾽ ἐν οἴκῳ πάντ᾽ ἄρμενα ποιήσασθαι,

μή σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·)
τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν τε τάμοιο.
τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ.
πόλλ' ἔπι καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς,
εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωός, ἐν ἐλύματι πήξας,
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως·
εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
δρυὸς ἔλυμα, γύης πρίνου. βόε δ' ἐνναετήρω
ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,

ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
οὐκ ἂν τώ γ᾽ ἐρίσαντες ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅς κ᾽ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ᾽ ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ᾽ ὁμήλικας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ᾽ οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ᾽ εὖτ᾽ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
ἥτ᾽ ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ᾽ ἔδακ᾽ ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας·
ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, Βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
ῥηΐδιον δ᾽ ἀπανήνασθαι, Πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσιν.
φησὶ δ᾽ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τόγ᾽ οἶδ᾽, ἑκατὸν δέ τε δούραθ᾽ ἁμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήϊα θέσθαι.
εὖτ᾽ ἂν δὲ πρώτιστ᾽ ἄροτος θνητοῖσι φανείῃ,
δὴ τότ᾽ ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ᾽ ὥρην,
πρωῒ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
ἦρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ᾽ ἀπατήσει.
νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ᾽ ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ᾽ ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης

χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα, βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸν ὄπισθεν
δμωὸς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν, βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.
ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ' ὥριος ὄμβρος.
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλῃ·
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

τολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
ρηΐζων βιότοιο, κακὰ προςελέξατο θυμῷ.
λπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
ῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα,
οῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
νεύσαντος Βορέαο δυςηλεγέες τελέθουσιν,
ςτε διὰ Θρῄκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
μπνεύσας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
ολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
μπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
ῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
υχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
αί τι διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
αί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔτι,
ὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
αὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
ὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
ισαμένη νυχίη καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου,
ατι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,
τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν.
γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
λλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε

στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
οὗτ᾽ ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ᾽ εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖναν μὲν μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ᾽ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ᾽ ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.
πρωτογόνων δ᾽ ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ᾽ ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ᾽ ὕπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν᾽ οὔατα μὴ καταδεύῃ·
ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
ἠῷος δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
ὅςτε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἄπο ἀεναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
ἄλλοτε μέν θ᾽ ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ᾽ ἄησι
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἶκόνδε νέεσθαι,
μήποτέ σ᾽ οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατά θ᾽ εἵματα δεύσῃ·
ἀλλ᾽ ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος

ιμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
μος θὤμισυ βοῦσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
ιμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί.
αὖτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
οῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖτις
ἱ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ιμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
ρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
ρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
ιν δὲ μέτ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
ιν φθάμενος οἴνας περιταμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
λλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
λλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
εύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
ρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
ημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
ρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
ὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
ὼς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ὼς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
νθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
ενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν ἐπιχεύετ' ἀοιδὴν
υκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
ἦμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
αχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
ἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,

αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ, καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα,
κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποῤῥύτου, ἥτ' ἀθόλωτος.
τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθι οἴκου,
θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
χόρτον δ' ἐςκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
    Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐςίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυςπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
τ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
ύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
ὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
ν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
ι δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι δὲ λίθοισι
ντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
ιαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
λα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ,
όσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
δάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
ὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰςόκεν ἔλθῃ·
τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ιενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
ιερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
οίζεσκ' ἐν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ιην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηῒ μελαίνῃ·
ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
σατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
ρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
ων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
εται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
ληαι χρέα τε προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμόν,

δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
οὐ γάρ πώποτε νηΐ γ᾽ ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ᾽ Ἀχαιοὶ
μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
ἔνθα δ᾽ ἐγὼν ἐπ᾽ ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ᾽ εἰςεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
ἆθλ᾽ ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ᾽ ὠτώεντα.
τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ᾽ Ἑλικωνιάδεσσ᾽ ἀνέθηκα,
ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
Μοῦσαι γάρ μ᾽ ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
    Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
καυάξαις οὔτ᾽ ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
τῆμος δ᾽ εὐκρινέες δ᾽ αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων·
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ᾽ εὖ πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ᾽ ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι·
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
καὶ χειμῶν᾽ ἐπιόντα, Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅςτ᾽ ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
πολλῷ, ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

ιος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
ος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
ος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
ρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
ημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
πακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
θρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο·
ἤματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
νὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλά σ' ἄνωγα
ἀζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.
ν' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
ὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
όν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κῦρσαι.
όν δ' εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
να κατάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
ρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
ε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἡ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
ρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
τα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
ιὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
ινολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
εἶναι.

μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·)
τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν τε τάμοιο.
τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ.
πόλλ' ἔπι καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς,
εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωός, ἐν ἐλύματι πήξας,
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως·
εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
δρυὸς ἔλυμα, γύης πρίνου. βόε δ' ἐνναετήρω
ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,

|βης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
ὐκ ἂν τώ γ᾽ ἐρίσαντε ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἰξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
οῖς δ᾽ ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο
ρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ς κ᾽ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ᾽ ἐλαύνοι,
ηκέτι παπταίνων μεθ᾽ ὁμήλικας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ
υμὸν ἔχων· τοῦ δ᾽ οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
πέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
ουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ᾽ εὖτ᾽ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
τ᾽ ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
εικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ᾽ ἔδακ᾽ ἀνδρὸς ἀβούτεω·
ὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας·
ηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, Βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
ηΐδιον δ᾽ ἀπανήνασθαι, Πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσιν.
ησὶ δ᾽ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,
ήπιος· οὐδὲ τόγ᾽ οἶδ᾽, ἑκατὸν δέ τε δούραθ᾽ ἁμάξης,
ῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήϊα θέσθαι.
τ᾽ ἂν δὲ πρώτιστ᾽ ἄροτος θνητοῖσι φανείῃ,
ὴ τότ᾽ ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
ὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ᾽ ὥρην,
ρωῒ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
ρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ᾽ ἀπατήσει.
ιὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
ιὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
χεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ᾽ ἁγνῇ,
τελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ρχόμενος τὰ πρῶτ᾽ ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης

χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα, βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸν ὄπισθεν
δμωὸς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν, βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.
ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ' ὥριος ὄμβρος.

Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλῃ·
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προςελέξατο θυμῷ.
ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
ιῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέαο δυςηλεγέες τελέθουσιν,
ὅςτε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρεῖ πόντῳ
ἐμπνεύσας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
ῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
καί τι διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔτι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη νυχίη καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου,
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,
ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν.
οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε

στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἶσοι,
οὗτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖναν μὲν μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἅρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.
πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ·
ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
ὅστε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἄπο ἀεναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἶκόνδε νέεσθαι,
μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατά θ' εἵματα δεύσῃ·
ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος

ιμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
ἦμος θὤμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
ρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί.
ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
γοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰςόκεν αὖτις
ἡ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.]
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
ρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
ρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
ὸν δὲ μέτ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
ν φθάμενος οἴνας περιταμνέμεν· ὣς γὰρ ἄμεινον.
λλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
λλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
εύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
ρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
ημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
ρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
ὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
ὼς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ὼς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
νθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
νδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν ἐπιχεύετ' ἀοιδὴν
υκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
ἦμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
αχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
σίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,

αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα,
κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποῤῥύτου, ἥτ' ἀθόλωτος.
τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθι οἴκου,
θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
χόρτον δ' ἐςκομίσαι καὶ συρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐςίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυςπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
ʼ ἂν Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
ύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
ι δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι δὲ λίθοισι
ντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
ιαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
λα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ,
όσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
δάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
ὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰςόκεν ἔλθῃ·
τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ιενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
ιερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
ιζεσκ' ἐν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ιην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηῒ μελαίνῃ·
ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ὶ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι.
σατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
ρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.
ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
ων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
ληαι χρέα τε προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμόν,

δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
οὐ γάρ πώποτε νηί γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ
μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.
τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
    Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο,
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
κανάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ' εὐκρινέες δ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων·
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι,
σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι·
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅστ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
πολλῷ, ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

ιος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
ος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
ος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
ρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
ημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
ιακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
θρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο·
ματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
ὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλά σ' ἄνωγα
ίζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.
' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
ὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
ὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κῦρσαι.
ὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
να κατάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
ρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
ε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
θενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
τα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
ιὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
ινολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
εἶναι.

μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ σέ γ' ἄρχῃ
ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξας,
δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
ἡγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυςπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.
μηδ' ἀντ' ἠελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπὴν κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα.
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
μηδ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἑζόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνήρ, πεπνυμένα εἰδώς,
ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθι οἴκου
ἱστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
μηδ' ἀπὸ δυςφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα

ιρμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
ὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίῤῥοον ὕδωρ
ισὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
ρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἄνιπτος,
δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
ν ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.
ὲ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
όντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
ὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
ειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.
' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
δα δυωδεκαταῖον· ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ·
ὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
ὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
ια· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
ή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
εύειν ἀΐδηλα· θεός τοι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
ὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων,
ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔτοι λώϊόν ἐστιν.
ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
η γάρ τε κακὴ πέλεται κούφη μὲν ἀεῖραι
μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
η δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν
πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ·
τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ·
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
ἡ μὲν ὄϊς πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἑνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται.
τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃσι γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ·
ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

:άδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵστορα φῶτα
'νασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
θλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρῃσι δὲ τετρὰς
τση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
ὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
ηΰνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
ράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
νεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
νοὺς κρίνας οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι·
ιπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
κον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
σῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
ιαλ' ὀπιπτεύοντα ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
λειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
ί τε ξύλα πολλά, τάτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
ράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
ις δ' ἡ μέσση ἐπὶ δείελα λώϊον ἦμαρ.
ιτίστη δ' εἰνὰς πανατήμων ἀνθρώποισιν·
λὴ μὲν γάρ θ' ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
ιι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔποτε πάγκακον ἦμαρ.
ροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
ασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
τὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,
πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
ιεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
άδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
τῃ· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
; γινομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.

αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ·
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔτι φέρουσαι.
ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·
τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα
εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἢ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος·
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι·
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην
ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,

ωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ᾽ ὅγε πατρίδα γαῖαν
: Θήβας ἱκέτευσε, φερεσσακέας Καδμείους.
·θ᾽ ὅγε δώματ᾽ ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
ισφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
ρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
ρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
νδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
; γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ᾽ ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
ν ὅγ᾽ ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ᾽ ὅττι τάχιστα
τελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
ι δ᾽ ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
οιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
οκροί τ᾽ ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ποντ᾽· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐῢς παῖς Ἀλκαίοιο,
διόων λαοῖσι. πατὴρ δ᾽ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὄφρα θεοῖσιν
δράσι τ᾽ ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
το δ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ίρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικός,
ύχιος· τάχα δ᾽ ἷξε Τυφαόνιον· τόθεν αὖτις
ιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
α καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα·
ῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
ῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ᾽ ἄρ᾽ ἐέλδωρ,
ῇ δ᾽ Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
᾽ ὅγ᾽ ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
᾽ ἰέναι, πρίν γ᾽ ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
ος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὣς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκέθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆ λαοσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων.
ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν, Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὣς πυρὸς αἰθομένοιο,
ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
νύσσοντες χηλῇσι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει
κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δῃώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·

τῦρ δ' ὣς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
'τλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι
τλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
:είνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσιν μέλεσσιν.
'ς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
"Ἥρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
λιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην
λθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
τείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
κετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
ἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
ειγόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
ός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
; προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
γετο, τιμήσων ἀλιτήμερον Εὐρυσθῆα,
γέτλιος· ἦπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
, ἄτην ὀχέων· ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
ὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
πων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
ὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
ιδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
οίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος·
μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε, δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός τ' ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται, ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἵ δή σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ
ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

ρόσθεν μὲν θάνατόν τ᾽ εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
ἔσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπισθεν
ορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
ταν. ὁ δ᾽ ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·
ρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
ιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ῥ εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
Χερσί γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
ὔτ᾽ ἔρρηξε βαλὼν οὔτ᾽ ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
ᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ᾽ ἐλέφαντι
λέκτρῳ θ᾽ ὑπολαμπὲς ἔην χρυσῷ τε φαεινῷ
ιμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔτι φατειός,
ιπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
ῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
ινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
ινὴ Ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
γετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἴνυτο φωτῶν,
τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷϊ φέροιεν.
ὼν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ᾽ Ἄϊδος εἴσω
ὐτῶν, ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
ειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
δὲ Προΐωξίς τε Παλίωξίς τε τέτυκτο,
δ᾽ Ὅμαδός τε Φόβος τ᾽ Ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
δ᾽ Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ᾽ ὀλοὴ Κὴρ
λλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
λλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
μα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
ινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβριθυῖα.
δ᾽ ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,

δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα.
στίγματα δ' ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἤισαν· οὐδέ νυ τώγε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
[ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.]
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν
Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι

ύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης
γμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
ιατι φοινικόεις, ὡςεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
ρρου ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ιασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
ἰκέλη ὡςεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
ἐος ἔχουσ᾽ ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν,
ιίδα τ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοις· ἐπὶ δ᾽ ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
δ᾽ ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ᾽ ἄρα μέσσῳ
ρόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
υσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ᾽ ἕδος ἁγνὺτ᾽ Ὄλυμπος
δ᾽ ἀγορή, περὶ δ᾽ ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.]
ανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ᾽ ἐξῆρχον ἀοιδῆς
ῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
λοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
ζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ
φῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
ομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ᾽ ἀναφυσιόωντες
ύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.
ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ᾽ ἀκταῖς
ο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποῤῥίψοντι ἐοικώς.
ἦν ἠϋκόμου Δανάης τέκος, ἱππότα Περσεύς,
ἄρ᾽ ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν οὔθ᾽ ἑκὰς αὐτοῦ,
ῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
σεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
ισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο,

χάλκεον, ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ἔπτατο ὥστε νόημα.
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
λίχμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες,
τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἄνδρες δ', οἳ πρεσβῆες ἔσαν γῆράς τε μεμάρπει,
ἀθρόοι ἔντοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωποὶ βλοσυροί τε δαφοινοί τ' ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο

ἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
ειμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἳ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
ἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος οὔτι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἥγε
τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
λωρή, ἀϋσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
ουνοπαχής, μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ἐπῆσαν.
ῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
ἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἡ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
ἱστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
ρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
πτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
έρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἀπ' ἀπήνης
γοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
ῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
ερσὶν ἔνι δμώων. ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
ρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
οὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν
ξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
ἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
νθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,

τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος,
πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἵγε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόεντα πέτηλα
βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωή,
οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσιν.
[οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι.
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος.
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.]
οἵγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ᾕρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀΰτευν.
οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν

κη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
ῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
ύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
ιφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
ἂν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἳ δὲ κατ' αὐτὸν
κνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον, οἵ ῥά τε πολλοὶ
χον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
αῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ισάμενος παλάμησιν. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
ἄλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
κελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
φρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
χίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἵ σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
ὶν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων
ύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
λλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
ιτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
ιν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
ὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
θα κε γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δαιδαλέοιο
ρθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
ψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
ὔθ' ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
κην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
σσυμένως· τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος

σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
οὐταμένου σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ·
ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν

ῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
ίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
ὶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
; δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
ἧτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
ολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
ἴγειροί τε τανύῤῥιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
ίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίονδ' ἀφίκωνται,
ς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
ᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς
ίρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα
ωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
ὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
ῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσεῖ παιδί.
ῖος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
άπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
νδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
οχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
ιίβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην,
ρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν,
ῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
ιος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ιχεται, ᾧτε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
ιέ τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
ει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Σείριος ἄζει·
ιος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
ὕς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
α Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος,

τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἀραβός θ' ἅμα γίγνετ' ὀδόντων·
ἠδ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχησθον
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
πίονος, ἥν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
χώρου ἄϊδρις ἐών, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,
ὅστε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους

οὐρῇ μαστιόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἐςάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος ἀϋτῆς,
ἀντίος ἔστη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἐσσυμένως· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσα,
μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχῇ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται ἔνθα μιν ἴσχει,
τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὔλιος Ἄρης
κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
σπερχνόν, ἑοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,

μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δαιδαλέοιο
οὔτασ' ἐπικρατέως· [διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε,
δούρατι νωμήσας,] ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
ὅστις ἄγοι Πυθῶδε βίῃ σύλασκε δοκεύων.